

Danh Y Cải Tạo Tứ Phương

Contents

Danh Y Cải Tạo Tứ Phương	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	6
3. Chương 3	10
4. Chương 4	13
5. Chương 5	18
6. Chương 6	22
7. Chương 7	26
8. Chương 8	29
9. Chương 9	33
10. Chương 10	37
11. Chương 11	41
12. Chương 12	46
13. Chương 13	50
14. Chương 14	53
15. Chương 15	58
16. Chương 16	61
17. Chương 17	65
18. Chương 18	67
19. Chương 19	71
20. Chương 20	75
21. Chương 21	79
22. Chương 22	83
23. Chương 23	87
24. Chương 24	93
25. Chương 25	97
26. Chương 26	100
27. Chương 27	102
28. Chương 28	108

Danh Y Cải Tạo Tứ Phương

Giới thiệu

Thể loại: hiện đại, hài, hắc bang, HECũng chỉ vì chính hình sai đối tượng đã làm nên sóng gió, cải tạo cho tới cực đỉnh c

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/danh-y-cai-cao-tu-phuong>

1. Chương 1

Một tiểu khu lâu đời, một nửa là nhà trọ bình thường bảy tầng , một nơi khác là mấy căn nhà lớn kiểu cũ, tường đồ sộ ,có một cửa,một sân riêng là phong cách kiến trúc của vài thập niên trước, trên vách tường có điêu khắc hoa văn , màu sắc đã muốn chuyển từ trắng sang vàng, cửa sổ cũng là kiểu lỗi thời,//tuy rằng cũ, nhưng giống hệt như trong điện ảnh cùng tiểu thuyết .

Hai bên trái phải đều được trồng cây ngô đồng, đem không gian trên một đường che kín mít,bước dạo vào trong đó làm cho con người ta có một cảm nhận khác, là một cảm giác rất lãng mạn.

Sáng sớm, toàn bộ tiểu khu một mảnh an nhàn ——

“Đại ca ~! Ăn cơm thôi

~!” Một tiếng la to làm cho tất cả chim chóc

đang ẩn núp ở trên cây bay đi , đánh vỡ sự an bình ngăn ngủi trong tiểu khu .

Sáng sớm bảy giờ ba mươi phút, Nhiều gia biệt thự đúng giờ ăn cơm.

Nhiều Tông Tuấn đứng ở phòng khách , một nửa tóc nâu ở phía sau đầu buộc lên một cách tùy ý , toàn thân tỏa ra một cỗ hơi thở nam nhân, khe khẽ khước mắt có vẻ thần thái sáng lạng, làm cho khuôn mặt thanh tú xinh xắn càng thêm rõ ràng, cho dù vào lúc này phủ một cái tạp dề màu phấn hồng cũng sẽ không làm cho người ta cảm giác lạ kỳ.

Miệng ngâm nga một bài hát tiếng Anh , Nhiều Tông Tuấn mút thêm vào bát một thìa cháo cuối cùng , buông bát, liếm liếm ngón tay bị bỏng, rồi mới vừa lòng nhìn một bàn phong phú bữa sáng, giơ lên khoe miệng.

Hoàn mỹ!

“Cửa ta phòng ngay tại cầu thang, người không cần kêu như thế lớn tiếng ta cũng có thể nghe được .” Một giọng nam trầm ổn , cùng với tiếng bước chân đi .xuống lầu .

Nhiều Tông Tuấn ngẩng đầu nhìn về phía cầu thang, cười tủm tỉm liền nói:

“Đại ca mau tới ăn thử ta làm bữa sáng hoàn mỹ! Tuyệt đối là ngon nhất!”

“Người không cần mỗi lần đều tự khen chính mình kỹ thuật nấu cháo, nếu người nguyện ý, chúng ta không ngại mỗi ngày đều nấu cơm cho người .”

Nghe và xem biểu tình trên mặt hoàn toàn không phải nói đùa, Nhiều Tông Lễ một bên xuống lầu một bên đeo cà-vạt, áo sơ mi trắng không có một nếp nhăn, hai chân thon dài mặc một chiếc quần dài màu đậm cùng vận động viên không khác gì mấy.

Đi đến bên cạnh bàn nhìn thoáng qua trên bàn cháo và trứng chiên, Nhiều Tông Lễ nhú mi, không nói được một lời ,ngồi vào vị trí thượng, cầm lấy một bên khăn ăn màu trắng trải ở trên đầu gối, thon dài ngón tay cùng móng tay hoàn chỉnh, cùng với gương mặt anh tuấn nhã nhặn của hắc phi thường cân xứng , hơn nữa động tác tao nhã so với người trong hoàng cung cực kỳ giống nhau.

“Người sao không gọi nhị ca của người?” Cầm lấy chiếc đĩa kẹp lên một cái bì sữa vàng, Nhiều Tông Lễ là người thuận tay trái.

Nhiều Tông Tuấn cũng ngồi vào vị trí của mình , trực tiếp lấy một cái màn thầu cắn một ngụm, cười trứ nói: “Yên tâm! Ta nửa giờ phía trước đã kêu quá hắc, tính tính hiện tại không sai biệt lắm hắc là xuống dưới.”

Quả nhiên, hắc vừa dứt lời, một bóng người chậm rãi xuất hiện ở cầu thang, làm cho người ta cảm giác có điểm “Xuất quỷ nhập thần”, nhưng với hai người đã sớm thành thói quen.

“Nhị ca, người hôm nay động tác lại nhanh thôi! Ước chừng so với bình thường sớm nửa phút!”

Nhiều Tông Nghĩa thần nhiên nhìn thoáng qua dưới lầu hai người, thân thủ đẩy một chút mắt kính to trên mũi , một bên xuống lầu một bên không nhanh không chậm nói: “Nhanh làm gì? Tim đập nhanh thở gấp, đối dưỡng sinh tối kỵ ——” tuy rằng chậm điểm, nhưng thanh âm là loại dễ nghe trầm ổn, làm cho người ta có một loại cảm giác an tâm thả lỏng .

Bất quá, mặc một áo sơ mi sọc cùng một cái áo khoác nhưng màu xám , nhìn thật giống một kẻ quê mùa , còn đeo một cái kính đen to, nhìn sao cũng đều là cách ăn mặc của người xưa , tháo kính xuống lộ ra ánh mắt xinh đẹp là gien di truyền Nhiều gia đáng tiếc bị che kín đi.

Những ưu thế của Nhiều Tông Nghĩa đều bị bề ngoài và cách ăn mặc của hắc che dấu lên, duy nhất kiểu tóc coi như là không tệ ,cũng là Nhiều Tông Tuấn dẫn hắc đi cắt..

Giống như hành động bất tiện, Nhiều Tông Nghĩa từng bước từng bước xuống cầu thang, cảm giác giống như là ông già đánh Thái Cực quyền, biết hắc là bác sĩ trung y,hai người khác cũng không thúc giục hắc. Dùng “tốc độ ốc sên” đi xuống lầu, “Ốc sên” bước đi thông thả bước đi vào trước bàn ăn ngồi xuống.

Miệng ngậm màn thầu, Nhiều Tông Tuấn nói không rõ liền nói: “Nhị ca —— người tiếp tục luyện tập, không bao lâu nữa có thể thành tiên!”

Trên thực tế trong tiểu khu rất nhiều người nhận thức Nhiều Tông Nghĩa

đều cho rằng hắn đã là cái “Bán tiên”. Bởi vì, trung y luôn làm cho người ta có một cảm giác “Thần bí” .

Nhiều Tông Nghĩa chưa nói cái gì, ở trên bàn cơm luôn luôn không nói nhiều lắm, Nhiều Tông Lễ đột nhiên đối Nhiều Tông Tuấn nói một câu: “Người hôm nay không phải có việc phải đi sớm sao?” Hiển nhiên là một câu nhắc nhở.

“A ~ cái kia a ——” Nhiều Tông Tuấn quay đầu nhìn chính mình đại ca, giơ lên khoe miệng cười trứ nói: “Ta nhớ lắm thời gian.”

Nói xong, chậm rãi thân thủ buộc tóc lên, làm rơi tóc lên phía trước mặt, hơi hơi nheo hai mắt dài nở một nụ cười giảo hoạt.

So sánh với Nhiều Tông Lễ thành thực cùng ổn trọng, Nhiều Tông Nghĩa —— thâm tàng bất lộ, Nhiều Tông Tuấn tuyệt đối là”Bộc lộ tài năng”./(đúng là 3 anh em-mỗi người 1 vẻ..^^)/

Nhiều gia 3 anh em, tất cả đều là bác sĩ.

Từ sau khi Nhiều Tông Tuấn tốt nghiệp trung học, cha mẹ bọn họ thân là bác sĩ y học liền bắt đầu dẫn thân vào thế giới thực hiện sự nghiệp chữa bệnh cứu trợ , trường kỳ ở nhiều nơi khác, trên cơ bản một năm chỉ trở về một, hai lần, cũng may huynh đệ ba người đều biết tự lập, đại ca Nhiều Tông Lễ giỏi về gia sự, thế là liền cấu thành huynh đệ ba người “Sống nương tựa lẫn nhau”, đã qua nhiều năm.

Sau khi trưởng thành,cả ba người đều làm bác sĩ, coi như là kế thừa hoàn thành cha mẹ đối bọn họ kỳ vọng. Chẳng qua, y học giới cũng có một ít vi diệu lại tất yếu đích tồn tại, bọn họ mỗi người đích lĩnh vực đều bất đồng mà thôi.

Lão đại Nhiều Tông Lễ, tháng trước vừa qua sinh nhật ba mươi tuổi, chính thức đi vào hàng ngũ”Đại thúc” , nhã nhận nho nhã kèm theo một tia nghiêm túc, nhìn qua như là cái tinh anh đi làm nhưng hắn là cái bác sĩ khoa phụ sản, làm ở một bệnh viện tư nhân nổi tiếng đảm nhiệm bác sĩ chủ nhiệm.

Tuy rằng người bộ dạng nhã nhận tuấn tú lại có chức nghiệp cao, nhưng là vì vậy chức nghiệp, Nhiều gia lão đại con đường tình yêu cũng không thuận lợi. Thử hỏi, có người nữ nhân nào nguyện ý tìm một người nam nhân nào so với nữ nhân còn hiểu biết nữ nhân đâu? Hoàn hảo, Nhiều Tông Lễ đối trước kia sau khi rời đi hắn mấy người phụ nữ cũng không thêm để ý, có thể nói hắn căn bản là không để ở trong lòng.

Cảm tình, loại sự tình này làm gì miễn cưỡng? Đây là chính hắn nói . Thế

là đến nay vẫn đang là “Hoàng kim mắt lão còn” ba mươi tuổi /(theo mình là ám chỉ còn trinh á kakaka) /một//cây.

Lão nhị Nhiều Tông Nghĩa, 28 tuổi, lại thường xuyên làm cho người ta nghĩ đến hấn 38.

Thân là trung y, Nhiều Tông Nghĩa là người bác đại tinh thâm của Trung Hoa y học , cả người nhìn qua đều không lường được. Bề ngoài lôi thôi lếch thếch, nói chuyện quá chậm , hành động lại có thể sử dụng đến từ “Chậm chạp” để hình dung, mặc kệ ở nhà hay là ở bên ngoài, luôn luôn uống là trà, không phải thú vui tao nhã – nghệ thuật uống trà, mà là nó được giữ ấm trong bình inox, ở văn phòng cầm cái bình thường thường ngồi uống cả một ngày, cho nên, tuy rằng chưa đến ba mươi tuổi, nhưng đã muốn nhượng hai cái huynh đệ cảm thấy được hấn có biểu hiện “già trước tuổi”. Trời sinh trầm buồn tính cách hơn nữa lôi thôi , càng không thể có nữ nhân yêu mến hấn. Sở thích là châm cứu, xem sách thuốc cổ cùng đánh Thái Cực.

Kế tiếp, chính là có thể nói là Nhiều gia tối “Bình thường” cũng là tối “Không bình thường” là lão tam Nhiều Tông Tuấn, 25 tuổi độc thân, tuổi trẻ, từ đầu đến chân đều phát ra hormone tuổi trẻ, hấp dẫn những người bên người , bởi vì luôn thể hiện bộ dáng lưu manh, thực dễ dàng bị người hiểu lầm là ngư lang/(cái này ai cũng hiểu hen,dạng như trai bao)/. Bởi vì tiểu học thời điểm sáng tác văn, viết xuống giấc mộng của chính mình là: cải tạo nhân loại, tuy rằng bài văn năm đó không đạt tiêu chuẩn, nhưng là chắc chắn khiến cho hấn trở thành một bác sĩ chỉnh hình. Đối với chỉnh hình, Nhiều Tông Tuấn có thể nói là đã muốn tới mức điên cuồng .

Từng có một đoạn thời gian, Nhiều Tông Tuấn mỗi ngày chiếu gương xem mặt mình, trên mặt đều là biểu tình nghiêm túc làm cho Nhiều Tông Lễ cùng Nhiều Tông Nghĩa thiếu chút nữa nghĩ đến hấn muốn lấy mặt mình khai đao làm thí nghiệm.

‘Mặt của ngươi đã muốn thực hoàn mỹ, không cần lại động dao kéo!’ Nhiều Tông Lễ lấy đại ca thân phận kiên quyết ngăn lại hấn hành vi”Tự ngược” . Kết quả Nhiều Tông Tuấn ngẩng đầu có điểm mờ mịt hỏi: ‘Các người nhìn xem trên mặt ta đậu đậu có tốt ko?’

Làm Nhiều gia duy nhất một cái bác sĩ”Đặc thù” , Nhiều Tông Tuấn vẫn tận sức nghĩ “Chỉ cần là sinh vật đều có thể chỉnh sửa hết” làm mục tiêu.

“Chỉ cần ta muốn, quỷ dữ cũng có thể chỉnh thành phụ nhân

Thái độ chuyên nghiệp chỉ có thể cùng hần cùng nhau sống các ca ca mới hiểu được, có khi lại may mắn Nhiều Tông Tuấn là cái bác sĩ, nếu không hần là cái khoa học gia bảo đảm sẽ là “Biến thái khoa học cuồng nhân”. Kỳ thật, Nhiều Tông Tuấn chính là một cái duy mỹ chủ nghĩa giả/(theo chủ nghĩa cái đẹp/). Nhưng là, ở tự điển của hần , chỉnh hình chính là “hủy diệt” cùng “Chữa trị”. Buông tha cho chính mình diện mạo ban đầu, để có một gương mặt đẹp hơn, lại vẫn chính là một cái mặt nạ. Hoàn hảo, thế giới này người mang mặt nạ càng ngày càng nhiều, như vậy, hần chính là cái làm cho người ta “Tân sinh” hy vọng “Mặt nạ sư” mà thôi.

Hiện tại , Nhiều Tông Tuấn làm ở trung tâm chỉnh hình của mình. Là Nhiều gia duy nhất “Tư doanh xí nghiệp”.

/p/s: có một số chỗ mình ko nghĩ là được/

/mọi người góp ý cho mình nha!/

2. Chương 2

Nếu như nói chỉnh hình là những “hoạt động” lén lút thì cho đến bây giờ, mặc dù cũng không được xem là “chuyện thường như cơm bữa” nhưng cũng có thể quang minh chính đại mà tiến hành.

Người Trung Quốc bảo thủ, dĩ nhiên sẽ không đem chuyện chỉnh hình ra làm tự hào mà cứ nói đến mãi, nhưng tâm thích cái đẹp thì người nào mà chẳng có, mặc dù “Thay hình đổi dạng” đến ngay cả bố mẹ cũng không nhận ra được thì không phải là chuyện gì dễ dàng, nhưng động con dao be bé lên một chút thì đã có thể làm cho chính mình càng hài hòa hơi thì nghe tới dĩ nhiên là phải thấy mê người.

Nhiều Tông Tuấn một năm trước đã mở một trung tâm chỉnh hình nhỏ trên tuyến đường trọng điểm thấp, tính cả anh vào đó thì bên trong tổng cộng có sáu người, bốn y tá và một ông cụ trong nom phía sau, còn tất cả những việc còn lại Nhiều Tông Tuấn đều kham hết.

Trung Tâm Chỉnh Hình tên Masque, chính Nhiều Tông Tuấn đặt vì lúc học đại học, anh từng học qua tiếng Pháp, Masque nghĩa là “mặt nạ”.

Tên không phổ biến và khiến người ta xem không hiểu nên cũng có thể xem đó là niềm thú vị tệ hại của Nhiều Tông Tuấn. Thế nhưng nó vẫn hơn Trung Tâm Chỉnh Hình XX, tên này hiển nhiên lãng mạn và dễ nghe hơn nhiều.

Masque không nằm ở nơi xa xôi hẻo lánh mà cũng không hần là phồn hoa đô thị, tiền thuê mặt bằng cũng không mắc không rẻ, người qua lại trên đường thì cũng khá nhiều nhưng đặc biệt vì nghe danh mà đến thì hoàn

toàn không có. Nhiều Tông Tuấn cũng không làm chiến dịch quảng cáo rầm rộ gì cả, bắt quạ chỉ cho mấy người y tá đi phát vài tờ rơi, gói khuyến mãi cắt mí mắt, mua hai tặng một.

Cho nên lúc khai trương thì khách hàng tới cũng là do tự nhiên, có đôi khi vài tháng mới có được một khách hàng, có thể cũng chỉ là cắt mắt.

Lúc Masque bị “văng như chùa Bà Đanh” nhất thì chủ nhân kiêm bác sĩ Nhiều Tông Tuấn cũng không hề sốt ruột lên, mỗi ngày đúng giờ mở cửa, hết giờ thì tan ca, đọc vài cuốn sách rồi uống trà. Thái độ bình tĩnh đến khiến người ta muốn nổi khùng.

Đối với anh mà nói, phẫu thuật thẩm mỹ cũng chỉ là sở thích mà thôi, nó không phải và phương tiện kiếm sống của anh. Loại ý nghĩ này có thể cho là tùy hứng nhưng anh vốn dùng cách “tùy hứng” mà sống cho đến tận bây giờ. Nếu như một người có thể ngồi từ trên cao rồi thì cho dù có đi làm việc cũng là nhàn nhã không có gì làm mà khiến chính mình tìm thứ giúp vui.

Trong văn phòng của viện trưởng kim bác sĩ, những bức tường trắng muốt điểm xuyết vài bông hoa anh đào màu hồng nhạt, nổi bật hơn hẳn là chậu cây màu xanh biếc khiến cho không khí trong phòng phi thường tươi mát, còn hơn cả bệnh viện chính quy, nơi này được bố trí ấm áp hơn nhiều, hoàn toàn làm cho người ta mất đi cảm giác khẩn trương. Dù sao đi nữa thì tới chỗ này cũng đâu phải vì xem bệnh.

Nhiều Tông Tuấn mặc áo blouse trắng, thoải mái ngồi trên chiếc ghế da, hai chân bắt chéo gác lên bàn, một tay cầm bệnh án, tay còn lại cầm bút máy. Cuối đầu nhìn bệnh án rồi chu môi kẹp cây bút dưới mũi, động tác mặc dù ngây thơ nhưng nét mặt anh lại rất tập trung.

Đại khái là “Hiệu ứng bướm bướm” cũng xuất hiện, nửa đầu năm nay khách hàng so với trước kia nhiều hơn chứ không giảm. Hơn nữa vị trí của Masque cũng khó thấy, nên vấn đề bảo vệ riêng tư của khách hàng cũng khá bảo đảm. Gần đây cũng có vài ca đại phẫu chỉnh hình, chênh lệch trình độ khiến cho khát vọng được động dao của Nhiều Tông Tuấn thỏa mãn không ít. Xem ra hơn một năm cắt mí mắt cũng không phải công cốc, cuối cùng cũng tạo ra danh tiếng.

Nhiều Tông Tuấn không sợ khách hàng ít, cũng không cần nhiều khách, thuận theo tự nhiên là tốt rồi.

Lúc này anh đang cuối đầu nghiên cứu bệnh án, thu xếp lại những ca còn chưa hoàn thành của bệnh nhân, an bài thời gian phục chấn cho họ, rồi sắp xếp cho y tá gọi hỏi thăm tình hình của khách hàng.

Đột nhiên vài tiếng đập cửa vang lên cắt đứt việc anh đang làm, Nhiêu Tông Tuấn ngẩng đầu nhìn về phía cửa, nói, "Vào đi."

Đẩy cửa vào chính là y tá của Masque, cô y tá trẻ theo phong cách của Mei Mei, tóc quăn theo kiểu phổ biến của Nhật Bản, hai tròng mắt thật to, lông mi thật dài, là kết quả của việc make up, quần áo y tá lại màu hồng, chung quy nếu nam nhân nhìn vào thì sẽ nghĩ đến loại chồn không sạch sẽ.

"Bác sĩ Nhiêu, các cuộc hẹn cho tuần sau đã xong rồi." Trong thời gian làm việc, Nhiêu Tông Tuấn để cho người khác gọi anh là bác sĩ. Y tá đem một phần văn kiện đến trước mặt Nhiêu Tông Tuấn.

"Uhm, vất vả rồi!" Nhiêu Tông Tuấn mỉm cười, đôi nàg chớp mắt một chút, cầm lên tiện tay lật lật vài trang.

Cô Y tá chưa đi, vẫn đứng đó với biểu tình muốn nói lại thôi mà nhìn anh.

"Huh? Còn có việc?" Chọn mi một chút, Nhiêu Tông Tuấn buông vật trong tay xuống, đan hai tay chống cằm nhìn nàg với vẻ mặt mang ý cười.

Trong lúc vô ý lộ ra nét mặt không hề phù hợp với lứa tuổi, đáng yêu ngoài ý muốn. Y tá trong lòng lần nữa cảm thán một chút, đồng thời cũng rõ ràng vì sao y tá nơi này tất cả đều là đã kết hôn, nữ nhân độc thân mà đối mặt Nhiêu Tông Tuấn vừa anh tuấn, vừa ôn nhu, điều kiện lại tốt như vậy thì làm sao mà không động tâm.

Bốn người y tá của Masque bất luận tuổi lớn hay nhỏ, toàn bộ đều đã kết hôn hết rồi. Cho nên Nhiêu Tông Tuấn ở giữa bốn "bà vợ" và một vị đại thúc quá năm mươi là tuyệt đối an toàn.

"Mọi người nói tôi thuận tiện hỏi anh một chút xem có thể tan ca được chưa?" Nghe cô hỏi như thế Nhiêu Tông Tuấn mới sực nhớ rằng hôm nay vốn là cuối tuần. Bởi vì Nhiêu Tông Tuấn là ông chủ "nhân từ" nên thứ sáu có thể về sớm nửa tiếng.

"Đương nhiên! Mọi người về sớm một chút đi! Vất vả rồi!"

"Uhm~ vậy bác sĩ cũng về sớm một chút ghen" Cô y tá trẻ tốt bụng nhắc nhở, cuối cùng nhìn Nhiêu Tông Tuấn liếc mắt một cái.

Vẫy tay chào người bước ra ngoài, nụ cười trên mặt Nhiêu Tông Tuấn vẫn là của một quý ông. Chờ đến lúc cánh cửa đóng lại, khóe miệng anh chậm rãi hạ xuống, lấy tay vuốt vuốt vài cơ mặt có vài phần cứng nhắc.

Haiz

nụ cười của một quý ông thật sự là rất khó nga!

Thân vừa làm bác sĩ, vừa làm chủ mà lại không hưởng các y tá xinh đẹp

của mình mà tán tỉnh, thậm chí cả một điểm mập mờ của lời nói hay ánh mắt cũng không hề có, khiến cho những người không biết con người thật của anh có chút ngoài ý muốn. Bởi vì từ vẻ ngoài của Nhiều Tông Tuấn nhìn sao cũng thấy anh là dạng “Hoa hoa công tử” xung quanh lưu tình. (hế hề~)

Nhiều Tông Tuấn chinh xác thì rất hoa, nhưng cái “hoa” của anh là có nguyên tắc, yêu đương vụng trộm không khiến anh có chút hứng thú nào, cùng nữ nhân chưa lập gia đình mà tình tình nguyện nguyện thì sẽ không làm cho anh sinh ra cảm giác tội lỗi, anh kỳ thực vốn là loại người rất tình cảm. Nhưng điều kiện đầu tiên không cho phép đó chinh là “cảm tính”. hai chữ không hề viết trên mặt anh, nên trong lúc làm việc phải nghiêm túc nên mới có thể làm cho những người trong lòng có tà niệm “chùn bước”, cùng nhân viên của mình bảo trì quan hệ thuần khiết.

Hơn nữa, quan trọng hơn nữa chinh là: hơn cả thân thể của phụ nữ, Nhiều Tông Tuấn đối với cấu tạo sinh lý của nam nhân thì hứng thú hơn nhiều. Rất đáng sợ? Nhưng Nhiều Tông Tuấn vào lúc mười lăm tuổi đã phát hiện khuynh hướng của anh rồi.

Đồng tính luyến? Có lẽ, ở phương diện này thì Nhiều Tông Tuấn chưa từng phủ nhận, làm bác sĩ, bắt kể từ tâm lý đến sinh lý đều mở mang hơn so với người thường một chút. Chỉ có thể nói, hơn cả phụ nữ, anh có hứng thú đối với nam nhân hơn, cho nên cũng không phải không thể tiếp nhận phụ nữ, anh không hoàn toàn “không phải nam nhân thì không thể”.

Những người khác đều ra về, chỉ còn lại Nhiều Tông Tuấn trong Masque, anh ngồi lại xem bệnh án trong chốc lát, nửa tiếng sau anh nhìn lên tường, trong lòng suy nghĩ

~Lúc này chắc anh hai còn chưa tan ca, mà anh ba ở nhà chắc là đang nghiên cứu cái gì đó mà “phương thuốc dân gian”, suy nghĩ một chút hình như đã lâu rồi mình chưa đi ra ngoài “Sống về đêm” rồi. Cái này ~~ Thân là bác sĩ, cũng là đàn ông, anh hiểu rất rõ cái gì gọi là cuộc sống có lợi thì thân thể sẽ khỏe mạnh.

Cho nên, buông xuống công việc trong tay, Nhiều Tông Tuấn quyết định buổi tối hôm nay sẽ đi ra ngoài “Khỏe mạnh” một hồi.

Trong đầu đang loại bỏ tên đối tượng tối nay, mới vừa đứng lên, chuẩn bị cởi chiếc áo blouse trắng ra thì tiếng đập cửa lại đột nhiên vang lên.

Huh? Nhiều Tông Tuấn nhíu mi, giờ này rồi còn ai đến đây?

Động tác cởi áo tạm dừng lại, Nhiều Tông Tuấn đi tới cửa mở ra. Trên

thực tế, cánh cửa đó không hẳn là anh mở vì tay anh chỉ vừa mới chạm đến xoay một chút thì ngoài bên ngoài đã xộc vào rồi.

Giật mình một chút, Nhiều Tông Tuấn nghĩ đây là Trung Tâm Chính Hình chứ đâu phải phòng cấp cứu đâu!

Trong lòng có chút bức bối, nhìn thấy rõ khuôn mặt của đối diện, Nhiều Tông Tuấn trong nháy mắt sáng tỏ đồng thời cũng cười rộ lên, chính là loại nụ cười “nghệ thuật” của anh.

“Lý tiên sinh, sao sớm như vậy anh đã đến rồi?”

3. Chương 3

Người được gọi là Lý Tiên Sinh là một người đàn ông đang mặc bộ vest đen tinh xảo cùng áo chemise trắng, liếc mắt một cái đã biết giá trị không tầm thường, không cravat, cổ áo chemise trắng hơi hé mở, lộ ra bên trong là dây chuyền màu bạc của đàn ông, phong vị vừa thời thượng vừa nội liễm. Hẳn là khách hàng lúc trước của Nhiều Tông Tuấn, hơn nữa lại là loại “thay hình đổi dạng”, hình dạng sau khi phẫu thuật tuyệt đối vô cùng đẹp trai, vừa khốc lại vừa manly, nếu như không biết hình dạng của hắn từ trước thì Nhiều Tông Tuấn sẽ tuyệt đối không bỏ qua người này. Ít nhất cũng muốn đùa giỡn một phen, thừa dịp giải phẫu mà ăn đậu hủ một chút. “Uhm~! Tình trạng mặt của anh rất khá~! So với tưởng tượng của tôi thì hồi phục cũng nhanh đó!” Nhìn khuôn mặt do chính mình chỉnh ra, Nhiều Tông Tuấn mỉm cười rồi vươn cánh tay đặt lên vai hắn, đang muốn ca ngợi kỹ thuật của mình một chút nhưng trên đường lại vô tình đụng trúng ngực người đàn ông này.

Ấy? Nhiều Tông Tuấn lặng đi một chút, như muốn xác định chuyện gì đó, Nhiều Tông Tuấn sờ qua sờ lại trên ngực hắn một phen

Uh! Rắn chắc lại còn co dãn nữa.

“Lý tiên sinh, người đi bơm ngực ở chỗ nào vậy?” Anh nhớ không lầm hình như mình không có cung cấp loại dịch vụ này nha!

Đối phương không trả lời, chỉ là lặng yên mà nhìn Nhiều Tông Tuấn, hoặc là phải nói “Trùng” thì đúng hơn.

Lạnh lùng như vậy còn mang theo một tia “oán hận” trong mắt, lúc này Nhiều Tông Tuấn mới cảm giác được điều gì đó khác thường. Mặt có thể chỉnh nhưng cơ ngực thì không thể nào nói có là có được phải không?

Lần trước gặp mặt vị Lý tiên sinh này vóc người mặc dù không tính là đơn

bạc nhưng cũng chỉ có thể nói là bình thường, mặc quần áo khiến cơ thể nhìn khá gầy hơn người trước mắt. Nhưng cơ thể dưới lớp quần áo này vừa nhìn qua đã biết là được rèn luyện nhiều năm, không phải cùng một loại đáng người như lần trước anh gặp, hơn nữa Nhiều Tông Tuấn cũng không cho rằng vị Lý Tiên Sinh này có thể khiêng cái đầu “xác ướp” của mình đi đến phòng gym mà tập a.

“Người là ——” Nhiều Tông Tuấn ngờ vực nhìn người đàn ông trước mặt, nhân địa mặt, đối phương lạnh lùng trừng mắt liếc hắt một cái thì lúc này y mới phát hiện tay mình vẫn còn đặt trên ngực đối phương.

Nếu đây là cô gái nào thì mặt đã sớm hường tát rồi. Bất quá cho dù là nam thì động tác này cũng quá ư là khiếm nhã rồi. Rút tay lại, Nhiều Tông Tuấn cười cười mang ý xin lỗi.

Nam nhân vừa lại đánh giá rồi hắt vài giây, cuối cùng hỏi một câu:

“Người gặp qua ‘ta’?” Giọng nói nồng hậu.

Vốn là gặp qua, nhưng bây giờ Nhiều Tông Tuấn cũng bắt đầu hoài nghi rồi.

“Gặp qua —— khuôn mặt của người.” Nói chuyện kiểu này hình như bảo đảm hơn được một chút/

“Người là bác sĩ chỉnh hình chỗ này?” Hắt nheo mắt lại.

Không biết vì cái gì, Nhiều Tông Tuấn cảm giác được hình như từ trong ánh mắt của hắt một tia tín hiệu nguy hiểm. Không biết bây giờ nói không phải có được hay không —— cúi đầu nhìn thoáng qua áo blouse trên người mình dường như chưa kịp cởi ra, anh bỏ qua ý nghĩ trong đầu.

“Phải.” Mà cũng là duy nhất. “Xin hỏi anh —— “

Nói hồi lâu, bầu không khí chuyển thành một dạng quỷ dị, lại không làm cho rõ ràng rốt cuộc xảy ra chuyện gì, Nhiều Tông Tuấn đang muốn hỏi rõ ràng xem chuyện gì, bất giác hắt đột nhiên bước lùi từng bước, cứ tưởng rằng hắt rời đi nhưng giây tiếp theo đột nhiên không biết từ đâu xuất hiện thêm ba người đàn ông to cao, hơn nữa, nhìn bộ dáng thì đủ biết cũng không tốt lành gì.

Nhiều Tông Tuấn còn chưa rõ ràng những người này từ đâu ra thì đột nhiên trước mắt tối sầm, ba người đàn ông xông lên, mỗi người kéo một bên, đẩy mạnh anh xuống đất.

“Này

! Các người làm gì? Bắt cóc hả!” Nhiều Tông Tuấn vừa hét vừa la cùng giây dựa, nhưng một người làm sao mà lại ba người.

Anh ngã nằm trên sàn nhà với một tư thế rất khiếm nhã, người đàn ông kia

dùng một sợi dây đem Nhiều Tông Tuấn trói gô lại một cách chắc chắn, nhìn động tác một mạch của gã thì đủ biết là “nhà nghề” rồi.

“Dựa vào ~!” Dây thừng ghìm cổ tay anh đến tê dại, Nhiều Tông Tuấn đau đến hóp cả ngực lạnh khí. Tội phạm bắt cóc bây giờ chẳng khách sáo chút nào, cho dù là đòi tiền hay muốn cái gì thì cũng có thể nói chuyện mà!

“Các người rút cuộc là muốn gì đây? Ta đắc tội với các người bao giờ?”

Nhiều Tông Tuấn đặt cằm trên mặt đất, ngẩng đầu nhìn đầu sỏ của ” tội phạm bắt cóc” —— bên cạnh một mực thờ ơ.

Ah~ tên “bơm ngực” biến thái!

“Người rút cuộc là ai?” Coi như là yêu cầu cuối cùng của anh rồi, tốt xấu gì bản thân anh cũng muốn biết vì lý do gì chứ?

Nhưng đáng tiếc chính là, đối phương tựa hồ ngay cả yêu cầu cuối cùng cũng không nghĩ muốn thỏa mãn anh.

Nhìn thoáng qua Nhiều Tông Tuấn đang nằm trên mặt đất, hấn thu hồi tầm mắt, không quay đầu lại mà xoay người rời đi, chỉ để lại một bóng lưng tiêu sái.

“Mang đi.”

Ra lệnh một tiếng, một người đem Nhiều Tông Tuấn vác lên vai như bao cát theo sát phía sau hấn.

Nhiều Tông Tuấn mặc dù tay chân bị trói nhưng miệng vẫn tự do, thế là anh lợi dụng điểm này mặc dù chúc đầu xuống đất có hơi khó chịu nhưng hấn vẫn vừa đi vừa hỏi:” Ta không nhận ra người kia a! Thật sự không nhận ra các người! Các người rút cuộc là ai? Ta từng xúc phạm gì mấy người chưa a? Đến nơi ta sửa sắc đẹp? Không đúng nga ~ không thể chính nhiều người như vậy nga! Được người khác nhờ vả? Đòi tiền hay đòi mạng? Đây~ vị đại ca phía trước! Người là sếp chỗ này đi? Thương lượng một chút đi! Bọn họ cho người bao nhiêu, ta ra —— “

Trong lòng đang tính toán xem bản thân mình trị giá bao nhiêu thì người đàn ông phía trước đột nhiên ngừng lại, hấn xoay người trừng Nhiều Tông Tuấn, cuối cùng phun ra hai chữ: “Câm miệng.”

“A!” Khóe miệng Nhiều Tông Tuấn lệch sang một bên, “Chẳng lẽ bắt cóc mà không cho một cơ hội sống a?”

Một giây sau đó anh lập tức im miệng, bên hông anh cảm giác được một thứ gì đó rất lạnh. Nói nữa sẽ mất mạng.

Lúc bị ném vào trong xe mặt Nhiều Tông Tuấn ị thẳng xuống chỗ đặt mông trên dây ghế rộng phía sau, tư thế cực kì không thoải mái và buồn cười,

mà người đàn ông ngồi một bên cũng không có ý gì gọi là muốn giúp anh, chỉ vồn vện nói câu: "Chạy đi."

Bất đắc dĩ, Nhiều Tông Tuấn không thể làm gì khác hơn là tự lực cánh sinh. Vặn vào hồi lâu cũng có thể ngồi xuống được, mà lúc này thì xe cũng không biết chạy đến đường nào rồi.

Lần đầu tiên bị trối, nội tâm trăm mối cảm xúc ngổn ngang, Nhiều Tông Tuấn nghiêng đầu nhìn phong cảnh u buồn ngoài cửa sổ.

Kế tiếp có lẽ sẽ bắt anh gọi điện thoại về nhà? Anh hai chưa tan làm, anh ba thì nghiên cứu đơn thuốc, mà lúc y nghiên cứu thì có Ngọc Hoàng đại đế hạ phàm cũng không được liếc mắt đến một cái, nên cũng đừng nghĩ đến sẽ nghe điện thoại.

Chẳng lẽ... hôm nay anh sẽ bị xử đẹp?

4. Chương 4

"Rầm~" một tiếng, Nhiều Tông Tuấn bị ném xuống đất bằng một cách không hề nhẹ nhàng chút nào, anh dừng lại sau khi lăn đủ một vòng.

"Ây

" cái lũ chết tiệt này không biết gì gọi là nhẹ nhàng hả?! May mà trên đất có trải thảm vừa dày vừa mềm, nếu không thì đã nhìn không được mà lòi mệ hấn ra chữ rồi.

Đường Tuấn Phổ đứng ở cửa, nhìn người bị trối nằm trên đất giống y như sâu lông đang nhúc qua nhích lại. Mặc kệ là ai thì bộ dạng như vậy sẽ vô cùng buồn cười, nhưng Đường Tuấn Phổ không cười, hấn ra hiệu bằng mắt khiến toàn bộ đàn em cung kính mà lui xuống. Chỉ để lại hai người trong phòng

Sau khi đóng cửa phòng, xung quanh yên tĩnh đến độ có thể nghe thoáng được tiếng thở dốc dồn dập, đương nhiên đó là của Nhiều Tông Tuấn. Xoay người kiểm tra mình một tư thế thoải mái, Nhiều Tông Tuấn đang nằm ngửa, hai tay thì bị trối sau lưng làm cho phần eo có chút cong cong, nhìn nghiêng thì dĩ nhiên lại thêm vài phần gợi cảm.

Nhưng mà bất quá bây giờ không phải là lúc để bàn đến chuyện gợi cảm hay không.

"Này! Như vậy đi, tôi sẽ không chạy, anh gỡ sợi dây ra được không?"

Nhiều Tông Tuấn nhìn Đường Tuấn Phổ từ xa mà nói, anh cực kì ghét loại cảm giác bị trối buộc như vậy. (May mà Phổ ca không mê SM =]]~)

Đường Tuấn Phổ mặt không chút thay đổi nhìn anh trong chốc lát, sau đó

chậm rãi đi về phía anh, Nhiều Tông Tuấn trong lòng vui vẻ, nhưng kết quả thì đối phương chỉ đi vòng qua người anh tới chiếc ghế salon đối diện mà không thèm liếc anh một cái.

Nhiều Tông Tuấn không nói gì.

Đứng trước ghế salon, Đường Tuấn Phổ quay người lại, hần cứ tiêu sái mà nhanh chóng ngồi xuống chiếc ghế salon, vắt chân lên rồi đặt một tay trên đầu gối, tay còn lại khoát lên tay vịn ghế, khí thế như đế vương lâm triều, cảm giác áp bách vô cùng.

Nếu như không phải sắp “khó bảo toàn tình mạng” thì Nhiều Tông Tuấn thiếu chút nữa đã vỗ tay đánh bốp mà nói “Khá lắm!”.

“Nói đi.”

Trải qua “thiên tân vạn khổ” thì đây là câu nói thứ ba mà Nhiều Tông Tuấn nghe được từ miệng Đường Tuấn Phổ, tổng cộng tất cả lại là mười chữ. Quả thực là “Tiếc chữ như vàng”.

“Nói cái gì?” Cho dù là Nhiều Tông Tuấn muốn nói cũng không biết bắt đầu từ đâu.

Đường Tuấn Phổ khẽ nhíu mày, “Người đã sửa cho người nào thành bộ dạng giống ta?”

Hả? Vậy là Nhiều Tông Tuấn đã hiểu, tấm hình Lý Tiên Sinh cầm theo lần trước chính là của người đàn ông trước mặt!

“Chuyện này...” anh thật sự không biết bắt đầu từ đâu. Anh chỉ dựa theo yêu cầu của khách hàng mà chỉnh hình thôi, những thứ còn lại thì làm sao anh biết được a!

Thấy anh do dự đắn đo, Đường Tuấn Phổ cười lạnh một tiếng, ngón trỏ nhíp nhíp trên đầu gối, tư thế của hắn nhìn thư thả thể thôi nhưng lời nói ra thì không thư thả chút nào.

“Người giúp người khác chỉnh thành giống ta rồi kết quả bây giờ ta trở thành kẻ sát nhân, có vài người thấy ta từ hiện trường giết người chạy trốn. Không những chỉ giết người thôi, mà người bị giết lại chính là trưởng bối của ta, bây giờ thì ta đã thành cặn bã trong gia đình rồi, đầu cua tai nheo của việc này cũng là do người bạn tặng.”

“Hả?” Nhiều Tông Tuấn hoàn toàn ngây người, “phức tạp” đến vậy sao? Loại sự việc chỉ xảy ra trên phim sao lại nhắm ngay anh mà phát sinh vậy nè?

“Nói đi... ta làm sao mà trả ơn người đây?” Nói xong Đường Tuấn Phổ túm túm cười mà đôi chân dài đang gác trên người Nhiều Tông Tuấn không nặng không nhẹ mà nghiêng xuống một chút.

Một người là “nói một đằng làm một nẻo” như vậy thì trên cơ bản chắc lòng hắn đã nổi trận lôi đình xung thiên lung tung beng gì lên hết rồi. Mặc dù không đau nhưng anh có thể cảm nhận được một loại sức mạnh kì lạ trong đó, lưng Nhiều Tông Tuấn có cảm giác như đang bị thiêu, bỗng dưng một loại sức mạnh khiến anh nằm bẹp xuống đất.

Mắc cười, không ngồi dậy trở lại thì chờ xuống hố luôn đi.

“Cái này cũng không thể trách tôi! Hắn cầm theo một tấm hình rồi nói đó là cha hắn nên ta mới giúp chứ bộ.” Hơn nữa người hôm bữa cùng tên này giống này vài phần mà.

Chỉnh hình cũng đâu phải muốn sửa mặt là sửa được, cho dù là anh có lợi hại thế nào cũng không thể đem heo sửa thành khi được.

Anh vừa dứt lời thì sắc mặt Đường Tuấn Phổ càng kém.

Hai người, một người ngồi trên ghế, một người ngồi dưới đất, nhìn cảnh này thì rất giống người ở với chủ nhân. Nhưng nhìn thế nào thì trong đó cũng hàm chứa một loại lợi dụng.

Mà lúc này trên mặt Nhiều Tông Tuấn mờ mịt những rối loạn và ảo não, làm cho tâm tình Đường Tuấn Phổ vốn buồn bực nay càng thêm bực mình.

Tại sao mà... hắn lại gặp phải một tên ngu ngốc!

Trong thành phố, Đường gia có một gia tộc có thể “Hô phong hoá vũ” Gia tộc họ Đường bắt đầu với ngành giao dịch với Hoàng Gia, mặc dù lúc ấy sĩ nông công thương có địa vị thấp nhất nhưng ở thời nào cũng vậy, có tiền thì sợ gì mà không ai sợ.

Đến khi Đường gia giàu đến độ “phú khả địch quốc” thì không còn ai sử dụng từ “Thương nhân” để hình dung họ nữa. Nghe theo gia huấn “Cái gì kiếm được tiền thì làm cái đó”, Đường gia phát triển đến bây giờ không hẵn là có thể nói càng ngày càng giàu sụ nhưng không hề có dấu hiệu suy suyễn gì cả. Sắc thái của Đường gia bây giờ và ngày xưa tuy khác và không chỉ đơn thuần mà dừng ở việc buôn bán, nhưng huyền thoại bất hủ của Đường gia vẫn còn đó, vẫn phát triển đến nay và tiếp tục rộng mở.

Những điều này cũng không thể đem công mà quy hết cho các đời lãnh đạo của Đường gia, mà chính là cả dòng họ ấy.

Đường gia gia đại nghiệp đại, con đàn cháu đống, có quyền thừa kế cũng không phải là ít, muốn ở trong đám này mà chọn ra thì phải nói là “Tinh chọn tể tuyển”, so với tuyển Thái Tử cũng không khác là bao.

Đường Tuấn Phổ cũng chính là một trong những người thừa kế. Hơn nữa chính hắn lại là một trong số những người có có thực lực nhất.

Bản thân hắn cũng không phụ sự mong đợi của mọi người, trước đó không lâu hắn đã thông qua nhờ mấy phiếu bầu quyết của các vị trưởng lão và được chọn làm người chủ Đường gia đời tiếp theo, ba tháng sau chính thức tiếp nhận.

Vốn dĩ chuyện này cũng không mấy phức tạp. Người thừa kế cũng đã tuyển ra, những người khác không thể có bất cứ dị nghị gì, trừ khi có chuyện gì đó thật sự trong đại xảy ra. Mà một tuần trước “chuyện thật sự trọng đại” lại xảy ra, một vị trưởng lão có uy tín nhất trong họ đã bị giết, mà những người chứng kiến sự việc lại nhất định là: chính mắt bọn họ hung thủ và người đó là Đường Tuấn Phổ.

Đáng thương cho vị trưởng lão mới ngày trước vừa tuyên bố với mọi người rằng Đường Tuấn Phổ chính là người chủ tiếp theo của Đường gia, thì ngày hôm sau đã bị “Đường Tuấn Phổ” giết.

Đối với Đường Tuấn Phổ mà nói thì đó là chuyện rất đáng “Chê cười” nhưng đối với những kẻ tranh quyền thừa kế khác mà nói thì đó lại là “Đại hỉ”.

Mặc dù rất vô lý nhưng sự thật lại rành rành trước mắt, kỳ lạ đến mức khiến cho người ta không thể nào tưởng tượng nổi.

Sự thật vẫn chưa được xác định, chỉ có bản thân Đường Tuấn Phổ vẫn khăn khăn nói mình vô tội. Muốn thoát được tội danh này thì hắn chỉ có thể tự lực cánh sinh. Ở đường gia, giết trưởng lão chính là trọng tội, nếu như không tìm được thủ phạm đừng nói đến quyền thừa kế, kể cả mạng không biết có giữ lại được không thì là một vấn đề khác.

Thật ra vài ngày trước Đường Tuấn Phổ đã bắt được kẻ giả mạo mình mà đi giết người, quả thực là giống nhau như đúc, ngay cả khi nhìn gần cũng thấy giống. Nhưng hắn chưa kịp tra hỏi được cái mô tê gì thì y đã thừa lúc ban đêm mà chạy mất, đừng nói là hỏi lý do tại sao lại vu oan giá họa, đến cả mặt thật của y còn chưa biết được nữa là.

Để y thoát ngay dưới mũi của mình, Đường Tuấn Phổ cười lạnh mà cũng theo một chút bá phục, nhưng hắn chắc chắn sẽ mang tên này bắt ngược trở về, cho tới bây giờ chỉ có thể được Đường Tuấn Phổ để cho sống mới có thể thoát, nếu muốn trốn mà còn sống thì không có kẻ nào.

Nhưng mà bây giờ nếu muốn bắt lại tên “chim sợ cành cong” kia cũng không phải là chuyện dễ, sau đêm đó thì tên kia dường như tan biến, không tìm được bất cứ dấu vết gì.

Giống như chim, một khi bay đi thì ngay cả một cọng lông vũ cũng không để lại.

Nhưng cho dù là như vậy thì hiệu suất làm việc của Đường Tuấn Phổ rất cao, hung thủ tuy không nhưng “đồng lõa” thì đã trối gô được lại đây.

Không! Bây giờ vẫn chưa xác định được đây có phải là “đồng lõa” hay không.

Đường Tuấn Phổ nghiêng đầu, lấy tay chống cằm nhìn Nhiều Tông Tuấn mà đánh giá, vẻ mặt anh nhìn như “con chó trung thành”, một đôi mắt to long lanh như muốn lấy thông cảm.

Chán ghét đem tầm mắt dời đi, Đường Tuấn Phổ nhắm mắt lại trong lòng tính toán một chút sau đó lại nhìn về phía Nhiều Tông Tuấn thêm lần nữa.

“Ta không muốn nghe những thứ dư thừa, người nói hết những gì bản thân biết ra thì may ra còn có thể toàn thân nguyên vẹn.”

Nhiều Tông Tuấn nhớ lại mấy khúc phim bức cung trên tivi, cái nào cũng giống cái nào, đầu tiên là chặt đứt mấy ngón tay, sau đó qua tới lỗ tai, rồi tới mắt...

Sau đó Đường Tuấn Phổ như cố ý mà mỉm cười nói thêm, “Nghe nói người là một bác sĩ chinh hình rất giỏi mà, cho dù có mất đi cái mũi thì người cũng có thể giúp chính mình trở về nguyên dạng phải không?”

Giỡn ác chiến thật! Trắng trợn mà uy hiếp!

Nhiều Tông Tuấn trong lòng mắng hấn ngàn vạn lần, mặt anh ngoài người mà trong không cười nói, “Ngài lại đùa. Tôi vốn chỉ phụ trách phần “gia công” còn “tái sinh” thì thực sự là không có trong phạm vi phục vụ.”

Đường Tuấn Phổ không có chút tinh thần nào mà theo anh lung tung, lạnh lùng liếc anh một cái để nhắc nhở anh có thể bắt đầu rồi, rồi sẵn tiện nhún nhủ anh rằng không nên mang tâm “múa rìu qua mắt thợ”.

Nhiều Tông Tuấn hoàn toàn tin tưởng vào lời của Đường Tuấn Phổ. Anh biết nếu hôm nay có gì sơ xuất thì bảo đảm lúc trở về phải tự đưa mình lên bàn mà chinh lại rồi, nhưng đầu tên chinh là anh sẽ còn sống mà quay về.

Nhưng thực sự rất rắc rối vì người chinh là do anh chinh, cho dù là vô tình đi chăng nữa thì cũng bị liệt vào hạng “gián tiếp đồng lõa”. Mà trước mắt quan trọng nhất là làm sao có thể khiến tên này tin rằng hấn vô tội, đồng thời anh tuyệt đối cũng không thể nói năng lung tung. Chỉ cần sai một câu thì tội danh “đồng lõa” liền được định.

Thế là, Nhiều Tông Tuấn chọn một biện pháp bảo đảm bản thân. Anh ngẩng đầu nhìn Đường Tuấn Phổ, sau đó xuất ra một nụ cười đúng tiêu chuẩn mà anh thường dùng để câu trai ở mấy quán bar đêm. (Oách chờ phút? =.=)

“Bây giờ tôi không biết chỗ nào là quan trọng, anh hỏi tôi đi! Anh hỏi cái gì tôi trả lời cái đó, tuyệt đối có hỏi thì sẽ có đáp. Hơn nữa bảo

đảm sẽ là thật.”

Mặc dù có chút cợt nhả nhưng biện pháp này không hẳn là không xài được.

Đường Tuấn Phổ liếc anh một cái rồi chậm rãi mở miệng.

“Vậy tên người kia là gì?”

Hừm... ba giây hồi tưởng.

“Lý Đại Bảo.”

Sát khí trên mặt Đường Tuấn Phổ dâng lên trong nháy mắt, Nhiều Tông Tuấn

vội vàng lê cái mông ra xa,” Ai

tên cũng không phải tôi viết xuống

đâu a~ chứng minh thư của hắn in tên Lý Đại Bảo mà, tôi quản trời quản

đất cũng đâu thể quản người khác tên gì!”

Nhiều Tông Tuấn nhíu mày, dần tức giận xuống Đường Tuấn Phổ lại hỏi, “Nói hết thông tin của hắn cho tôi biết.”

“Uhm~~ đàn ông, giọng bản địa, dáng cao ~~ so với anh thì không khác lắm, vóc người cũng vậy, kiểu tóc cũng vậy, mặt mũi thì ~~” Nhiều Tông Tuấn nhìn mặt Đường Tuấn Phổ thì ha hả cười rồi im bặt.

Đường Tuấn Phổ bắt đầu cảm giác được cái kiểu “đưa ra câu hỏi” này là một phương pháp khá sai lầm.

“Ý tôi hỏi là hình dạng trước kia của hắn!”

Nhiều Tông Tuấn lắc đầu, “Bác sĩ chỉnh hình chúng tôi chỉ biết nhìn hình dạng của khách hàng sau khi chỉnh sửa, chưa bao giờ quan tâm đến bộ dạng trước kia.” Mà cũng quên đi, cái kiểu nói chuyện trịch thượng cộng với khuôn mặt nghiêm trang của hắn thì ai mà bình tĩnh cho được.

Chậm rãi đứng lên từ salon, Đường Tuấn Phổ đi về phía Nhiều Tông Tuấn rồi thượng một đá lên vai anh, Nhiều Tông Tuấn té trên mặt đất, bàn chân còn đặt trên vai anh của Đường Tuấn Phổ vẫn không dời đi, hắn nheo mắt lại hỏi:” Người muốn theo ta phá phải không?”

5. Chương 5

“A!” Nhiều Tông Tuấn cười nhẹ mà cũng không phủ nhận. Khóe mắt mang theo ý cười nhìn Đường Tuấn Phổ, vẻ mặt lấy lòng cũng biết mất dạng luôn rồi, anh đã quyết định nếu như đã không động đậy gì được tên này thì thôi lật bài ngửa luôn đi.

“Đại ca à, ngay từ đầu tôi đã nói là không nhận ra người nọ rồi, cho dù anh không tin tôi thì cũng đành chịu thôi.” Cựa quậy bả vai đã ản ản đau, Nhiều Tông Tuấn lộ ra một nụ “cười khổ” đầy vẻ bất đắc dĩ.

“Anh muốn tôi nói gì thì tôi đều nói hết rồi, thực sự tôi chẳng biết chuyện gì hơn. Tôi nói thật anh cũng không tin vậy chẳng lẽ anh muốn dùng “nghiêm hình tra khảo” để áp dụng thì mới tin à?”

“Sợ nghiêm hình tra khảo à?” Đường Tuấn Phổ đột nhiên hỏi.

Nói nhảm! “Ai không sợ?” anh trả lời thẳng thừng.

Đường Tuấn Phổ cong khóe miệng, nhìn Nhiều Tông Tuấn “cười tà mị”.

“Người mà không nói thì ta cũng quên mất rằng vẫn còn một chiêu này...”

Nghe giọng điệu vừa bình tĩnh đại ngộ vừa cảm tạ của hắn khiến anh chỉ muốn há miệng ra cạp bấp chân hắn, nhưng còn chưa kịp hành động thì cái cẳng đó cũng vừa lúc dời đi, cuối cùng hắn đứng ngay giữa hai chân của anh... Nơi chân hắn dẫm dần dần đầu còn phải là bụng nữa!

“Anh muốn gì đây?” Nhiều Tông Tuấn ngẩng đầu trừng theo khóe miệng khẽ nhếch của Đường Tuấn Phổ, hắn cười một chút dưới dân lại tăng thêm lực.

“Bức Cung!”

Bức cung con khỉ khô, cái này phải gọi là quấy rồi ***.

Đàn ông mà bị công kích chỗ này hẳn là lực sát thương tăng lên gấp mười lần.

“Dừng~” Nhiều Tông Tuấn cắn răng kêu lên một tiếng đau đớn, “Là thằng đàn ông thì đừng có dỡ mấy cái trò hèn này ra!”

“Ồh

?” Đường Tuấn Phổ trưng ra vẻ mặt “kinh ngạc” của hắn, “Ta thì vốn không bị người khác hoài nghi có phải đàn ông hay không, nhưng mà

”

động tác của chân hắn từ đầu đến giờ vẫn chưa hề dừng lại, dùng cái cách mà gần như là “bất hảo” mà đùa bỡn của quý của Nhiều Tông Tuấn.

“Để cho người khác trở thành bất nam thì ta lại khá rõ.”

Biến thái! Đại biến thái aaa! Cho dù trong lòng ngàn vạn lần không muốn nhưng với một người đàn ông có sinh lý hoạt động bình thường thì cho dù không muốn cũng không thể có biện pháp tránh. Hơi thở của Nhiều Tông Tuấn bắt đầu hỗn loạn, cảm giác được nơi đang bị Đường Tuấn Phổ đùa giỡn lại bắt đầu có xu hướng ngẩn đầu.

“Này! Bây giờ thể loại “nghiêm hình bức cung” cũng đâu còn thịnh hành nữa đâu! Cả xã hội đen cũng chuyển thành “lấy đức phục người” rồi mà!”

Đường Tuấn Phổ vừa tiếp tục hành động dưới chân vừa hỏi, “Sao người biết ta là xã hội đen?”

Người không phải xã hội đen chẳng lẽ lại là đội Phi Hổ* à? Vừa muốn rống lên như thế nhưng anh lập tức cảm giác được nơi nào đó bị nghiền xuống

một chút nên hoảng quá mà nuốt ngược trở xuống không dám mắng.

(*Đại khái là đội đặc nhiệm của TQ)

“Nếu ta mà là xã hội đen thì đến giờ này người người cũng thiếu mất mấy ngón tay hay là cả cánh tay luôn rồi.” Đường Tuấn Phổ xấu xa mà dùng mũi chân đá đá nơi có chút nhô lên.

Cả người Nhiều Tông Tuấn run lên.

“Phản ứng tốt lắm, muốn làm nó xuất không?”

“Tôi đã nói nhận không ra là nhận không ra! Cho dù anh có đâm đến bể đản đản* của tôi, hay là văng cả tinh ra thì tôi vẫn không thể biết!”

(*trúng “rái” =.=”)

Lời nói thô tục khiến Đường Tuấn Phổ dừng một chút, nghe Nhiều Tông Tuấn nói như thế không biết gì cái gì mà hần cảm thấy không muốn tiếp tục.

Thế là chân của Đường Tuấn Phổ từ trên người anh dời xuống đất.

“Aiz

” Nhiều Tông Tuấn nằm trên mặt đất thở hổn hển một hơi. Ngoại trừ ý nghĩ muốn đem Đường Tuấn Phổ dần cho một trận thì vẫn còn một việc tuyệt đối anh không anh nói ra.

Mẹ kiếp! Làm sao như vậy mà bản thân có thể hưng phấn được! Do dù lúc cùng người khác lên giường thì anh cũng không đứng lên nhanh như vậy!

Chẳng lẽ anh có khuynh hướng “tự ngược”?

Ngừng lại một chút, Nhiều Tông Tuấn lại nghĩ quên đi thì tốt hơn, vẫn là không nên lôi ra, loại “trò chơi” này rất kích thích, người bình thường chịu không nổi.

“Được rồi! Anh cũng đừng có mà bức cung tôi nữa~~” anh nghiêng đầu nhìn Đường Tuấn Phổ rồi nói: “Tôi sẽ họa lại người mà mình đã từng chinh hình là được rồi phải không? Đó là cách duy nhất mà tôi làm được.”

Đường Tuấn Phổ im lặng nhìn anh như thể đang nghi ngờ độ tin cậy của những lời anh vừa nói.

“Đừng thấy bây giờ tôi chỉ biết cầm dao giải phẫu mà lầm, lúc tôi còn học trung học thì toàn cầm bút vẽ đấy.”

Suy nghĩ một chút, Đường Tuấn Phổ đi đến bên cạnh chiếc bàn rồi từ trong ngăn kéo lấy ra một quyển sổ và cây bút.

“Không phải là anh để tôi lấy miệng mà vẽ đó chứ?” Nghe Nhiều Tông Tuấn nói vậy, Đường Tuấn Phổ gỡ sợi dây đang cột chặt nơi tĩnh mạch của anh.

Bị trói lâu như vậy cuối cùng đã có lại được sự tự do, Nhiều Tông Tuấn đứng tại chỗ mà lắc lắc chân tay và cổ, hai nơi đó đều in hằn rõ rết dấu

vết dây thừng! Những người không biết có lẽ sẽ nghĩ anh đi chơi SM!

Đường Tuấn Phổ cầm bút đưa đến trước mặt anh, phun một chữ: “Vẽ!”

“Biết rồi! Tay bị cột lâu như vậy cũng phải để tôi thư thả nó một chút!”

Anh cũng biết nóng nảy mà! Lắc lắc cổ tay, Nhiều Tông Tuấn cầm theo giấy bút ngồi sang một bên, bắt đầu “Múa bút vẩy mực”.

Trong lúc vẽ có vài lần anh ngẩng lên nhìn Đường Tuấn phổ rồi sau đó lại xóa xóa sửa sửa, thấy người trước mặt nheo mắt nhìn mình thì Nhiều Tông Tuấn cười cười.

“Hình dạng của hấn và anh có chút giống nhau nên ta chỉ tham khảo chút thôi.”

Gần nửa tiếng sau thì tác phẩm của Nhiều Tông Tuấn cuối cùng cũng xong.

Tâm trạng cũng như năm xưa đem nộp bài tập, hai tay đưa đến trước mặt Đường Tuấn Phổ.

Nhưng mà vị “sư phụ” này hình như không hài lòng với bài tập “đệ tử” của mình cho lắm.

Liếc mắt đến bức tranh trên tay một cái, Đường Tuấn Phổ ngẩng đầu nhìn Nhiều Tông Tuấn lạnh lùng hỏi: “Giáo viên dạy vẽ của cậu là Picasso hửm?” Nhiều Tông Tuấn biết vị này “Đại ca” không hài lòng rồi, nhưng cái này cũng không phải lỗi của chính mình.

“Khuôn mặt của hấn lúc tới nhìn khá giống mấy bức tranh của Picasso mà.”

Bản thân anh hoàn toàn dựa theo trí nhớ mà vẽ ra bức tranh này, nguyên nước nguyên vị, không hề mỹ hóa hình dạng của y chút nào. Cái này đâu phải hình vẽ đám cưới là vẽ “hình tuy nữ” mà, nên chân thật vẫn là quan trọng nhất.

Cho đến bây giờ thì Đường Tuấn Phổ đã hiểu, cùng tên ngu ngốc trước mặt đùa giỡn thực sự là chuyện nhằm chán nhất mấy năm nay của hấn.

Đường Tuấn Phổ không hề tức giận, bởi vì lúc hấn không tức giận thì thật sự còn kinh khủng hơn lúc hấn giận.

Cho nên, Nhiều Tông Tuấn nhìn Đường Tuấn Phổ trên người bắt đầu chậm rãi phát ra loại khí tức kinh khủng như “Tiểu Vũ Trụ” thì bản năng của anh đã nhận ra tín hiệu nguy hiểm.

“Từ từ~” Nhiều Tông Tuấn giơ hai tay lên ý nói Đường Tuấn Phổ khoan tức giận, “Tôi còn muốn suy nghĩ một chút. Hình như là còn có một cái gì đó nữa... àh!” Nghĩ ra. Hôm nay anh ngồi xem lịch hẹn thì có tên người nọ...

“Lý Đại Bảo, một tháng sau sẽ trở lại phục chấn/”

“Cạch~” một tiếng, “Đại tác phẩm Picasso” bị bẻ làm hai mảnh, Nhiều Tông

Tuấn cũng không đau lòng bởi vì còn có chuyện khác quan trọng hơn trước mặt.

“Tin tức này chắc là đủ quan trọng rồi phải không?” Hần hỏi với vẻ mặt cười nhưng trong không cười, thực ra trong lòng đã cười đến mấy trăm lần rồi. Nhưng mà bây giờ không phải lúc để cười. Đúng vậy! Chơi đủ rồi thì phải trở về.

“Bây giờ tôi về nhà được chưa?”

Vừa dứt ời thì người trước mặt đột nhiên đứng dậy nắm chặt lấy cổ tay anh, mạnh đến mức khiến anh thiếu điều muốn la lên/

“Về nhà?” Đường Tuấn phở cười lạnh rồi chậm rãi kề sát vào Nhiêu Tông Tuấn.

Nhìn khoảng cách giữa khuôn mặt tuần tú và mình càng ngày càng gần khiến “tín đồ mê đẹp” của Nhiêu Tông Tuấn lại muốn lên cơn. Nếu không nói đến tính cách thì da của hắn thật sự rất đẹp, ngay cả bác sĩ chỉnh hình như anh mà cũng cảm giác được người trước mặt thật sự không cần “cải tạo” bất cứ chỗ nào. Nhưng tuy người này đẹp trai thì có đẹp thật nhưng tiếp xúc qua rồi thì sẽ biết hắn chỉ có bề ngoài.

Nhưng tình huống này đối với một người có hứng thú với đàn ông như anh thì thật ra rất kích thích, ngay cả hơi thở của hai người cũng hòa chung lại, đến lúc mặt của cả hai muốn tiếp xúc vào nhau rồi thì Đường Tuấn Phở nhếch môi lộ ra một hàm răng trắng nõn, giống như là nụ cười của dracula đang muốn hút máu một cô gái xinh đẹp nào đó.

“Trong vòng tháng này cậu sẽ ở lại đây, bất kể nơi đâu cũng không thể đi, nếu một tháng sau mà tên kia không xuất hiện thì ta sẽ giẫm bể đản đản của ngươi sau đó mới tống cái thân của ngươi về.”

Nhiêu Tông Tuấn nhìn đôi môi khép mở đầy gợi cảm của người nọ thì trong lòng bỗng dưng có một cỗ xúc động. Đến khi anh nhận ra Đường Tuấn Phở vừa nói cái gì thì hắn đã buông tay mà không hề nhìn anh thêm cái nào.

“Ai?”

6. Chương 6

Đường Tuấn Phở là một người nam nhân hoàn mỹ. Ai gặp qua hắn lần đầu sẽ cảm nhận được nó qua ngoại hình của hắn, người cùng hắn từng có tiếp xúc sẽ càng thêm khẳng định sự hoàn mỹ của hắn. cử chỉ tao nhã, phong độ, gặp chuyện thì bình tĩnh xử lý, vấn đề được xử lý thật sự hoàn hảo, hết thảy đến hết thảy, đều làm cho Đường Tuấn Phở chiếm được phần đông ủng hộ, có thể trở thành người lãnh đạo của Đường gia cơ hồ đã là “Mục đích chung”. Chính là, hiện tại người nam nhân hoàn mỹ này đang ở thể nghiệm tư tưởng

”Thiên đem hàng đại nhâm vu tư nhân cũng”/(chỗ này mình đang tìm hửu..hix) /làm người hiền lành, chẳng những làm cho hấn ở thành công phía trước trải qua một phen suy sụp, xong nửa đường phái tới một người “Ngu ngốc” đến thăm dò tính nhẫn nại của hấn. Nếu không phải quy tắc của tổ tiên “trước khi kể nhiệm không được sát sinh “, hấn thật sự muốn cho tiểu tử này biết lễ độ.

“Uy! Người cái có ý tứ gì? Thật sự bắt cóc sao?” Nhiều Tông Tuấn tay mắt lanh lẹ, ở Đường Tuấn Phổ xoay người hướng cửa chạy nắm góc áo của hấn.

“Bằng cái gì làm cho ta ở trong này với người tốn thời gian, ta một ngày không đi làm sẽ mất một số tiền thật lớn đó!”

Đường Tuấn Phổ hơi hơi quay đầu lại, dùng khước mắt lạnh lùng nhìn hấn.

“Buông tay!”

“ha hả?” Nhiều Tông Tuấn khước miệng nhắc lên, “Người làm cho ta buông tay ta lại buông? Ta nói người để ta về nhà người tại sao không để?”

Không những không để, ngược lại bắt càng ngày càng chặt, giống như một người sắp rơi xuống sông nắm lấy những hy vọng cuối cùng của sự cứu rỗi.

Không phản đối, Đường Tuấn Phổ cúi xuống mắt nhìn thoáng qua bắt tay của mình , đột nhiên kêu một tiếng: “Người tới.”

Cửa bị đẩy ra, đi tới một nam nhân mặc vest đen .

“Thiếu gia, có cái gì phân phó?”

“Chặt bỏ tay hấn.”

Nhiều Tông Tuấn lập tức rút về tay. Cắn chặt răng trừng trứ Đường Tuấn Phổ, người nào đó trên mặt thể nhưng còn có một chút đắc ý “Cười gian”.

Đi!Muốn cùng hấn chơi “Ở chung” trao đổi cảm tình sao? Kia hấn liền cùng hấn hảo hảo trao đổi trao đổi, coi như phóng đại giả.

“Hảo! Không đi sẽ không đi.” Nhiều Tông Tuấn lui lại mấy bước, chân dài duỗi ra, cả người giống bại liệt giống nhau đặt mông ngồi ở sofa thượng.

“Người là đại ca, người nói mới tính. Ta chỉ muốn hỏi người một chút tính toán đem ta làm sao? Phòng củi hay là chuồng ngựa ?” Trong tiểu thuyết nhân vật phản diện luôn đem diễn viên chính ngót ở hai cái nơi này, chính là trong xã hội hiện nay, trong nhà còn có phòng củi hòa chuồng ngựa đã muốn không phải nhà nào cũng có. Nhiều Tông Tuấn châm chọc Đường Tuấn Phổ một phen.

Đường Tuấn Phổ liếc hấn một cái, lộ ra một tia ít có thể thấy được mỉm cười, thoáng qua. Rồi mới quay đầu nhìn nam nhân đối diện hất cằm lên.

“Dem hấn nhốt vào chuồng ngựa đi.”

Nhiều Tông Tuấn thiếu chút nữa từ sô pha rơi xuống đất.

Người thật là có chuồng ngựa sao? Hấn cảm thấy được nam nhân này thật sự là khắc tinh của hấn .

“vâng!” Nam nhân gật đầu một cái, đi tới túm cánh tay của Nhiều Tông Tuấn , rõ ràng là thân cao không đến một mét tám, nhìn qua còn thực nhã nhặn, lại đem Nhiều Tông Tuấn cao một mét tám hai giống tha con gà con giống nhau tha đi ra ngoài.

“Đây vị đại ca, người trước kia tập thể hình sao? Năm nay bao nhiêu tuổi? Người này mặt không tồi, chính là cái mũi có điểm thấp, ta giúp người —— ai nha ~ đừng làm hỏng rồi quần áo của ta , JUST CAVALLI a ~!” Sau khi đóng cửa, Đường Tuấn Phổ đã muốn nghe không được lời nói còn lại. Nhìn cửa đóng , hấn cảm thấy được nam nhân này thật sự là tự chính mình tìm ngược.

Nhưng là, này cũng không có nghĩa là người này cùng người kia không phải đồng lõa. Hết thấy đều phải đợi một tháng sau , mới có thể có kết luận cuối cùng. Trước khi chân thân tướng vạch trần , hết thấy đều có thể là giả thuyết. Đây một tháng, cũng đủ bóc mặt nạ của hấn.

Khom lưng, lấy tay nhặt lên “bức tranh trù tượng “bị hấn xé thành hai nửa , Đường Tuấn Phổ giờ mỉm cười.

Này bức trang, căn bản là đem mặt của hấn sau khi “Hủy dung” vẽ đi ra .

Nhiều Tông Tuấn biết hấn thua.

Khi bọn họ tiến vào biệt thự này, tuy rằng thật lớn nhưng là chính là kiến trúc ba tầng to lớn , khả hiện tại theo cửa sau đi ra Nhiều Tông Tuấn mới biết được, nguyên lai phía sau biệt thự tất cả đều là lãnh địa của Đường Tuấn Phổ .

Đừng nói là chuồng ngựa, ngay cả ngựa cũng có.

Liếc mắt một cái nhìn mặt cỏ xanh biếc ,có mấy tòa kiến trúc phong cách châu âu, bên cạnh một mảnh cây cối tươi tốt cùng mảnh hoa hồng, vài người làm vườn giống nhau đang ở tuổi nước cùng tu bổ cành lá, cách đó không xa còn có mấy chú ngựa con đang chạy trốn vui chơi , xem như thế nào đều là một cảnh tượng hài hòa , giống cái trang viên của thế kỷ mười tám .

Này trong thành thị thế nhưng còn có địa phương như vậy , mặc dù cách trung tâm thành phố có một khoảng cách, nhưng vẫn đang cảm giác giống như là một người “Chiếm lấy” một cái công viên, thật sự là xa xỉ.

Tuyệt đối là cái địa phương tốt “Nghỉ ngơi lấy lại sức” , nhưng Nhiều Tông Tuấn tưởng tượng đến chút nữa hắn chỉ muốn cùng mấy con ngựa kia trở thành “Bạn cùng phòng” liền cao hứng không được.

Bị áp giải đi tới ” chỗ ở mới” , ba cái nữ hài tử mặc truyền thống “Nữ phò trang” (trang phục người giúp việc) theo bọn họ bên người đi qua, vụng trộm đánh giá Nhiều Tông Tuấn, rồi mới quay đầu đi khe khẽ nói nhỏ một trận.

Châm ngôn của Nhiều Tông Tuấn là : dù thời điểm gì cũng không có thể mất đi phong độ của nam nhân , cho dù là bị áp giải đi pháp trường.

Thế là ưỡn ngực ngẩng đầu, tươi cười xán lạn giống ngôi sao, nện bước tiêu sái giống người mẫu, hướng ba nữ tử gật đầu một cái. Nhóm nữ hài tử “Nha ~” một tiếng, cúi đầu một trận then thùng.

“Hắn hảo tuần tú nga

“

“Đúng vậy đúng vậy! Là bằng hữu thiếu gia đi?”

“Trước kia không gặp hắn tới nga ~~ “

Nghị luận thanh dần dần đi xa, Nhiều Tông Tuấn tươi cười cũng dần dần suy sụp xuống dưới.

bằng hữu của thiếu gia ? Có gặp qua bằng hữu bị ném đi trụ chuồng ngựa sao?

Có thể dưỡng ra được ngựa tốt, chuồng ngựa tự nhiên cũng sẽ không kém đi, rộng và sạch sẽ, cũng không có cái gì làm cho người ta thấy được hương vị khó chịu , cỏ khô cho ngựa ăn cũng được chất thành đống gọn gàng. Hiện tại hình như là thời gian thả ngựa , chuồng ngựa một con ngựa cũng không có, càng có vẻ trống rỗng . Nhưng là, cho dù địa phương tốt nó cũng là cái chuồng ngựa, cho dù trên mặt đất có trải gạch vàng cũng ko thay đổi được điểm này.

Không biết có phải hay không vấn đề tâm lý , Nhiều Tông Tuấn cảm thấy được vẫn là có thể loáng thoáng ngửi được một cỗ mùi ngựa. Hắn nhú mày suy nghĩ xem đêm nay mình ngủ ở đâu, phía sau hắc y nam nhân nói một câu: “Nơi này tổng cộng có ba con ngựa, nơi này là đủ rồi. Người nghỉ ở nơi nào ngủ đều có thể.”

Kháo! Quay đầu, Nhiều Tông Tuấn nhăn mặt hỏi: “thiếu gia nhà ngươi có phải hay không đều là như thế này đãi khách ?” .

Nam nhân hé miệng , như là đang ghen cười giống nhau, cuối cùng nói:

“Không phải ——” ngươi có điều,so sánh đặc thù.

Nhiều Tông Tuấn hết miệng, xoay người đi và bước đến đồng cỏ khô ngồi xuống.

“Được rồi ~ ta biết ‘Con tin’ yêu cầu không thể rất cao. Người có thể đi rồi, nói cho thiếu gia nhà người buổi tối đừng quên cho ta đưa cơm chiều, ta đến bây giờ còn không có ăn cơm gì đâu!” Nói xong nghiêng người, lưng hướng nam nhân nằm xuống.

Một lát sau, Nhiều Tông Tuấn nghe được nam nhân tại hắc phía sau nói:

“Buổi tối không cần chạy loạn, lạc đường hội thực phiền toái.”

Nhiều Tông Tuấn vô hạn khinh bỉ. Người nơi này là tử vong rừng rậm sao?

Bất quá vẫn là uể oải “Ân” một tiếng, xem như tỏ vẻ đã biết.

Đợi nghe được tiếng bước chân của nam nhân đi xa, Nhiều Tông Tuấn đang nhắm mắt chậm rãi mở ra.

Hanh!

7. Chương 7

Vào đêm, một bóng đen theo chuồng ngựa lén lút chạy trốn đi ra. nhìn xung quanh trái phải mấy lần, sau khi xác định bốn bên vắng lặng, Nhiều Tông Tuấn ưỡn ngực, quay đầu lại nhìn thoáng qua chuồng ngựa yên ắng. Người bảo ta ko đi ta sẽ không đi sao, coi ta là học sinh tiểu học có phải hay không?

Lại không bị trói tay chân, lại không bị chuốt thuốc tê, không đi chính là ngốc tử! cùng ngựa làm mấy giờ “Bạn cùng phòng”, cũng không có cho cơm chiều, Nhiều Tông Tuấn lại khẳng định ý tưởng này.

Rất con mẹ nó không có đạo đãi khách!

Hắn đã quên Đường Tuấn Phổ căn bản là không đem hắn làm “Khách nhân”.

Buổi tối trang viên tối như mực, độ ẩm cũng so với ban ngày lạnh rất không ít, hơn nữa đêm nay lại không có ánh trăng, ngay cả sao cũng nhìn không thấy, tuy rằng không đến nỗi “Thân thủ không thấy năm ngón tay”, nhưng đối Nhiều Tông Tuấn không quen địa hình mà nói, vẫn là như đi lọt vào trong sương mù.

Theo con đường trong trí nhớ hôm nay đi, trong không khí bay tới một mùi hương của hoa hồng, Nhiều Tông Tuấn cảm giác chính mình đi đúng đường.

Một trận gió lạnh thổi qua, lá cây “Sàn sạt” rung động, trong đó còn kèm theo một vài âm thanh ko thể nhận biết.

Nhiều Tông Tuấn rung mình một cái, phân không rõ có phải hay không là bị đông lạnh.

“Kháo! Ngay cả cái đèn đường cũng không có! Nghèo kiết hủ lậu quý!”

Mắng một câu, Nhiều Tông Tuấn thò tay vào túi lấy thuốc lá, kết quả sờ soạng nửa ngày ,sờ hết túi này đến túi khác, chích lấy ra một chuỗi

“Hương tiêu” (nói về tay hần)

Đáng chết! tất cả vật phẩm tùy thân của hần đều ở lại văn phòng .

Cũng không biết đại ca nhị ca có hay không tìm hần,

Ảo não nhu rối loạn tóc, Nhiều Tông Tuấn tiếp tục đi tới phía trước

chính là trên là đường . Chính là đi không vài bước, đột nhiên phát hiện phía trước có ánh sáng, trắng thắm màu xanh , đặc biệt quý dị.

Nhiều Tông Tuấn đương nhiên sẽ không cho rằng đó là đèn đường, cũng

tuyệt đối không có khả năng là đèn pin. Hai cái hình tròn rất đúng gọi

là hai điểm sáng, nhìn kỹ còn có thể nhìn đến vài bóng đen cái mơ hồ ——

“Không, không phải đâu ——” xả ra một chút cười khổ, Nhiều Tông Tuấn theo

bản năng hướng sau lui từng bước, vài cái bóng đen lại bắt đầu hướng hần

chậm rãi tới gần. Đợi cho khoảng cách vừa đủ, hần cũng hoàn toàn thấy rõ chân diện mục của vài cái bóng đen .

Tam điều đại chó săn!/(ba con chó lớn)/

Nhiều Tông Tuấn không phải quen thuộc các loại chó, ở trong mắt hần đã

là chó thì đều là chó săn.

Hiện tại hần xem như hiểu được vì cái gì cái kia hắc y nam nhân gọi hần

buổi tối đừng chạy. Thao! Hần nếu sớm nói buổi tối có chó “Tuần tra” hần

mà chạy mới là lạ! Cố ý đích! Hần nhất định là cố ý ?

Một người ba chó, tám đôi mắt liền như thế đối diện nhìn nhau, Nhiều

Tông Tuấn một người rõ ràng không phải chúng nó tam cái đối thủ.

“Ách —— cầu cầu ngoan ~~” trên mặt bảo trì ngoài cười nhưng trong không

cười “Mỉm cười “, Nhiều Tông Tuấn một bên mắt cũng không chớp tránh

trừ ba con chó một bên chậm rãi lui về sau.

“Ng ngoan nga ~ không thể loạn cắn người nga ~~” ngữ điệu chảy nước đến mức

nếu có người khác ở bên cạnh khẳng định té ngã.

Ba con chó cũng thực sự ngoan , Nhiều Tông Tuấn lui từng bước chúng cũng

đuổi kịp từng bước, ánh mắt giống nhau chớp cũng không chớp một chút, cổ

họng phát ra tiếng cảnh cáo trước khi công kích tiền , thật dài đầu lưỡi

liếm quá đầy răng nanh, nhìn Nhiều Tông Tuấn miệng “Bẹp bẹp” thẳng thẳng nước miếng.

Nhiều Tông Tuấn nghĩ thầm, bọn chó này sẽ ko giống như hần là chưa ăn cơm chiều chứ ?

Nghĩ đến đây, da đầu cảm thấy lạnh cả người. Không phải hấn không có khí khái nam tử hán , ở trước mặt “Bệnh chó dại” có hay không khí khái nam nhi đều đã muốn không trọng yếu.

“Uông! Uông uông ~!” một con chó đột nhiên hướng hấn rống vài tiếng, hai con khác thấy thế cũng tru lên.

Trong đêm đen tiếng chó kêu, cùng tiếng sói tru đều muốn mất mạng. Nhiều Tông Tuấn bị dọa nhảy dựng, nâng lên tay đưa ngón trỏ đặt ở bên miệng thẳng “Hư ~”.

“Các vị đại ca, ta không có ác ý a ~ “

Chó cũng không quản người có hay không ác ý , “Sứ mệnh” của chúng nó chỉ có một: thấy người lạ đều phải một chữ —— cắn!

“Uông uông ~ uông uông uông ~ uông ~!” Một trận loạn rống, Nhiều Tông Tuấn còn không biết đạt được tâm ý ba con chó đã muốn xông tới hấn

“Ngô oa ~!” Nhiều Tông Tuấn vội vàng quay đầu bỏ chạy, cũng không quản giày da trên chân không thích hợp để chạy.

Nhiều Tông Tuấn nhớ rõ hấn sáu tuổi bị một con chó rượt đuổi, sợ tới mức hấn vừa chạy vừa khóc, sau đến đại ca hấn nói cho hấn kia chích con chó nhỏ mới sinh ra không bao lâu, rằng còn không có mọc đầu! Nhưng Nhiều Tông Tuấn từ nhỏ sợ chó cũng là chuyện thật.

Lúc này, hấn dưới chân có gió, dùng hết khí lực cho nên có thể cùng ba con chó tiến hành cuộc “Đánh giằng co “, hoàn hảo từng cái cuối tuần đều tập thể hình không có đình quá, bằng không hôm nay khẳng định là “Cửu tử nhất sinh “, tuy rằng hấn cũng không xác định còn có thể “Sinh” bao lâu.

Lần đầu tiên đụng tới loại này “Cây thế “, nói không sợ là giả,

“Tránh ra! Cút cút cút!”

“Uông uông! Uông uông uông!”

Dựa vào! Thật xui xẻo! Nhiều Tông Tuấn ngay cả thời gian cười khổ một tiếng đều không có, nghiêng răng nghiêng lợi đi phía trước , tuy rằng mới chạy không đến nửa phút , nhưng hấn đã muốn cảm thấy được giống như chạy nửa thế kỷ.

Không có biện pháp! Lượng vận động quá lớn.

Đại khái là chấn kinh quá độ hoặc là khí lực dùng đặc không sai biệt lắm, Nhiều Tông Tuấn tổng cảm thấy được mấy con chó giống như ngay tại phía sau mình . Tổng cảm giác chúng chuẩn bị cắn ống quần của hấn.

Thượng đế! Ai tới cứu cứu ta đi!

Nhiều Tông Tuấn từ nhỏ đến lớn không cầu quá cái gì , lần này đã muốn

xem như “Cùng đường”. Không biết có phải hay không thương để nghe được hần kêu cứu nhìn hần đáng thương, thật sự phải người tới cứu hần.

Phía trước đột nhiên có một mảng ánh sáng lớn, nhìn kỹ dĩ nhiên là cái hồ! Nhiều Tông Tuấn loáng thoáng cảm thấy được trong hồ giống như có vật gì , nếu thời điểm không đúng, hần khẳng định sẽ phát ra một câu: sẽ không là thủy quái đi?

Không phải thủy quái, mà giờ này khắc này đối Nhiều Tông Tuấn mà nói cũng tuyệt đối so với thủy quái thực dụng.

Như là nhìn đến cứu tinh, kích động đến nỗi hần sắp khóc, xuất ra khí lực cuối cùng cộng thêm mã lực hướng trong hồ chạy tới.

“Đại ca a

!” Đây một tiếng “Đại ca” thật mềm nhẹ đến người nghe được đều cảm thấy run lên .

8. Chương 8

Không biết bắt đầu từ khi nào, Đường Tuấn Phổ có thói quen dùng nước lạnh đến làm cho chính mình bình tĩnh cùng thanh tỉnh . Đây không tính là thói quen tốt , cũng ko khác gì so với biến thái, hần cùng người thường ko giống, có nhiều lúc, phương pháp bình thường với hần mà nói không có hiệu quả gì

Này hồ là nước chảy, lúc trước mua hạ nơi biệt thự này cũng là ứng ý điểm này, vào mùa này ở ban đêm, hồ nước hoàn là có chút lạnh, thậm chí nói “lạnh thấu xương” cũng không quá , nhưng Đường Tuấn Phổ sớm đã thói quen. Vài ngày trong tháng đều đến trong hồ bơi lội, nước ở trong hồ có một vài chất có lợi cho cơ thể, ngâm lâu có thể cường thân thể, bổ thận khỏe lách.

Đường Tuấn Phổ cười lạnh, nghe người bấy bạ!

Đêm nay tuy rằng không có ánh trăng, nhưng với Đường Tuấn Phổ mà nói trong bóng đêm lại mang đến cảm giác dị thường tao nhã.

Phân phó người hầu không cần mở đèn, không có việc gì cũng đừng đến quấy rầy hần, Đường Tuấn Phổ hưởng thụ thời gian mà với hần mà nói khó được hoàn toàn thả lỏng, trong khoảng thời gian này đã xảy ra nhiều lần, tất cả đều là hướng hần tới, hần nghĩ đến chính mình đã muốn chết lặng, nhưng khi nghĩ vậy sự việc lại càng ko thể quên, vẫn là theo tận đáy lòng. Đứng ở bên hồ, Đường Tuấn Phổ cởi áo sơ mi cùng quần dài, lộ ra thân thể hoàn mỹ , cơ bắp rắn chắc mà lại không chút nào khoa trương, màu đen

quần bơi bao vây đỉnh kiêu cái mông, xuống lần nữa đi là một đôi chân dài thẳng tắp, dị thường mê người. Làm vài cái vận động đơn giản để nóng cơ thể, Đường Tuấn Phổ lấy một cái tiêu chuẩn tư thế để nhảy vào trong nước .

Tùy ý bơi mấy vòng, hần đến gần bờ, đứng ở trong nước một chập lại lấy nước hắt lên người mình , không biết vì cái gì, buổi tối hôm nay hần luôn luôn cảm thấy bất an.

Nghĩ đến đây, đột nhiên theo trên bờ truyền đến một trận tiếng bước chân dồn dập , cùng tiếng kêu hỗn loạn, đang ở bay nhanh đến gần. Đường Tuấn Phổ nghi hoặc ngẩng đầu xoay người nhìn về phía bờ, còn không thấy rõ việc gì đang xảy ra , chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, một cái gì đó hướng chính mình bay lại đây ——

“Đại ca a

~~!”

Này thanh âm —— không phải hôm nay cái kia “Ngu ngốc” sao?

Nhưng Đường Tuấn Phổ ngay cả cơ hội mở miệng hỏi đều không có đã bị Nhiêu Tông Tuấn ôm một cái thật chặt.

Như là quơ được “Di động mộc” (tắm gỗ) cứu sống giống nhau, Nhiêu Tông Tuấn hai tay hai chân đều vươn ra , gắt gao ôm lấy Đường Tuấn Phổ, vùi đầu ở trên vai hần cọ xát một trận .

“Đại ca cứu mạng a!” cơ thể Thật đẹp a! So với bộ ngực của nữ nhân , hần vẫn là đối cơ ngực của nam nhân càng cảm thấy hứng thú.

Ba con chó nhìn thấy Đường Tuấn Phổ, liền không hề đuổi theo, đứng ở bên hồ phải ngửi trái ngửi, thường thường ngẩng đầu nhìn xem trong hồ ”Trẻ sinh đôi dính chặt”.

Đường Tuấn Phổ đã muốn đầu đầy hắc tuyến, trên người treo “Thụ đại hùng”, chất đến mức hần sắp thở không nổi không nói, tiểu tử này “Từ trên trời giáng xuống” là có việc gì?

Hơn nữa đêm không có khả năng là tới tản bộ ? Kia chỉ có một giải thích: chạy trốn.

Nhịn xuống xúc động muốn đem người trên người ẩn vào trong nước , Đường Tuấn Phổ hít sâu một hơi bình tĩnh nói một chút.

“Buông.”

“Không cần!” Nhiêu Tông Tuấn lắc đầu, “Ta chết cũng sẽ không buông ra người!” Trừ phi người đem chó đuổi đi.

Đường Tuấn Phổ đột nhiên sững sốt, nguyên bản muốn đem tay đẩy Nhiêu

Tông Tuấn theo trên người chính mình xuống dưới cũng dừng ở giữa không trung trung, giống như trong lúc nhất thời đã quên bước tiếp theo phải làm cái gì giống nhau.

Hai người cứ như vậy ở trong bể nước trong chốc lát, thẳng đến trên bờ có tiếng chó kêu, Đường Tuấn Phổ đột nhiên lấy lại tinh thần, cúi đầu nhìn người trong ngực của mình, rồi sau đó thấy hắn đột nhiên ngẩng đầu, cùng hắn đối mặt tiếp xúc gần gũi.

“Đại ca, có thể cho mấy con chó nhà của người trước rời đi trước ko?”

Nhiều Tông Tuấn ánh mắt thuần khiết, nhẹ răng cười.

Nháy mắt Đường Tuấn Phổ cái trán nổi gân xanh.

“Theo, trên, người, ta, bước, xuống!”

“Nga ~” tuy rằng những lời này đủ làm cho hắn ý *** một trận, nhưng

Nhiều Tông Tuấn lần này vẫn là ngoan ngoãn buông ra Đường Tuấn Phổ.

Nhiều Tông Tuấn cùng Đường Tuấn Phổ thân cao gầy bằng nhau, người sau có tính cao hơn một chút, nhưng là hoàn toàn không ảnh hưởng hình ảnh “Phối hợp tính”, hai người đứng ở trong nước, rất có nhiều điểm giống phim điện ảnh đầy lãng mạn và hương vị.

Nhưng sự thật dù sao cũng khác với nghệ thuật.

Hai người đối diện vài giây sau khi, Nhiều Tông Tuấn tầm mắt nhìn xuống, tránh trứ ngực của Đường Tuấn Phổ.

“Như thế nào tắm rửa muện?”

Lười cùng hắn giải thích, Đường Tuấn Phổ hỏi: “Người đang làm cái gì?”

“—— tắm bộ.” Nói chuyện đồng thời Nhiều Tông Tuấn tầm mắt đã muốn chuyển qua bụng của Đường Tuấn Phổ, dần dần từ bụng của hai người nhìn xuống vị trí phía dưới, không khỏi làm người bóp cổ tay. Nếu tái thấp một chút nữa——

“Ta xem ngươi là ở “dắt chó đi dạo” đi?” Tuy rằng trên mặt biểu tình thực cương, thế nhưng Đường Tuấn Phổ còn có thể cười lạnh mà nói.

“Ha hã ~” cười gượng hai tiếng, Nhiều Tông Tuấn lộ ra biểu tình “Bội phục”, nhưng tầm mắt vẫn là không theo Đường Tuấn Phổ nơi nào dời đi, làm cho người ta không khỏi hoài nghi hắn bội phục là cái gì!

Mà Đường Tuấn Phổ rốt cuộc chịu không nổi hắn “Thị gian” tầm mắt, cho dù đều là nam nhân này cũng quá rõ ràng.

“Xem đủ chưa?” Lạnh lùng hỏi một câu.

Nhiều Tông Tuấn lúc này mới thu hồi ánh mắt, nhìn mặt Đường Tuấn Phổ, trên mặt nhưng không có một tia xấu hổ.

“Người đáng người tốt lắm a!” Hấn chính là thích xem những thứ xinh đẹp , thân thể con người là tác phẩm đầy nghệ thuật do thượng đế sáng tạo ra , hấn sau này là một người”sửa đổi con người” cẩn thận nghiên cứu một chút lại tính là cái gì, vì cái gì phải xấu hổ?

Đáng tiếc, này lý luận chỉ có ở Nhiều Tông Tuấn mới nghĩ đến, đối Đường Tuấn Phổ mà nói, hấn đây là trắng trợn “Quấy rầy”.

Không nghe lời hấn nói, Đường Tuấn Phổ đem đề tài thay đổi, “Ta hấn là có gọi người nói cho người buổi tối không cần chạy loạn —— “

Nhưng là người nọ không nói cho ta biết buổi tối có chó.

Nhìn thoáng qua ghé vào trên bờ ba con chó, Nhiều Tông Tuấn nhún nhún vai.

“Ta đói bụng.” Hiện giờ còn có người có thể đem này ba chữ nói được bi thương thâm cùng đáng thương đã muốn không nhiều lắm, “Buổi tối cái gì cũng chưa ăn, đã đói bụng muốn tìm đồ vật này nọ ăn là bản năng đi?” Đường Tuấn Phổ nhìn hấn, nghĩ thầm, rằng chính mình giống như không nghĩ tới điểm này. Không nghĩ làm cho người ở trang viên quá mức chú ý nam nhân này, cũng không phân phó người cho hấn cung cấp đồ dùng tất yếu cho cuộc sống.

Bị Đường Tuấn Phổ im lặng suy nghĩ, Nhiều Tông Tuấn đột nhiên cúi đầu, thân thủ dùng ngón trỏ đặt ở cái mũi phía dưới nhu liệu nhu. Này động tác nhượng hấn thoát nhìn đặc biệt “Ủy khuất”.

“Tốt lắm! Đến trên bờ đi, ta làm cho người ta cho người chuẩn bị đồ ăn ”

Đường Tuấn Phổ chịu không nổi hấn một bộ mặt”Nàng dâu” .

Thấp trứ đầu Nhiều Tông Tuấn khéo miệng hiện lên tia mỉm cười.

“Ăn xong rồi ta còn phải đi trụ chuồng ngựa sao?”

Đang leo lên bờ, Đường Tuấn Phổ cũng không quay đầu lại liền nói: “Người nguyện ý liền tiếp tục trụ.”

Thiên tài mới nguyện ý! Nhiều Tông Tuấn nhìn thân thể chậm rãi trôi lên mặt nước —— ân! Này mộng khăng định không cần chỉnh.

“Uy!” Kỳ thật hấn càng muốn hút gió .

Đường Tuấn Phổ quay đầu.

Nhiều Tông Tuấn mỉm cười, “Còn không biết người kêu cái gì tên —— “

Nhú một chút mi, Đường Tuấn Phổ không nói chuyện.

Đợi trong chốc lát, không thấy hấn trả lời, Nhiều Tông Tuấn nghĩ đến không tiếp tục nữa, thế là đưa tay hất nước lên mặt.

“Đường Tuấn Phổ.”

Gì? Lau bọt nước trên mặt, Nhiều Tông Tuấn ngẩng đầu nhìn người đã muốn

lên bờ.

Thang Quân Phó?

9. Chương 9

Ngủ một giấc tỉnh lại, trời đã sáng choang.

Đường Tuấn Phổ là bị ánh mặt trời chiếu tỉnh, chậm rãi đưa tay che một chút, trở mình dúm đầu vào gối, ý thức dần dần khôi phục, mơ hồ nhớ tới chính mình giống như tối hôm qua không có lạp bức màn.

Màu trắng bức màn sa chất ở ánh dương quang theo gió bay lên, bởi vì thực vật rậm rạp, không khí sáng sớm dịu thường mới mẻ, trong gió hỗn loạn một cỗ hơi thở lá cây thần nhiên, sáng sớm như vậy, tốt đẹp chính là làm cho người ta hội không tự giác gờ lên khoe miệng.

Đường Tuấn Phổ hơi hơi gờ lên khoe miệng, nhắm mắt cảm thụ trừ này một khắc thả lỏng ——

“A ha ha ha ha ~~!”

Một trận cười vang đột nhiên theo ngoài cửa sổ truyền vào, đánh vỡ thời gian yên lặng vào sáng sớm của hắn. Đường Tuấn Phổ mỉm cười trong nháy mắt cương ở khoe miệng, biến thành run rẩy.

“Thật sự à? Kia sau đến đâu?”

Trong vườn hoa nhỏ bên cạnh biệt thự, Nhiều Tông Tuấn cùng hai nữ người hầu trẻ tuổi ngồi ở ghế trên mặt cỏ.

Phát huy “tài năng”, Nhiều Tông Tuấn làm vài trò đùa đem hai cái nữ hài chọc đến sắc mặt đỏ bừng, lại nhịn không được muốn cười. Hơn nữa chiếm được rất nhiều tin tức có giá trị, tỷ như: đại ca là kêu Đường Tuấn Phổ mà không phải Thang Quân Phó.

“Chán ghét lạp! Nhiều tiên sinh sao vậy chuyên môn nói loại này ——” đối với người khác là “chuyện thường” nhưng với tiểu cô nương nơi này thật sự rất kích thích

“Chặc chặc chặc!” Dựng thẳng lên ngón trở lắc lắc, Nhiều Tông Tuấn trên mặt là một nụ cười đều không xứng với bộ dáng phong nhã, “Không cần bảo ta Nhiều tiên sinh là được.”

“Kia gọi người là gì?” nữ hài tử nhìn hắn mở mắt to.

“Ân —— Tuấn Tuấn như thế nào?”

Chính là hắn ba mẹ cũng không kêu hắn như thế có thể ghê tởm đến mức làm chết người, lại đổi lấy hai cô gái một trận “Chán ghét lạp ~”, “Người

thật xấu xa nha ~ “, trong đó một cái còn dùng trắng nõn tay nhỏ bé nhẹ nhàng chũy Nhiều Tông Tuấn một chút .

Đường Tuấn Phổ rửa mặt xong chải xong quần áo đi ra biệt thự , đầu tiên nhìn đến liền là một bộ hình ảnh như thế này : hai nàng một nam ở nhà hắt trên cỏ trình diễn “Liếc mắt đưa tình “, “Mặt mày đưa tình” tiết mục.

“Các người buổi sáng chẳng lẽ không có công tác phải làm?” Lạnh lùng thanh âm, đánh gãy đang ở vui đùa âm ỉ ba người.

Hai cái nữ phó vừa thấy Đường Tuấn Phổ vội vàng đứng lên, nơm nớp lo sợ khom người chào.

“Thiếu gia sớm!”

Đường Tuấn Phổ không nói chuyện, nhưng không ai ko có thể nhìn ra đến hắt sắc mặt không tốt.

“Ta tiêu tiền không phải mời các người đến cùng nam nhân nói chuyện phiếm .”

“Đúng, thực xin lỗi!”

Một bên Nhiều Tông Tuấn ngồi ở trên ghế nhìn Đường Tuấn Phổ sáng sớm liền bày ra tư thái chủ nhân , không tiếng động cười, cài một câu nói:

“Mặc kệ các nàng chuyện, là ta tìm các nàng giúp ta giới thiệu một chút nơi này .”

“Đầu sỏ gây nên” cười tủm tỉm giơ tay nhận sai, không chút nào cảm giác ra một tia hối ý.

Đường Tuấn Phổ xoay người nhìn hắt, hỏi: “Người sao ở trong này?”

Một cái nữ phó nói: “Nhiều tiên sinh nói hắt là ngài bằng hữu, cho nên làm cho chúng ta dẫn hắt chung quanh tham quan một chút.”

“Bằng hữu?” Đường Tuấn Phổ nhướng lên mi, nhìn chính mình”Bằng hữu”.

Nhiều Tông Tuấn gãi gãi đầu, nói thâm trứ: “Người ngày hôm qua không phải nói ta không cần trụ chuồng ngựa sao?”

Nguyên lai, không cần trụ chuồng ngựa chính là thăng cấp làm bằng hữu của hắt .

Đường Tuấn Phổ nhìn Nhiều Tông Tuấn, hắt quay mặt đi né tránh tầm mắt, hỏi: “thời điểm nào có thể ăn điểm tâm?”

Thật sâu liếc hắt một cái , Đường Tuấn Phổ thu hồi tầm mắt xoay người, nói câu: “Đi theo ta.”

Hắt hắt là nhượng người nào đó hảo hảo thấy rõ ràng lập trường của chính mình

Nhiều Tông Tuấn biết hắt sai lầm rồi.

Tùng, hẳn nghĩ đến chính mình là “Con tin “, sau đến hẳn cảm thấy được hẳn là xưng là “Con tin” càng xác thực một chút, nhưng là hiện tại, hẳn cuối cùng tìm được chính mình vị trí.

Một cái cu li.

Một cái thân kiêm người chăn ngựa, người làm vườn, người vệ sinh, giặt quần áo, cu li của phòng bếp . Tất cả những việc này đều là nhiệm vụ tương lai của hẳn.

“Đường Tuấn Phổ, người điên rồi!” thời điểm nói lời này , Nhiều Tông Tuấn mặc một cái tạp dề màu trắng đang ở giặt quần áo , xích trứ hai chân, ống quần xắn đến đầu gối , ở bên trong cái thau trắng đang dùng lực chà xát nhất kiện quần áo, như là đang chà xát Đường Tuấn Phổ da giống nhau, rồi mới trái phải cùng nhau dùng sức, nghe như âm thanh của quần áo bị giảo đắc sắp gãy .

Tuy rằng giặt tay quần áo là không có khả năng không có , nhưng Đường Tuấn Phổ làm cho Nhiều Tông Tuấn mỗi một kiện quần áo đều phải lấy tay giặt, hơn nữa mỹ kỳ danh viết: “tiết kiệm điện hơn nữa bảo vệ môi trường.” Thế là, trừ bỏ chỉ có thể giặt , có thể làm khô cùng không thể giặt quần áo tất cả đều giao cho Nhiều Tông Tuấn lấy tay giặt sạch.

Chưa thấy qua làm con tin gặp loại này đả ngộ , đừng nói là con tin, cho dù là con tin không cũng đều là bị nhốt tại một chỗ có ăn có uống ít nhất có thể cam đoan không đói bụng chết đi? Giết con tin liền là chuyện khác.

‘Ta không phải cho người đảm đương thiếu gia , muốn ăn cơm liền muốn làm công tác. Bằng không —— ‘

“Bằng không thì sao ? Người còn có thể cưỡng gian ta?” Khinh miệt bĩu môi, Nhiều Tông Tuấn nhớ tới Đường Tuấn Phổ ánh mắt khi đó liền không thoải mái. Quả nhiên, tiểu tử kia vẫn là chỉ có cái mặt là hẳn yêu mến .

Ấn —— kia móng cũng không sai.

Cho tới bây giờ vẫn đang “Sắc tính” không thay đổi, tuy rằng người đang dưới mái hiên không thể không cúi đầu, nhưng Nhiều Tông Tuấn nghĩ tới chẳng sợ Đường Tuấn Phổ bộ dạng tái xấu như vậy vài phần, chính mình cũng sẽ không sẽ bị kia khuôn mặt cấp mê hoặc.

“Ba!” một chút đem làm quần áo ném tới trên mặt đất, Nhiều Tông Tuấn lấy tay sờ soạng trong thau nước. Sờ soạng trong chốc lát, tùy tiện đụng đến đồ vật này nọ liền cầm lên, giơ lên trước mắt nhìn, dĩ nhiên là quần lót kiểu nam màu đen .

Vốn hôm nay phải giặt quần áo có hai giỏ, dựa theo loại : màu tối màu sáng , đồ jean, nội y, áo khoác, không thể để cùng nhau giặt đã muốn phân tốt lắm, nhưng Nhiêu Tông Tuấn tự nhiên sẽ không quản ngại như vậy nhiều, dù sao bên trong nhất kiện quần áo hẳn đều không có. Hướng trong thau thả nước, cho vào một gói bột giặt cùng nửa bình chất tẩy , đảo loạn “Nhất trì xuân thủy” /(bề mặt của ao)/ sau khi, đem tất cả quần áo toàn bộ bỏ vào.

Cái này gọi là món thập cẩm!

Nhiêu Tông Tuấn thành thử trong tay gì đó, như thế tao bao quần lót, khẳng định là của Đường Tuấn Phổ .

Nếu hẳn là cái biến thái , hiện tại hẳn là kêu to Lucky!

Đáng tiếc hẳn không phải.

Hắn không có ham mê lấy quần lót của người khác , cũng không có thói quen thu thập quần lót của người khác đã mất , nhưng là nhìn này quần lót hẳn sẽ nhớ tới hình ảnh đêm qua Đường Tuấn Phổ mặc màu đen tiểu quần bơi , kia tuyệt đối là —— châu tròn ngọc sáng.

Chức nghiệp quan hệ, Nhiêu Tông Tuấn sớm đã ở trong đầu đem thân thể của Đường Tuấn Phổ phân tích ba trăm lần. Hẳn không có ý thức đến, hẳn hiện tại lấy Đường Tuấn Phổ quần lót nhớ lại trừ đêm qua chuyện liên cùng biến thái không sai biệt lắm.

“Nhiêu tiên sinh?” Đột nhiên có người ở phía sau kêu một tiếng.

Nhiêu Tông Tuấn sửng sốt một chút, nhanh tay đem quần lót ấn trở về trong nước, quay đầu. Vào ngày hôm qua đưa hắn đi chuồng ngựa hắc y nam nhân, hôm nay cũng vẫn là một thân hắc y, nói thật, cùng hắn thành thật trung hậu bề ngoài có điểm không giống. Nhiêu Tông Tuấn biết, này nam nhân là quản gia của Đường Tuấn Phổ

Đi vào phòng giặt quần áo , nam nhân trong tay phủng trừ một cái rổ.

“Nhiêu tiên sinh, này đó khăn ăn cùng khăn trải bàn là thiếu gia kêu ta đem tới cho người giặt.”

Lời này nghe giống như là hắn yêu mến giặt quần áo, Đường Tuấn Phổ thưởng cho hắn giặt giống nhau. Nhìn tràn đầy một cái giỏ khăn, Nhiêu Tông Tuấn nhin không được cái trán mạo gân xanh.

“Đừng gọi ta tiên sinh.” Hắn nói.

Nam nhân có điểm nghi hoặc nhìn hắn.

“Ta đều ở trong này làm công giặt quần áo , người tái bảo ta ‘Tiên sinh’ sẽ làm ta cảm thấy bị châm chọc.”

Cũng có lý . Nam nhân khẽ cười cười, chưa nói cái gì.

“Kia ta đi trước.”

Nhiều Tông Tuấn không nhẹ không nặng ừ một tiếng, xem như đáp lại. Rồi mới quá vài giây lại nghe đến nam nhân nói: “Chỉ cần người không đi làm chuyện dư thừa , đến lúc đó thiếu gia tự nhiên sẽ thả người đi , cũng sẽ không làm khó dễ người.”

Ta kháo! Đều làm cu li cho hần còn nói không khó xử hần? Nếu khó xử không phải làm nô lệ!

Không rõ hần ý tứ gì, Nhiều Tông Tuấn quay đầu, cũng đã không thấy bóng dáng đối phương . Nhìn cánh cửa đóng kín, Nhiều Tông Tuấn hơi hơi nheo lại mắt.

Hần phải nghĩ biện pháp gọi cái điện thoại về nhà.

10. Chương 10

Giặt sạch quần áo, giữa trưa cuối cùng có thể nghỉ ngơi một chút, Nhiều Tông Tuấn vội vội vàng vàng ăn mấy khẩu cơm sau đó đi ra đi tìm điện thoại. Thời gian cấp bách, buổi chiều còn phải đi làm “Người làm vườn” tu bổ đình viện ! Nói thật, tuy rằng làm cu li, nhưng có thể ở trong này đi lại chung quanh , điểm ấy vẫn là đáng được ăn mừng đích.

Chính là ở trong vườn đi dạo một vòng, Nhiều Tông Tuấn không hề gặp ai, hơn nữa cho dù có gặp ai đi nữa , cũng đều làm ngơ nhìn hần, không phải vội vội vàng vàng cúi đầu theo hần bên người đi qua thì là xoay người theo hướng khác mà đi. Thường thường đều là Nhiều Tông Tuấn mới vừa mở miệng thì đối phương đã ko thấy bóng dáng , so với thấy thổ phỉ chạy trốn còn nhanh hơn.

Nhiều Tông Tuấn không rõ, chính mình bộ dạng thực khủng bố sao? Hần không phải muốn mượn cái điện thoại thôi sao, cũng không phải muốn giết bọn họ !

Cuối cùng, ở hần “Cưỡng bức lợi dụ” dưới, vẫn là theo một cái tiểu cô nương ở phòng bếp công tác biết được, này hết thầy đều là Đường Tuấn Phổ mệnh lệnh.

“Thiếu gia nói, không cần tùy tiện cùng người nói chuyện, càng không thể cho người mượn điện thoại cùng với các công cụ thông tin . Bằng không liền đuổi việc chúng ta.”

Nghe một chút! Thật là đích ác độc!

Nhìn như cho hần “Tự do “, trên thực tế chẳng qua là cho hần thay đổi

một cái “Cái ***g” lớn hơn mà thôi, Nhiều Tông Tuấn không thể không bội phục Đường Tuấn Phổ “Âm mưu hung ác”, ngằm đem người đùa giỡn. Thế là, hấn cứ như vậy bị “Cô lập”.

Mang bao tay, cầm trong tay cái kéo thật lớn, Nhiều Tông Tuấn ở hoa viên “Tàn phá” từng cái hoa hồng, phát tiết trong lòng lửa giận. Giơ tay chém xuống, “Lộng sát lộng sát” thanh âm liên tục không ngừng vang lên, “Lạt thủ tồi hoa”(/thủ đoạn độc ác)/một chút trưa, toàn bộ vườn hoa hồng đã thành một mảnh hỗn độn.

Đem kéo khiêng trên vai, Nhiều Tông Tuấn đứng ở một bên nhìn chính mình “Thành quả”, cuối cùng tìm về phòn của mình. Rồi mới nghĩ đến không biết gia hỏa kia thấy được chính là cái gì phản ứng —— lại nói tiếp, cả trưa nay đều không thấy Đường Tuấn Phổ.

Mới vừa nghĩ đến, một chiếc xe chạy từ cửa tiến vào, Nhiều Tông Tuấn ngẩng đầu nhìn lại, nhận được đó là xe của Đường Tuấn Phổ.

Vì cái gì hấn sẽ biết? Bởi vì hấn đã ngồi quá.

Xe đứng ở cách hấn không xa cửa biệt thự, lái xe trước xuống dưới đi đến cửa sau mở cửa ra, Nhiều Tông Tuấn nhìn Đường Tuấn Phổ ăn mặc tây trang giày da theo trên xe xuống dưới, động tác cùng trong điện ảnh lão đại xuống xe giống nhau như đúc, nhưng hấn rõ ràng càng tuần tú càng khốc liệt.

Xuống xe Đường Tuấn Phổ không có lập tức tiến biệt thự, mà là đứng ở tại chỗ châm điếu thuốc. Ngậm khói cúi đầu châm lửa nhưng thật ra rất có mỹ cảm, sau khi xong hút điếu thuốc, Đường Tuấn Phổ đột nhiên quay đầu, tầm mắt ở trong nháy mắt cùng Nhiều Tông Tuấn đụng vào, người sau lập tức ngậy ngẩn cả người, cảm thấy được hấn như là cố ý.

Đối diện vài giây, Đường Tuấn Phổ đột nhiên mỉm cười, chỉ nhả khói, quay người lại, hướng Nhiều Tông Tuấn đi tới, khoe miệng đều mang theo châm chọc.

Nhiều Tông Tuấn lại có xúc động muốn phá hoa hồng.

Đường Tuấn Phổ đi đến Nhiều Tông Tuấn trước mặt, hai người lẫn nhau đối diện, bối cảnh là một “Tàn hoa bại liễu”.

“Đây là người phá?” Nhìn thoáng qua trên mặt, Đường Tuấn Phổ mày cũng không nhăn một chút hỏi.

“Đúng vậy!” Nhiều Tông Tuấn hào phóng thừa nhận, một tay chống nạnh, một bên bả vai suy sụp hạ 45 độ, hơn nữa khiêng trứ kéo tạo hình, xem cách nào cũng đều giống côn đồ.

“Có sạch sẽ hay ko? Không ta lại làm thêm chút nữa.”

Chẳng qua làm cho người ta ngoài ý muốn chính là, Đường Tuấn Phổ thể nhưng một chút cũng không có tức giận, không biết hẳn lúc này thật là tốt hằm dưỡng hay sao, Nhiều Tông Tuấn nhìn hẳn lặng yên cũng thâm trầm biểu tình ngăn người.

Thật lâu sau, Đường Tuấn Phổ cười khẽ một tiếng, nói: “Người quả nhiên là cái sẽ không thành thật .”

Như thế “Đúng trọng tâm” đánh giá, Nhiều Tông Tuấn vẫn là lần đầu tiên nghe được.

“Cái gì?”

Không trả lời hẳn, Đường Tuấn Phổ xoay người trở về đi, lưu lại Nhiều Tông Tuấn ở nguyên nhìn hẳn cao ngất bóng dáng, muốn làm không rõ ràng lắm trạng huống. Cũng chính là phía sau, hẳn đột nhiên cảm thấy được, này nam nhân bóng dáng so với hẳn xem qua so với bất luận kẻ nào đều rất tịch mịch.

Đúng lúc này, đột nhiên nghe được Đường Tuấn Phổ đi đến lái xe bên người nói: “Nói cho phòng bếp, đêm nay không cần cho hẳn cơm chiều.”

“Lộng sát!” Lại một gốc cây hoa hồng gãy độc thủ. Nhiều Tông Tuấn thu hồi lời mở đầu, liền này tính tình, không tịch mịch mới là lạ! Khẳng định ngay cả sinh hoạt *** đều dựa vào tay!

Trong phòng, vị khói càng ngày càng nặng, bốn phía tràn ngập sương khói như là sương mù dày đặc giống nhau, không thể bay đi. Đường Tuấn Phổ ngồi ở sofa , một bàn tay chống ở huyệt Thái Dương , điều thuốc trên tay bắt đầu tàn đi, tro bụi ở bất tri bất giác rơi xuống.

Cảm giác điều thuốc trên tay đang bị chậm rãi hút ra, Đường Tuấn Phổ không có trợn mắt, nhẹ nhàng nói một câu: “Ta không có ngủ .”

Đối phương ngừng một chút, lại vẫn là đem điều thuốc mau tàn cầm đi.

“Ngài hút nhiều lắm rồi.”

Cảm giác được có một bàn tay ở trên đầu gối của hẳn nhẹ nhàng vỗ, cẩn thận giống như là đang chà lau đồ quý trọng gì đó , Đường Tuấn Phổ biết hẳn đang phải sạch khói bụi trên người của mình , nhưng cũng bởi vì động tác thật cẩn thận này mà giờ lên khóe miệng, chậm rãi mở mắt ra, nhìn trước mặt hắc y nam nhân.

“Hà Kinh, người loại này tính cách cẩn thận tới cực điểm như thế nhiều năm vẫn là ko thay đổi.”

Hà Kinh mỉm cười. Đi theo Đường Tuấn Phổ bên người mười lăm năm, Đường Tuấn Phổ mười ba tuổi thời điểm Hà Kinh cũng đã thành quản gia của hắn.

“Hôm nay các trưởng lão nói sao?”

Đường Tuấn Phổ đem thuốc lá ở Hà Kinh đưa qua vào gạt tàn, biểu tình có một tia trào phúng.

“Còn có thể nói sao? Cho ta hạ cuối cùng thông điệp, không thể cho bọn hắn một giao đãi hợp lý ,trong lời nói, ta sẽ là một cái phản đồ ‘Khi sư diệt tổ’ duy nhất của Đường gia từ trước đến nay .” Nhú một chút mi, Đường Tuấn Phổ khước miệng giơ lên một chút mỉm cười châm chọc , “Không biết có bao nhiêu người biết kết quả này mà hoan hô —— “

Hà Kinh hơi hơi vuốt cằm, nói: “Ngài cũng không có động cơ giết người .”

Đường Tuấn Phổ nhẹ giọng cười, “Nghĩ độc tài quyền to chính là động cơ tốt nhất . Huống hồ, dục thêm chi tội, gị hoạn vô từ/(tùy tiện làm một cái gì đó)/ Chỉ cần có một chút cơ hội có thể nhượng ta trở mình không được , bọn họ sẽ giúp châm ngòi thổi gió, góp một viên gạch.”

Rõ ràng đều là quan hệ họ hàng gần huynh đệ tỷ muội, là vì một cái quyền lợi cao nhất mà lẫn nhau “Chém giết “, giống như là hoàng gia huyết tinh trò chơi. Rất kỳ quái, bọn họ thế nhưng có thể “Thích thú”. Thế giới này chỉ có người thắng cùng bại , tranh đấu giằng co mấy năm gay gắt, có thể lưu đến cuối cùng , tất cả đều là người cuối cùng tham dự của trò chơi . Thời gian đem tinh lực hao hết, cuối cùng lại thất bại thảm hại, ai thành công cũng không dự đoán được .

“Đều đã đến thời điểm gị , còn tại làm cuối cùng giả dựa —— bất quá ——” tạm dừng một chút, Đường Tuấn Phổ đứng lên, chậm rãi đi đến trước cửa sổ sát đất , xuyên thấu qua cửa sổ có thể nhìn đến cách đó không xa hoa viên lý một thân ảnh đang lấy nước tưới bụi hoa , cột nước phun cùng mưa to giống nhau.

“Người bình thường không có lá gan hãm hại ta.”

“Người tính sao vậy xử trí hắn?” Không biết Hà Kinh khi nào đứng ở hắn phía sau , nhìn thoáng qua người ngoài cửa sổ .

Lấy tay vịn lên một chút tua cờ rơi xuống cửa bức màn , Đường Tuấn Phổ nhìn ngoài cửa sổ lặng yên thật lâu sau, cuối cùng dời tầm mắt xoay người nói: “Mặc kệ có phải hay không đồng mưu, hắn cũng muốn vì chính mình đã làm chuyện trả giá đại giới.” Chính là đại giới nhiều ít, phải xem tâm tình của hắn.

*Danh y c**ả**i t**ạ**o x**ữ**ph**ươ**ng – ch**ươ**ng 10*

Tác giả: Phong Dạ Hân

Thể loại: hiện đại, hài, hắc bang, HE

Dịch giả: QT,GT

/edit: Kyosai/

Hà Kinh không nói gì, xoay người đuổi kịp Đường Tuấn Phổ, ở hai người trong lúc đó bảo trì trứ nhất định khoảng cách. Đi rồi vài bước, đột nhiên lại nghe đến Đường Tuấn Phổ hỏi: “Hôm nay ngày mấy?”

“ngày 28 .” Trả lời sau khi, Hà Kinh chính mình thoáng sửng sốt.

“Đã muốn ngày 28 a ——” Đường Tuấn Phổ có điểm thì thảo tự nói , ở Hà Kinh nhìn không tới địa phương, biểu tình là một chút hỗn loạn cùng bất đắc dĩ và chua xót.

Năm nay, vẫn là hòa năm rồi giống nhau.

11. Chương 11

Nhiều Tông Tuấn làm một cái buổi chiều người làm vườn, tưới một mảnh hoa hồng, đem mấy khóa nguyên bản là hình cầu trang sức thực vật tu bổ thành hình đại tiện . Trước khi ăn cơm chiều là tẩy trừ chuồng ngựa, hơn nữa người đến nhấn dùm mệnh lệnh trong giọng nói rất có “Không rửa xong thì không có cơm ăn” .

Quả thực là nam làm cô bé lợ lem!nhúng nước và lau, Nhiều Tông Tuấn đi vào chuồng ngựa mà chính mình trụ quá mấy giờ , coi như là “Chôn cũ trọng du /“(quay về chôn cũ)/ , bên trong mấy con ngựa đang lay động cái đuôi im lặng nhấm nuốt cỏ khô thượng đẳng , ngay cả mí mắt cũng không nâng một chút.

Buông xô nước, Nhiều Tông Tuấn đối mấy con ngựa cảm thán đến: “Các người thật sự là hảo mệnh! Không cần làm việc còn có ăn, mặc dù có thời điểm bị người kỵ, nhưng các người là hần dưỡng, bị hần kỵ kỵ cũng là hần . Nhưng ta tính sao vậy hồi sự a?”

Đại khái là ghen ủy khuất một bụng không chỗ phát tiết, Nhiều Tông Tuấn đối mấy con ngựa oán giận , một bên quét tước một bên bắt đầu nói hần bị nắm đến nơi đây chịu khổ . Tuy rằng không chiếm được đáp lại, ít nhất cũng coi như có “Người” có thể nghe hần nói nói.

“Các người nói —— chủ nhân của các người có phải hay không chịu quá kích thích gì ?” Nói trong chốc lát, Nhiều Tông Tuấn ngừng lại, hai tay vén chỉ trứ lau, cầm chống khắp nơi mu bàn tay thượng hỷ,mấy con ngựa trong lỗ mũi ra vài tiếng khí, không biết có tính không là đáp lại hần.

“Sách! Đáng tiếc kia khuôn mặt!” Mỗi khi nghĩ đến đây Nhiều Tông Tuấn mặt thượng đều là một trận tiếc hận, nếu bọn họ không phải dưới tình huống như vậy gặp mặt, hẳn có bảy mươi phần trăm nắm chắc có thể cùng Đường Tuấn Phổ hảo hảo trao đổi một chút “Cảm tình”, đương nhiên, điều kiện trước tiên là người sau đắc là “người cùng Đồng đạo”.

Ai! Quên đi! Thở dài, Nhiều Tông Tuấn tiếp tục quét tước.

“Đại ca, nhị ca, các người biết ta hiện tại đang ở chịu khổ sao? Muốn làm không tốt một tháng sau ta đã bị quăng xuống biển —— “

“Người đối chính mình vận mệnh, tựa hồ thực hiểu biết.”

Nhiều Tông Tuấn sưng sốt, xoay người. Đường Tuấn Phổ một thân thường phục hưu nhàn đứng ở cửa chuồng ngựa, tựa hồ không có ý tứ phải vào, có thể bởi vì đang ở hút thuốc, hẳn xem thay đổi một thân màu lam quần áo lao động vải thô Nhiều Tông Tuấn, rất bội phục người nọ có thể đem này thân quần áo đi ra cho hắn mặc

Nếu hắn nhớ rõ, này hình như là y phục mười năm trước của hạ nhân ở Đường gia, hơn nữa là người làm việc nặng. Còn có trên chân cặp kia giày không dây, chính là nhà bảo tàng lý cũng khó tìm ra cùng kiểu.

Hảo hảo một cái thanh niên, lập tức “Sa đọa” thành như vậy, Đường Tuấn Phổ đảo cũng không có vụ tâm không đành lòng, chính là cảm thấy được bộ dáng này thật buồn cười.

Nhiều Tông Tuấn nhìn trên mặt hắn đơn độc tinh khiết mỉm cười, trong lòng nghĩ: hắn đứng ở nơi đó đã bao lâu? Hẳn có điều, so sánh lo lắng cho mình vừa rồi nói Đường Tuấn Phổ chịu kích thích chuyện có hay không bị nghe thấy, bằng không không biết vừa muốn nghĩ ra cái gì biện pháp tra tấn hắn.

“Như thế nào? Còn thói quen sao?” Đường Tuấn Phổ ngữ khí giống như là lão bản đang hỏi mới tới nhân viên tình huống ngày đầu tiên công tác.

Nhiều Tông Tuấn mi nhướng lên, “Không thói quen lại như thế nào?”

Đường Tuấn Phổ cúi đầu yên lặng hút điếu thuốc, Nhiều Tông Tuấn cảm thấy được này nam nhân hút thuốc động tác thật sự là tuần tú đến làm cho người ta giận sôi, bất quá nói ra cũng làm cho người ta giận sôi.

“Không thói quen liền tiếp tục thói quen đi.” Đem khói hàm ở trên miệng, Đường Tuấn Phổ cười cười nói: “Dù sao, cũng chỉ có một tháng thời gian.”

“Người nói như vậy, sẽ làm ta cảm thấy được chính mình chỉ có thể hoạt động một tháng.” Nhiều Tông Tuấn hơi hơi nheo lại mắt, có điểm khiêu khích giơ lên khóe miệng cùng Đường Tuấn Phổ đối diện.

Không ai nói nữa, lẫn nhau ánh mắt truyền lại tin tức đã muốn cũng đủ cho thấy đối phương trong lời nói hàm nghĩa. Người thông minh trao đổi trong lúc đó , ngôn ngữ thường thường là nhiều nhất dư thừa. Điểm này , Đường Tuấn Phổ cùng Nhiều Tông Tuấn thể nhưng tồn tại một loại ăn ý.

“Người cũng không giống như sợ hãi?”

“Sợ hữu dụng sao?” Nhiều Tông Tuấn nhìn Đường Tuấn Phổ liếc mắt một cái, ném xuống khăn trên tay , xoay người đi đến đồng cỏ khô đặt mông ngồi xuống.

Mà lúc này Đường Tuấn Phổ bắt tay đem tàn thuốc ném tới trên mặt đất, dùng chân nghiền sau cũng tiến chuồng ngựa. Hắn đi đến đồng cỏ khô bên cạnh, hơi hơi cúi đầu trên cao nhìn xuống nhìn Nhiều Tông Tuấn.

“Người thật là cái bác sĩ chỉnh hình ?”

Nhếch miệng cười, Nhiều Tông Tuấn ngẩng đầu lên nhìn hắn, “Người muốn hay không tự mình thử xem xem?”

Đường Tuấn Phổ mặt không chút thay đổi, không nói được một lời nhìn hắn. Nhiều Tông Tuấn biết hắn ở thăm dò chính mình.

Càng là thoát nhìn vô tội đến vạn vô nhất thất , kỳ thật là đáng hoài nghi nhất. Người như vậy thường thường chỉ có hai loại: thực vô tội cùng giả vô tội . Mà hắn không thể nghi ngờ là là vu người trước, chính là trừ bỏ chính hắn không ai tin tưởng mà thôi.

Dù sao hắn là nhận định chính mình là “Đồng lõa”!

Ở trong lòng thở dài, Nhiều Tông Tuấn vừa định đứng lên tiếp tục làm việc, thuận tiện ngẫm lại có cái gì biện pháp có thể gọi điện thoại về nhà , chợt nghe Đường Tuấn Phổ đột nhiên nói một câu: “thử làm sao?”

A?

Nghĩ đến chính mình nghe lầm, Nhiều Tông Tuấn nhanh ngẩng đầu nghi hoặc nhìn Đường Tuấn Phổ, người sau trên mặt vẫn đang không cái gì biểu tình, rồi lại hỏi một lần, “thử làm sao?”

Sự tình này thật phức tạp.

Người nếu hoài nghi một người có thể hay không ca hát, có thể lập tức gọi hắn hát một bài, đáp án tự nhiên sáng tỏ. Khả người hoài nghi một người có phải hay không bác sĩ chỉnh hình , chẳng lẽ muốn cho hắn lập tức chỉnh một lần? Loại này rõ ràng có chút vấn đề, Nhiều Tông Tuấn tin tưởng Đường Tuấn Phổ là tuyệt đối sẽ không hỏi . Như vậy —— giống như có điểm sáng tỏ, cũng không có thể xác định.

Nhiều Tông Tuấn mỉm cười, một bàn tay chống đỡ trên mặt đất, nửa người

trên hướng sau tới sát, chậm rãi duỗi thẳng một chân, xếp cái tư thế cực hấp dẫn .

“Người nghĩ sao vậy thử?”

Là ai nói, Gay trên người là có thể cảm ứng được đồng loại dò xét khí ? Đường Tuấn Phổ cúi đầu nhìn thoáng qua thân đến chính mình bên chân , tuy rằng giày không dây thật sự không có mỹ cảm, nhưng cũng may trong quần mặt buộc vòng quanh chân bộ đường cong coi như thon dài rắn chắc. Xem đến nơi đây, Đường Tuấn Phổ cuối cùng lộ ra một chút lơ lửng mỉm cười.

“Người có thể thử làm sao?”

Vấn đề giống “Tú cầu” giống nhau lại bị phao trở về. Nhiều Tông Tuấn nhẹ nhàng chọn một chút mi, xem ra vị này dễ nhìn còn có điểm “Nộn /“(ngốc)/ , đại khái là vừa nhập vòng luẩn quẩn không bao lâu, kia nói như vậy hẳn không chủ động không được.

Nhiều Tông Tuấn thực hoa tâm, nhưng là hoa tâm thật sự có nguyên tắc.

Đối mặt hẳn người không nghĩ muốn, hẳn có thể đứng đắn giống như Liễu Hạ Huệ . Mà đối với người hẳn nghĩ , tuyệt đối là cái lưu manh thêm vô lại . Chính ứng với câu nói kia: ta không phải người tùy tiện, ta tùy tiện đứng lên không phải người.

Thẳng đứng dậy thể, Nhiều Tông Tuấn nửa người trên nghiêng về phía trước, vừa lúc đối mặt Đường Tuấn Phổ bụng dưới . Nhìn thoáng qua cái kia tối địa phương, hẳn ngẩng đầu tối hỏi Đường Tuấn Phổ: “Người nghĩ thử làm sao?” Kỳ thật hẳn tối nghĩ thử chính là Đường Tuấn Phổ mặt sau. Chuồng ngựa cỏ khô chất đống, từ xưa đến nay đều là địa phương tốt nhất cho những cặp yêu đương vụng trộm.

Đường Tuấn Phổ không có trả lời, ngay tại Nhiều Tông Tuấn nghĩ đến hẳn là ngượng ngùng, đang muốn lại nói “Đùa giỡn” , người trước đột nhiên thân thủ lập tức đè lại hẳn sau đầu , tiếp theo Nhiều Tông Tuấn liền cảm thấy được trước mắt tối sầm, toàn bộ mặt đụng vào một cái mềm mại cùng cứng rắn địa phương.

Đường Tuấn Phổ đem hẳn ấn tới rồi khó gian, hơn nữa là gắt gao đè lại!

“Ngô ~ ngô ngô ~!” Thở không nổi.

“Ta nghĩ như vậy thử ——” trong thanh âm hỗn loạn mang ý cười, Đường Tuấn Phổ cúi đầu nhìn chính mình khó gian một đầu màu đen , trong ánh mắt có một tia khoái cảm muốn làm nhục .

Đầu bị ấn đắc đến nổi động cũng không động được, Nhiều Tông Tuấn chỉ có thể thân thể để thử vận vẹo , một bàn tay đi lạp Đường Tuấn Phổ ấn trứ

đầu hấn, tay kia thì ở hậu mặt xả Đường Tuấn Phổ quần.

Này còn không có trên giường liền ngoạn thượng SM!

Ngay tại Nhiêu Tông Tuấn lo lắng muốn hay không ở chính mình hít thở không thông há mồm cắn một ngụm Đường Tuấn Phổ khi, tay để sau đầu cuối cùng buông lỏng ra.

“Hô

~! Khụ khụ!” Thật dài thở hổn hển một hơi, Nhiêu Tông Tuấn mặt đỏ bừng, ngồi dưới đất thở dốc trứ, rồi mới ngẩng đầu hung hăng trừng trứ Đường Tuấn Phổ.

“Người con mẹ nó muốn mưu sát a!” Hơn nữa chỉ dùng để như thế thủ đoạn hạ lưu ! Hấn sai lầm rồi, Đường Tuấn Phổ tuyệt không ngốc.

Đường Tuấn Phổ mỉm cười, một chút cũng không có tự giác”Mưu sát chưa toại”, nhìn hấn nói: “Không có vượt qua bảy mươi phần trăm nắm chắc, không cần dễ dàng khiêu khích bất luận kẻ nào, đây là ở mạo hiểm.”

Nhiêu Tông Tuấn cắn răng một cái, không cần người dạy!

Nhìn hấn vẻ mặt không phục, Đường Tuấn Phổ tựa hồ ngoài ý muốn thoải mái.

“Tiếp tục quét tước đi! Bằng không không có cơm chiều —— a! Không đúng, người đã muốn không có cơm chiều. Vậy ngày mai điểm tâm đi!” Gật đầu một cái, thực vừa lòng chính mình an bài, Đường Tuấn Phổ xoay người rời đi, đi rồi vài bước đột nhiên lại quay đầu, mà lúc này Nhiêu Tông Tuấn trong tay thùng nước.

Thân thủ một lóng tay, Đường Tuấn Phổ thực đứng đắn đối hấn liền nói:

“Muốn câu dẫn ta, người hiện tại bộ dáng thật sự không gọi lên hứng thú của ta.” Nói xong cũng không quay đầu lại bước đi rồi. Buổi sáng hấn bóng dáng thực tịch mịch, hiện tại hấn bóng dáng rất đặc ý.

Nhiêu Tông Tuấn dùng sức đem thùng nước quăng ra ngoài, “! Làm” rơi xuống đất sau khi lại xuất vài thước xa.

“Ta con mẹ nó cỡi hết câu dẫn người được rồi?” Tức giận đến thẳng thở, bình tĩnh trở lại sau khi, lại nghĩ lại tưởng tượng.

Không được! Tuyệt đối không được! Còn như vậy tiếp nữa, hấn mệnh không ném, mặt trước mất hết!

Làm như một cái bác sĩ, không có cái gì so với y thuật phải bị hoài nghi càng nghiêm trọng. Mà làm một người nam nhân, không có cái gì so với tôn nghiêm phải bị giảm lên càng không thể tha thứ

Nhiêu Tông Tuấn vốn đang muốn tìm một cơ hội chạy đi, hiện tại hấn không nghĩ chạy thoát. Một kiểu tám người khiêng hấn cũng không đi !

12. Chương 12

Hôm nay lại là một ngày đẹp trời, lúc này mặt trời ko phải là quá sớm vào sáng sớm , làm cho người ta có cảm giác ấm áp , ngay cả đang ngủ đều có thể cảm giác được.

Thân thể nằm ở trên giường mềm mại, Đường Tuấn Phổ theo trong lúc ngủ mơ dần dần chuyển tỉnh, giật giật mí mắt, hần trở mình nằm ngửa ở trên giường, hưởng thụ thích ý của một giấc ngủ đầy đủ mang đến

“Ha ha ha ha cáp

~~!!”

Khóe miệng nháy mắt cứng ngắc, giống như đã từng quen biết cảnh tượng cùng tiếng cười, Đường Tuấn Phổ mở mắt ra, bốn phía áp khí bắt đầu chậm rãi rơi chậm lại.

Con người mỗi buổi sáng tỉnh lại , có thể quyết định hôm nay một ngày tâm tình tốt hay xấu, thực hiển nhiên, hôm nay Đường Tuấn Phổ tâm tình sẽ thật tốt lắm.

Đường Tuấn Phổ xuống lầu , nhìn đến hình ảnh cũng là giống như đã từng quen biết .

Trong đại sảnh, Nhiều Tông Tuấn ngồi ở sofa , bên người vây quanh một đám nữ giúp việc, ngay cả bác gái công tác ở phòng bếp cũng ở. Nói ngắn lại chính là một đám nữ nhân vây quanh ở Nhiều Tông Tuấn bên người, vẻ mặt hưng trí bừng bừng nghe trứ Nhiều Tông Tuấn nước miếng tung bay giăng trứ liên quan về ngực to cùng mũi “Phổ cập khoa học tri thức”.

“Oa ~! Thật vậy chẳng? Thật sự có thể một chút đều nhìn không ra giải phẫu quá miệng vết thương sao?”

“Đương nhiên.” Nhiều Tông Tuấn gật đầu một cái, “Ta lấy chính mình nhân cách làm cam đoan. Có rất nhiều diễn viên giới nghệ sĩ đã ở ta làm loại này giải phẫu , giải phẫu xong nghỉ ngơi một đoạn thời gian thì tốt rồi, tuyệt đối không có gì phiêu lưu.”

“Ta đây muốn làm đến C cup có thể chứ?” Một cái hình thể hơi gầy tuổi nhỏ nữ dung thần tình hy vọng nhìn hần hỏi.

Nhiều Tông Tuấn nhìn thoáng qua nàng trước ngực coi như chưa phát dục hoàn toàn , hoài nghi hần chính là cấp nàng C cup, nàng này thân thể cũng mang không được!

“Khụ!” Trên mặt hiện lên một tia xấu hổ, Nhiều Tông Tuấn dời ánh mắt,

“Ách ~ kỳ thật người hiện tại đáng người tỉ lệ rất tốt, là không cần

ngực to , hơn nữa hiện tại lưu hành khéo léo hình thể, rất có cảm giác đẹp a!” Loại này nói, cũng chỉ có hần này chức nghiệp nói ra mới không có hạ lưu hiềm nghi.

Lời hần nói làm cho một đám ngực nhỏ nữ nhân giống như tìm được tri âm, thấy được hy vọng, không có cái gì so với lời nói của một cái bác sĩ chính hình càng đáng giá tin.

“Nhiều bác sĩ người thật là lợi hại a ~!”

“Đúng vậy ~ như thế tuổi trẻ chính là chuyên gia chính hình !”

“Bác sĩ bác sĩ! Ta nghĩ đem ánh mắt khai lớn một chút, người cảm thấy được có thể hay không đẹp?”

“Ân! Không cần cấp, từng bước từng bước đến —— “

Ngày hôm qua còn bị cô lập , hôm nay nghiễm nhiên đã muốn thành cùng thần tượng ngôi sao giống nhau là nhân vật được hoan nghênh .

Một bên Đường Tuấn Phổ cảm thấy được giống như thấy được một đám bị “Tẩy não” tín đồ, đối này nữ nhân tới nói Nhiều Tông Tuấn đã muốn là cùng loại thần tồn tại.

“A ~ thiếu gia!” Thẳng đến có người phát hiện Đường Tuấn Phổ, một đám người lập tức đứng lên toàn bộ , hướng Đường Tuấn Phổ đánh tiếp đón sau khi liền “Điều thú bốn phía” (tản ra bốn phía) bàn rất nhanh tiêu thất.

Nguyên bản hoàn náo nhiệt trong đại sảnh, thoáng chốc chỉ còn Đường Tuấn Phổ cùng Nhiều Tông Tuấn hai người đối diện nhìn nhau.

Đường Tuấn Phổ nhìn tiêu sái lấy nữ vương tư thế ngồi ở sofa Nhiều Tông Tuấn, trong lòng không biết suy nghĩ chút cái gì. Người sau cũng lẳng lặng nhìn hần trong chốc lát, rồi mới đứng lên.

“Sớm a! Thiếu gia ~!” Đây một tiếng thiếu gia, nghe đứng lên giống ở kêu ngưư lang.

Đường Tuấn Phổ nhú nhú mày, không nói chuyện, xoay người lại lên lầu, chỉ chứa cấp Nhiều Tông Tuấn một cái bóng dáng.

Đây là Nhiều Tông Tuấn lần thứ ba nhìn Đường Tuấn Phổ rồi đi bóng dáng , một lần so với một lần càng làm cho hần tích. Gia khóa này thật sự là mềm cứng đều không ăn!

Mà Đường Tuấn Phổ bên này, lên lầu sau khi, về tới phòng của chính mình , chân trước vừa mới tiến cửa, cửa còn không có đóng hần cũng đã trước không chế không được giơ lên khóe miệng.

Vừa rồi Nhiều Tông Tuấn nói cho nữ đầu bếp phương pháp có thể bảo trì bộ ngực , hần đã muốn nhin không được cười đi ra. Kia đầu bếp nữ đã muốn

năm mươi hơn tuổi, bộ ngực đều nhanh xệ , cũng thật khó cho hấn phải ứng phó nhiều như vậy nữ nhân. Ngẩng đầu lên, Đường Tuấn Phổ phò trứ cái trán cười khẽ , lúc này ngoài cửa Hà Kinh nhìn hấn thành như vậy, lòng tràn đầy nghi hoặc.

Thân thủ gõ gõ cửa, “Thiếu gia?”

“A?” Đường Tuấn Phổ ý cười chưa giảm, xoay người nhìn hấn nói thanh tiến vào.

“Ngài đang cười cái gì?” Hà Kinh hỏi.

Đường Tuấn Phổ ngừng cười, nhưng khóe miệng vẫn đang dương lên, “Người không biết có người ở nơi này mới mở trung tâm cổ vấn sao?”

Hà Kinh nghĩ nghĩ, nói: “Nếu ngài nói chính là Nhiều tiên sinh , hấn hôm nay buổi sáng đã muốn theo ta nói, lần trước hấn nói ta cái mũi không đủ đỉnh, nghĩ *** đích thoại sửa lại có thể tìm hấn. Hơn nữa hấn nói ta bọng mắt có điểm trọng, hấn có thể thuận tiện giúp ta miễn phí xóa.”

Đường Tuấn Phổ lại bật cười, hỏi: “Ta phải hay không tìm hấn hỏi một chút ta là chỉnh làm sao?”

Hà Kinh cười mà không đáp, bởi vì này là cái vui đùa, cười cười là có thể. Rồi mới, hấn thu hồi tươi cười, nghiêm túc đứng thẳng thân thể đối Đường Tuấn Phổ nói: “Thiếu gia, phía dưới truyền đến tin tức, hình như là hấn đã trở lại.”

Thân thể hơi hơi cứng đờ, rồi mới lại chậm rãi thả lỏng xuống dưới.

Đường Tuấn Phổ xoay người nhìn ngoài cửa sổ không trung, khẽ thở dài một cái.

“Lời hấn nói, hết thấy liền đều hợp lý —— “

Tại trù phòng.

“Người nói các người thiếu gia làm sao không chịu chỉnh sửa nhĩ ?” Nhiều Tông Tuấn hôm nay công tác là tẩy đồ ăn, ở phòng bếp trong khi rửa chén đĩa , hấn bắt đầu cùng người nơi này thảo luận đề tài này. Nhưng lập tức liền bị nghi ngờ.

“Ai? Thiếu gia mới không cần chỉnh sửa dung nhan!! Thiếu gia cả người từ trên xuống dưới đều thực hoàn mỹ!”

“Đúng vậy ~ nào có một người tuấn tú như thế còn muốn đi chỉnh sửa dung nhan , cũng không phải ăn no không có việc gì làm!”

Mấy người theo phụ họa, tỏ vẻ đồng ý.

Nhiều Tông Tuấn nghĩ thầm, rằng ta chính là ăn no không có việc gì làm!

“Không! Không có người nào nhân sinh đến chín sinh ra là hoàn mỹ , tổng

hội chút có hoặc lớn hoặc nhỏ chỗ thiếu hụt, chính là ngay cả chính mình đều không muốn đi chứng thật thôi.” Nói đến này phân thượng đã muốn có chút “Xoi mói”, nhưng hẳn chính là muốn cấp Đường Tuấn Phổ trứng gà bên trong chọn xương cốt.

Nhưng là hậu quả chính là một đám nữ nhân cùng mà công chi, đưa tới một đồng tiếng mắng, rửa tề phao phao văng lên vẻ mặt.

Đồng thời thay đổi sắc mặt , Nhiều Tông Tuấn bắt đầu may mắn chính mình càng yêu mến nam nhân.

“Vậy các người sẽ không nghĩ tới vì cái gì các người thiếu gia như thế lớn tuổi, một nữ nhân đều không có sao?” Cuối cùng nhất chiêu sát thủ!, Nhiều Tông Tuấn vừa hỏi, quả nhiên hiệu quả ko như mong muốn. Tới nơi này vài ngày, trải qua hẳn cẩn thận quan sát cùng phân tích, Đường Tuấn Phổ tuyệt đối là cái người đàn ông độc thân!

“Bởi vì thiếu gia đối cảm tình thực nghiêm túc a!”

“đúng a ~ thiếu gia mới không phải cái loại người đùa bỡn cảm tình ~ hẳn chỉ có chân chính cùng người hẳn yêu mến mới cùng hẳn cùng một chỗ.”

“Hẳn mới cùng bình thường hoa tâm xú nam nhân không giống với đâu! A ~thật tốt ~ ta cũng muốn phải giống thiếu gia như vậy chung tình nam nhân!” Cuối cùng một câu đưa tới một trận đồng ý.

Này mấy người phụ nhân vừa nghe chính là nghĩ “Chim sẻ biển,lần phượng hoàng” , còn ảo tưởng chính mình có một ngày có thể bay lên đâu! Nhiều Tông Tuấn nghe được cả người thẳng khởi nổi da gà, kính nhờ a nhóm đại tỷ ! Các người này nói không là các người gia thiếu gia, phải không biết tính dục vì sao vật thiếu nam đi?

“Kỳ thật các người đều sai lầm rồi.” Nhiều Tông Tuấn lấy một bộ chuyên gia giọng điệu nói: “Nam nhân không *** đấng, không bằng đại cô nương. Nhà các người thiếu gia thực có thể là bởi vì kia phương diện có vấn đề cho nên mới thanh tâm quả dục-ngăn ham muốn, cuộc sống trong sáng .” Lời này vừa nói ra, hiệu quả giống như ở trong nước sâu quăng vào một viên đá, khiến cho một mảnh ồ lên. Tuy rằng người không tin chiếm đa số, lại đều là nữ tính, nhưng vẫn là cấp Đường Tuấn Phổ hoàn mỹ hình tượng mất đi một .

Nhiều Tông Tuấn đột nhiên cảm thấy được chính mình có chút không phúc hậu, nhưng này ý niệm trong đầu rất nhanh đã bị phao đến não hậu. Bởi vì hẳn ở chút bất tri bất giác đã muốn khiến cho công phần.

Một nữ tính đại biểu chỉ hẳn chớp mũi, hùng hổ liền nói: “Chúng ta

không tin! Trừ phi người xuất ra chứng cứ, bằng không chúng ta với người không để yên!”

Xem ra Đường Tuấn Phổ là thật tốt nam nhân hay là căn thâm cố , muốn phá hư cũng không phải một sớm một chiều là có thể Khả rõ ràng xem Đường Tuấn Phổ bình thường đối với các nàng hung dữ, sao vậy thời khắc mấu chốt tất cả đều hướng hắn? Chẳng lẽ bộ dạng tuần tú thật sự như thế nổi tiếng? Kia hắn cũng không tính kém a?

“Đúng vậy! Xuất ra chứng cứ đến!”

“Chứng cứ! Chứng cứ!”

Chứng cứ? Ta đi chỗ nào cho các người lấy Đường Tuấn Phổ “Không được” chứng cứ? Chẳng lẽ muốn cho hắn tự mình đi nghiệm chứng? Nhiều Tông Tuấn đột nhiên nghĩ đến lần trước ở chuồng ngựa lý Đường Tuấn Phổ kia ***

loạn động tác —— sách! Nói không chừng cũng không phải không được ——

Nhận thấy được này nguy hiểm ý niệm trong đầu, Nhiều Tông Tuấn không có sợ hãi, ngược lại còn có một tia hưng phấn. Càng là có độc hoa khai đặc càng đẹp, trích đứng lên cũng không tính kích thích.

Thân thủ lấy tay bôi lau một chút cảm thượng dính bột biển, Nhiều Tông Tuấn nhước có chút suy nghĩ, không có chú ý tới chính hắn một động tác cùng biểu tình nhượng người chung quanh xem ngây người.

Quả nhiên, nam nhân vẫn là đứng đắn thời điểm tối có mị lực!

13. Chương 13

Đêm đó, ánh trăng sáng tỏa, toàn bộ trang viên bị ánh trăng bao phủ.

Đường Tuấn Phổ đi vào bên hồ, đêm nay mặt hồ ở ánh trăng chiếu xuống, rất có ý cảnh. Chính là loại này ý cảnh rất nhanh đã bị đánh vỡ, hắn đang muốn cởi quần áo xuống nước , trong hồ “Rầm ~” một tiếng, dâng lên một bóng người. Bóng người đưa lưng về nhau trứ hắn, phần eo dưới toàn bộ chôn ở trong nước, nhưng nửa người trên đáng người đã xưng được với kiện mỹ, tiêu chuẩn khoan bả vai cùng hoãn hoãn không có vào trong nước phần eo đường cong đều thực đẹp mắt, là một thân thể không tòi .

Nam nhân lấy tay một chút một chút hất nước lên trên người , dưới ánh trăng, nam nhân ướt át thân thể bị độ thượng một tầng thần nhiên vàng sáng. Trên bờ, Đường Tuấn Phổ mặt không đỏ tâm không khiêu thưởng thức trước mắt “Mĩ nam ra dục đồ “, yên tâm thoải mái. Bởi vì dám ở lúc này xuất hiện ở trong này, hoàn “Thước chiếm cư sào” ,cũng chỉ có cái kia gia khóa đi!

Nhiều Tông Tuấn, người thật đúng là càng ngày càng không đem chính mình làm người ngoài ——

Nhiều Tông Tuấn xoay người, nhìn ngạ người trên, thân thủ đem che ở trán tóc hướng hậu sơ một phen, cười trứ nói: “Thiếu gia, người nhìn lên ta tắm rửa a!”

Người xác định không phải cố ý nhượng ta xem ? Đường Tuấn Phổ ở trong lòng nghĩ, ngoài miệng nói: “Nhìn, lại như thế nào?”

“Hảo! Ta liền thưởng thức sắc khoái nam nhân!” Nhiều Tông Tuấn vỗ tay một cái, chậm rãi hướng bờ đi rồi vài bước, “Nếu như vậy, nhượng ta về nhà cùng đối ta phụ trách, người tuyển một cái đi!”

“Đối với người phụ trách.” Đường Tuấn Phổ mắt cũng không chớp lập tức lựa chọn đáp án, rồi mới cúi đầu bắt đầu một viên khóa giải cúc áo.

Mà trong nước Nhiều Tông Tuấn không biết hấn hấn là nên khóc hay cười.

“Ta cuối cùng phát hiện, người cũng là cái cao thủ gây cười.” Hấn đối Đường Tuấn Phổ nói.

“Đa tạ.” Nhận lấy “Ca ngạ”, Đường Tuấn Phổ đem quần áo ném tới trên mặt đất, rồi mới không chút nào ngưng ngừng lại ở Nhiều Tông Tuấn trước mặt cởi quần.

Lại thấy đùi đẹp, Nhiều Tông Tuấn nhưng thật ra không lần đầu tiên như vậy hưng phấn.

Đường Tuấn Phổ bắt đầu làm nhiệt thân, đây là hấn mỗi lần xuống nước thói quen, đáng giá học tập. Nhiều Tông Tuấn như là đệ tử giống nhau, thực nghiêm túc nhìn hấn co dãn tay chân.

“Kia sự kiện, hiện tại được không?” Nhiều Tông Tuấn đột nhiên hỏi một câu. Đường Tuấn Phổ khó hiểu nhìn hấn.

“Chính là người khác giả mạo người giết người.”

Nhiều Tông Tuấn, Đường Tuấn Phổ giơ lên khoe miệng cười cười, hỏi: “Người là ở lo lắng ta hay là lo lắng chính người?”

Nhiều Tông Tuấn sờ sờ cái mũi. Kỳ thật hai người đều có. Đột nhiên nghĩ tới cái lấy, hấn đột nhiên cười trứ đối Đường Tuấn Phổ nói: “Chúng ta đến trận đấu đi?”

“So cái gì?” Đường Tuấn Phổ hỏi.

“Bơi lội a! Từ nơi này bơi tới hồ bờ bên kia.” Nhìn ra, đại khái có bảy, tám trăm mét.

Nhìn thoáng qua đối diện có chút mờ lung bờ sông, Đường Tuấn Phổ không có lập tức trả lời, hơi hơi cúi đầu, giống như ở nghiêm túc lo

lắng . Rồi mới hần hỏi một câu: “Điều kiện đâu?”

Sẽ chờ trứ người hỏi những lời này. Giảo hoạt cười, Nhiêu Tông Tuấn thực tùy ý liền nói: “Người thua đáp ứng người thắng một cái điều kiện. Như thế nào?” Này tiền đặt cược tất cả trận đấu đều thông dụng.

“Nghe đứng lên là thực có ý tứ, bắt quá ——” nhìn hần, Đường Tuấn Phổ nhú nhú mày hỏi: “Người không phải sẽ không bơi lội sao? Đừng nói cho ta người hôm nay hiện học đích.”

Ách —— ánh mắt dời về phía nơi khác, Nhiêu Tông Tuấn ngây ngô cười hai tiếng, “Ngày đó là bị cầu sợ tới mức đã quên, ngày hôm sau liền nghĩ tới.” Đường Tuấn Phổ dùng một tiếng hừ lạnh đến biểu đạt đối hần này giải thích cái nhìn.

“Một cái điều kiện phạm vi quá lớn ——” Đường Tuấn Phổ hạ đến trong nước, vừa đi một bên đem nước hướng trên người hất lấy thích ứng nước độ ẩm, thẳng đến đi đến Nhiêu Tông Tuấn trước mặt, hai người mặt đối mặt trung gian chỉ có nửa bước xa , hần nói: “Không bằng thu nhỏ lại một ít, đến cái chuẩn xác tiền đặt cược đi!”

“Nga?” Nhiêu Tông Tuấn thực cảm thấy hứng thú bộ dáng, “Sao vậy cái chuẩn phương pháp?”

“Người thua ngoan ngoãn nằm xuống nhượng nguwoif thắng thượng.” Đường Tuấn Phổ là muốn sao không mở miệng, nhất mở miệng chính là “Bỗng nhiên nổi tiếng”.

Nhiêu Tông Tuấn bị “Kinh” tới rồi.

Sau khi kinh hoàn hần không khỏi bội phục Đường Tuấn Phổ, chính mình sao vậy liền không nghĩ tới này “Điều kiện” đâu!

Bắt quá, điều kiện tuy rằng mê người, nhưng là vẫn là có nhất định tính nguy hiểm . Đường Tuấn Phổ kia một thân đường cong duyên dáng vận động hình cơ thể cũng không phải là tự nhiên mà có .

Đường Tuấn Phổ giơ lên khoe miệng, có điểm châm chọc lại có điểm khiêu khích nhìn Nhiêu Tông Tuấn.

Đó sẽ là một đề nghị không thể cự tuyệt , hần có nắm chắc.

Ánh trăng đột nhiên bị mây đen che khuất, bốn phía lập tức trở nên hắc ám , mà trong bóng đêm Nhiêu Tông Tuấn lưỡng chích thiểm trứ hưng phấn hào quang ánh mắt cũng có vẻ phá lệ sáng ngời.

Nam nhân trời sinh máu lý một chút thú tính lúc này đã muốn bắt đầu chậm rãi thức tỉnh. Tưởng tượng đến Đường Tuấn Phổ màu đen quần bơi bao bọc mông, Nhiêu Tông Tuấn máu toàn thân đều sôi trào.

Càng là có tính khiêu chiến, càng là đến chi không dễ thắng lợi quả thực mới càng mỹ vị.

“Người thực như thế có nắm chắc nhất định có thể thắng ta?” Đối vu bơi lội, Nhiêu Tông Tuấn vẫn là có nhất định nắm chắc

“Có hay không nắm chắc thắng người ta không rõ lắm, nhưng thật ra ——” Đường Tuấn Phổ mỉm cười, “Thắng sau khi có hay không hứng thú thưởng người ta trước mắt còn không có quá lớn nắm chắc.”

Nhiêu Tông Tuấn hoài nghi này Đường Tuấn Phổ đêm nay là uống lộn thuốc hay sao , mà miệng độc như thế lợi hại.

“Hiện tại bắt đầu?” Sao chỉ hướng sau chỉ chỉ, Nhiêu Tông Tuấn bài trừ một chút biến hình tươi cười hỏi Đường Tuấn Phổ. Đợi lát nữa đừng trách lão tử cho người mộng nở hoa! Tuy rằng hắn luôn luôn đề xướng ôn nhu tính sự, nhưng ngẫu nhiên đến điểm “Kịch liệt” cũng không phải không được, là tối trọng yếu là có chút người hắn căn bản không đáng người ôn nhu! Gật gật đầu, Đường Tuấn Phổ đi phía trước đi rồi hai bước đứng ở Nhiêu Tông Tuấn bên cạnh, loan hạ thất lưng hình như là ở vuốt ve đầu gối.

“Cũng là người cần tái nghỉ ngơi một chút sao?”

“Không cần. Nhưng thật ra người cần không cần lại làm vài cái chuẩn bị vận động? Ta có mấy người không thấm nước hạ rút gân biện pháp, nếu không người thử xem?”

“Không cần.”

Là ai đều không muốn yếu thế, chiến hỏa đang lan tràn, hai người chiến tranh, hết sức căng thẳng.

14. Chương 14

Hai người ở trong nước lại đi lên trước một khoảng cách, đi thẳng đến phía trước chính là khu nước sâu. Nhiêu Tông Tuấn cùng Đường Tuấn Phổ chuẩn bị tư thế, đồng thời nghiêng đầu nhìn đối phương, vài giây sau, cũng không biết đến cùng là ai trước phát ra tín hiệu bắt đầu , hai người cơ hồ là cùng lúc nhảy vào trong nước, tiếng nước đánh tan qua sự yên lặng của đêm.

Cơ hồ là từ ngay từ đầu chỉ muốn hợp lại đem hết toàn lực. Bởi vì là trực tiếp theo trong nước bắt đầu, cho nên sức bật liền thành điều kiện thắng lợi hạng nhất .

Nhiêu Tông Tuấn một khắc cũng không dám lơ lửng về phía trước bơi, hai tay duỗi nhanh luân phiên đánh nước. Bởi vì thắng bại không chỉ có quan

hệ đến nam nhân mặt mũi vẫn đề , sự tình trọng yếu hơn là liên quan hấn đến trình tiết môn của hấn .

Bởi vì bắt đầu cùng lúc hấn cùng Đường Tuấn Phổ tốc độ tương xứng, kia kế tiếp chính là sự chịu đựng

Ở buổi tối bơi lội, kỳ thật là có một phen phong vị khác , chính là đề cập tới thắng bại , là ai cũng không có tâm tư đi lĩnh hội loại này tình thú cùng ý cảnh.

Nhiều Tông Tuấn chỉ cảm thấy phía trước tối om , trước mắt cái gì cũng thấy không rõ lắm, không ngừng có nước đánh tới trong ánh mắt, nhưng cũng bất chấp như vậy . Chờ hấn bơi không sai biệt lắm nhanh đến một nửa, tốc độ cuối cùng có điểm chậm lại, vì bảo tồn thể lực có thể bơi tới cuối cùng, hấn cũng bắt đầu không cố ý chậm lại tốc độ. Tiết tấu chậm lại, Nhiều Tông Tuấn đột nhiên muốn nhìn một chút Đường Tuấn Phổ bơi tới làm sao, thế là ngẩng đầu tìm kiếm Đường Tuấn Phổ thân ảnh ——
ân? Không có?

Nhiều Tông Tuấn sửng sốt, lại nhìn về phía trước , cũng không có nhìn đến người, đột nhiên trong lòng lại là cả kinh: hấn sẽ không đã muốn tới rồi đi? Đánh chết cũng không tin hội như vậy, Nhiều Tông Tuấn vội vàng quay đầu hướng phía sau xem, một trận hết nhìn đông tới nhìn tây , cuối cùng cách hấn một trăm nhiều thước thấy được trong nước Đường Tuấn Phổ. Một viên huyền trứ tâm cuối cùng thả xuống dưới, Nhiều Tông Tuấn thở dài nhẹ nhõm một hơi, rồi mới nhìn Đường Tuấn Phổ tư thế duyên dáng môn bơi bướm, không rõ hấn vì cái gì muốn chọn loại này tối phí thể lực để bơi. Hơn nữa, càng làm cho hấn cảm thấy được kỳ quái chính là, hấn tổng cảm giác cái kia nam nhân cũng không giống như đêm này trở thành một trận đấu, một bộ thành thạo , ngược lại càng như là nhất thời hứng khởi. Nhưng mà ngay tại Nhiều Tông Tuấn hoài nghi Đường Tuấn Phổ có phải hay không ở đùa giỡn hấn muốn mở miệng hỏi , hấn đột nhiên cảm thấy được trên chân giống như đụng phải đồ vật gì, cái loại này hoạt hoạt cảm giác, hoàn chưa kịp kinh ngạc ra tiếng, cổ chân đã bị cuốn lấy.

Hấn đột nhiên nhớ tới trước kia xem qua một bộ điện ảnh, người ở bên trong liền là như thế này bị thủy quỷ kéo dài tới trong nước ——

“Oa ~! ~!” Nhiều Tông Tuấn cuối cùng kêu một tiếng, như là bị dây thừng trói chặt giống nhau, vô luận hấn sao vậy giây dựa rớt cuộc đều không có biện pháp đi phía trước di động nửa phần. Tinh tường cảm giác được có cái gì cuốn lấy một chân hấn , Nhiều Tông Tuấn một bên dùng sức đem

chân hướng lên trên , một bên hướng phía sau Đường Tuấn Phổ hô to: “Uy ~người chết tiệt không ở nơi này trong hồ dưỡng cái gì bạch tuộc linh tinh sùng vật đi?”

Mà lúc này hắn mới phát hiện, Đường Tuấn Phổ không biết cái gì thời điểm đã muốn ngừng lại, theo bơi lội đổi sang lướt ván, thích ý mà lại nhàn nhã ở cách đó không xa một mình “Chơi đùa” , làm gì còn có nửa điểm trận đấu khi đích kịch liệt.

“Yên tâm! Tuyệt đối không phải sùng vật, chính là bình thường bèo, rong mà thôi.” Ngẩng đầu lên hướng hắn mỉm cười, Đường Tuấn Phổ một bên bơi đứng bảo trì thân thể không dưới trăm, một bên thân thủ lý lý có điểm hỗn độn tót.

Ta thao! Điều cái gì lúc còn “Sửa sang lại dung nhan” đâu! Nhiều Tông Tuấn tức giận đến thiếu chút nữa hộc máu, khả kể tiếp Đường Tuấn Phổ một câu, thật sự nhượng hắn một búng máu thiếu chút nữa phun ra đến.

“Chính là ta đã quên nói cho người kia khối thủy vực rất nguy hiểm mà thôi, không nghĩ qua là sẽ bị bèo, rong cuốn lấy.” Đường Tuấn Phổ cười đến thực vô hại, vẻ mặt “Vô tội”.

“Thao! Người con mẹ nó hãm hại ta!” Nhiều Tông Tuấn cái này xem như hiểu được, nguyên lai người ta đã sớm đặt bẫy nhượng chính mình nhảy xuống! Khai ra cái loại này “Điều kiện “, mục đích không phải muốn người của hắn mà là muốn mạng của hắn a! Nhưng lại phải hắn loại này chết kiểu này, đều nhanh vượt qua tiểu thuyết trinh thám lý trí năng phạm tội.

Đường Tuấn Phổ, người điên rồi! Đường Tuấn Phổ, người đủ ác!

Mà đối vu hắn lên án, Đường Tuấn Phổ chính là gờ lên khoe miệng, nhìn giống không biết bơi giống nhau ở trong nước lao thẳng tới ,chậm rãi hướng phía trước trôi qua một chút.

“Ta nói cho quá người, không có vượt qua bảy mươi phần trăm nắm chắc, không cần dễ dàng khiêu khích bất luận kẻ nào, đây là ở mạo hiểm.”

Lời này nếu người khác nói, Nhiều Tông Tuấn lúc này khẳng định hội gật đầu tỏ vẻ đồng ý, nhưng là theo Đường Tuấn Phổ miệng nói ra, sao vậy nghe đều như là một loại châm chọc.

Đang chuẩn bị mở miệng mắng hắn tổ tông mười tám đời, thân thể đột nhiên mạnh đi xuống nhất trăm, Nhiều Tông Tuấn chạy nhanh dùng sức hướng lên trên di động, lại vẫn là uống mấy ngụm nước.

“Khụ khụ ~ khụ!” Trên mặt tất cả đều vào nước, Nhiều Tông Tuấn một tay niết trứ cái mũi lên men , đồng thời cũng phản ứng quá đến chính mình

hiện tại trạng huống. Nếu tiếp tục bị nhốt ở trong nước, hấn căn bản kiên trì không được bao lâu, thể lực dùng hết , tiếp nữa cấp nước cây cỏ làm phân là khẳng định . Mà lúc này bốn phía không có người khác, chỉ có chết tiệt Đường Tuấn Phổ, này hung thủ hại hấn , nhưng cũng là hiện tại duy nhất có thể cứu hấn.

Lý trí ở nháy mắt trở về vị trí cũ, tự tôn cùng tánh mạng trong lúc đó cân nhắc một giây, Nhiều Tông Tuấn vẫn là lựa chọn cái sau.

“Ta sai lầm rồi ta sai lầm rồi! Người trước lại đây đem giúp ta đem bèo, rong lộng khai a ~! Ta muốn kiên trì không được!” Hấn không phải khí cầu, xuyên điều dây thừng có thể vẫn phiêu a!

Đường Tuấn Phổ nhướng lên mi, thong thả tiến về phía Nhiều Tông Tuấn bơi qua, lại giống như chính là đi đến khoảng cách rất xa, trên mặt mang trứ biểu tình nhàn nhã , thưởng thức Nhiều Tông Tuấn ở trong nước “Giương nanh múa vuốt”.

“Người nhanh lên lại đây a ~~!” Nhìn Đường Tuấn Phổ ở hấn phụ cận “Đa dạng bơi lội “, Nhiều Tông Tuấn mất thật lớn lực nhịn xuống sắp thốt ra thô tục.

Đường Tuấn Phổ nói: “Người trước nói cho ta biết người làm sao sai lầm rồi?” Rất có người không nói ta liền không đi .

Nhiều Tông Tuấn cảm thấy được chính mình phải rút gân, không phải bởi vì không biết bơi mà là bị Đường Tuấn Phổ tức giận. Lạnh như băng hồ nước nhượng cơ thể mất tự nhiên co rút lại , thể lực sắp hao hết, Nhiều Tông Tuấn dùng chính mình cuối cùng khí lực tranh thủ hy vọng còn sống .

“Đường đại ca! Đường thiếu gia! Người nói ta làm sao sai lầm rồi ta liền làm sao sai lầm rồi! Người phải theo ta tính sổ cũng phải nhường ta sống a! Bằng không ta biến thành thi thể người còn sao gây sức ép ta a?” Hấn thề, nếu hấn đã chết liền biến thành thủy quỷ ở trong này trong hồ “Oan hồn bất tán “, mỗi ngày triền trứ Đường Tuấn Phổ lấy mạng.

Tuy rằng không biết Nhiều Tông Tuấn thoai lý có vài phần thành ý, nhưng nhìn hấn vẻ mặt mau khóc đi ra , còn có kia hai tiếng “Đường đại ca” cùng “Đường thiếu gia “, Đường Tuấn Phổ vẫn là thực hưởng thụ . Tính tính cũng không sai biệt lắm, Nhiều Tông Tuấn đã muốn chỉ còn cái mũi trên đây bộ phận còn tại trên mặt nước.

Đường Tuấn Phổ cuối cùng ở Nhiều Tông Tuấn còn không có toàn bộ trầm tiếp nữa phía trước bơi qua, bắt quả không đợi hấn thân thủ đi lạp Nhiều Tông Tuấn, người sau đã muốn trước một bước mở ra song chưởng đem hấn bế

cái đầy côi lòng, còn nâng lên một cái chân không bị bèo, rong cuốn lấy câu ở hần trên lưng, tóm lại là hai người có thể thiếp địa phương toàn bộ thiếp cùng một chỗ, Nhiêu Tông Tuấn đầu còn chôn ở Đường Tuấn Phổ cần cổ, tư thế sâu triền miên giống như là người yêu lâu chưa gặp lại .
“Ta con mẹ nó với người đồng quy vu tận!” Chính là lời này nói không sao vậy lãng mạn.

Nhiêu Tông Tuấn giống như “Bạch tuộc” đặc ôm lấy hần hiện tại “Cứu mạng rơm rạ “, thở hồng hộc liền nói: “Ta xem như thấy rõ ràng —— ‘Buồn tao’ hai chữ dùng ở người trên người là tối thích hợp ! Hô ~~ “

Đường Tuấn Phổ không nói gì, bởi vì ngay tại Nhiêu Tông Tuấn bắt tại hần trên người thẳng thở thời điểm, hần cũng phát hiện một vấn đề nghiêm trọng, thì phải là Nhiêu Tông Tuấn hạ nửa người cái gì cũng không có mặc, ý tứ chính là này nam nhân hiện tại là ở lửa thể.

Hai nam nhân, một cái phủ bên người lại khinh bạc quần bơi, một cái còn lại là cái gì cũng chưa mặc, hạ nửa người dính sát vào nhau cùng một chỗ, có thể chạm vào cũng chạm vào cùng một chỗ, hơn nữa còn tại lẫn nhau đè ép trứ. Nhiêu Tông Tuấn “Kinh hồn chưa định” vội thở, tự nhiên không chú ý tới hiện tại là tình huống gì , nhưng Đường Tuấn Phổ chú ý tới, đặc biệt hần vừa rồi ở không biết tình huống trên, thân thủ đỡ Nhiêu Tông Tuấn mộng, tuy rằng là vô tình , tuy rằng là ở trong nước, nhưng đỉnh kiều mộng hình cùng co dãn xúc cảm vẫn là nhượng hần sững sốt một chút.

Nhiêu Tông Tuấn đầu gối lên hần trên vai, miệng thở ra hơi thở phun ở trên cổ hần , có loại rất nhỏ cảm giác gãi ngứa . Thấp nhiệt, chọc người liên tưởng.

Lặng lẽ gờ lên khoe miệng, Đường Tuấn Phổ hơi hơi cúi đầu hỏi chính mình trong ngực Nhiêu Tông Tuấn: “Nhận thua sao?”

Nhận thua? Không phải hần là nhận sai sao? Bất quá hiện tại Đường Tuấn Phổ là đại gia, nhận thức cái gì hần định đoạt.

“Nhận thức!” Nhiêu Tông Tuấn cũng không ngẩng đầu lên trả lời. Làm người chất, con tin hay là cu li hần đều nhận thức. Chẳng qua hần cũng bởi vậy không thấy được Đường Tuấn Phổ trên mặt một chút tính kế ý tứ hàm xúc đúng mỉm cười.

“A ~!” Đột nhiên cảm giác chính mình tiểu thối có rút gân điềm báo, lúc này khả là sự thật, Nhiêu Tông Tuấn kêu một tiếng, tay chân loạn ở Đường Tuấn Phổ trên người cọ.

“Mau mau mau! Ta chân đau quá ~ “

“Người trước buông!”

“Không buông! Thả người ta liền trầm tiếp nữa!”

Lửa giận bốc lên —— “Người không buông ra ta sao vậy giúp người đem bè, rong lấy điếu?” Ngu ngốc!

“A ~ rút rút ~!”

Đường Tuấn Phổ nghĩ thầm, rằng trực tiếp đem hấn đánh hôn mê lại tha hồi trên bờ hay là dùng biện pháp khác

15. Chương 15

Một trận gây sức ép , hai người cuối cùng là về tới trên bờ.

Nhiều Tông Tuấn khắp khiêng đi đến trên cỏ, trên chân vẫn là bị bị thương, bất quá bị bọt nước lâu, cũng không cảm giác được đau.

Hấn vừa mới trải qua quá một hồi “Sinh tử bên cạnh” khảo nghiệm, tinh thần cùng thân thể đều phải bị nghiêm trọng tra tấn., hướng trên mặt đất ói ra nước miếng, một đầu trông ngã xuống đất, hình chữ đại nằm trên mặt đất, ngực cao thấp phập phồng trứ, cả người khí lực giống bị tháo nước giống nhau. Không! Là đã muốn bị tháo nước. Hiện tại chính là có chích muối ở trên mặt hấn hấn cũng phải thỉnh người khác tới giúp hấn đánh, hấn thật sự nâng không dậy nổi tay.

Cái gì cũng không quản, cái gì cũng không nghĩ, Nhiều Tông Tuấn nhắm mắt lại vẫn không nhúc nhích nằm . Thẳng đến hơi chút qua một chút sau khi, đột nhiên một trận lạnh gió thổi qua, mỗ cái không nên lạnh địa phương một trận lạnh lẽo, hấn lúc này mới nhớ tới đến chính mình cái gì cũng không có mặc đâu!

Mắt trợn mắt, Nhiều Tông Tuấn đầu nhất nghiêng tầm mắt liền cùng Đường Tuấn Phổ chống lại, người sau ngồi ở hấn cách đó không xa, trên người liền so với hấn hơn quần bơi, chính tựa tiểu phi tiểu nhìn hấn.

Chẳng lẽ chính mình ở trong này phơi nắng nửa ngày ánh trăng dục, hấn liền ở bên cạnh nhìn nửa ngày? Nhiều Tông Tuấn ý thức được điểm này, đột nhiên mặt có như vậy một chút nóng lên, liền một chút mà thôi.

“Cái kia, phiền toái có thể hay không giúp ta đem quần lấy lại đây. Đa tạ!”

Đường Tuấn Phổ không hề động, vẫn đang nhìn hấn. Nhìn xem Nhiều Tông Tuấn cảm thấy được chính mình lúc này hành vi có điểm cảm giác”Ở nơi công cộng *** loạn” . Tuy rằng hấn “Nhỏ” không tồi, nhưng hấn không có bại lộ phích (thích bại lộ) , càng không có ham mê bị người tham quan

trần truồng . Thỉnh bất động Đường Tuấn Phổ này tôn “Phật “, kia hấn chích tốt chính mình động thủ.

Nhưng mà ngay tại Nhiêu Tông Tuấn đang muốn lên thời điểm, Đường Tuấn Phổ đột nhiên lại đây, hơn nữa lập tức cùng hấn kháo thật sự gần.

“Người muốn gì chứ?” Đường Tuấn Phổ hỏi.

“Mặc quần.”

“Không cần mặc.”

“Cáp?” Vì cái gì? Nhiêu Tông Tuấn còn không có hỏi ra đến, chỉ thấy Đường Tuấn Phổ tà khí cười, đột nhiên đứng lên vài bước đi vào chính mình trước mặt, duỗi ra tay đem hấn một lần nữa ấn tới rồi trên mặt đất. “Ngô ~!” Lưng bị thạch tử các đặc sinh đau, Nhiêu Tông Tuấn kêu lên một tiếng đau đớn, rồi mới nghe được Đường Tuấn Phổ ghé vào lỗ tai hấn nói một câu ——

“Bởi vì không cần.”

Vừa rồi ở trong nước, Nhiêu Tông Tuấn cùng Đường Tuấn Phổ thiếp cùng một chỗ là vì cứu mạng, hiện tại trên bờ, Nhiêu Tông Tuấn lại bị Đường Tuấn Phổ áp ở dưới mặt, này lại là vì cái gì?

Nhiêu Tông Tuấn không ngốc, hơn nữa được cho là thông minh , cho nên khi hấn phát hiện Đường Tuấn Phổ nửa người trên treo ở giữa không trung hạ nửa người đặt ở hấn trên người , có chút khó có thể tin hỏi một câu:

“Người không phải là?”

“Hanh ~” Đường Tuấn Phổ khẽ cười một tiếng, “Nguyện đồ chịu thua.”

Chịu thua là không thành vấn đề, nhưng này sau khi thua đại giới cũng quá lớn.

“Khả kia căn bản không công bình!” Nhiêu Tông Tuấn cắn răng trừng trứ Đường Tuấn Phổ, “Dùng vô lại thủ đoạn sao vậy có thể tính người thắng?”

“Ngay từ đầu người cũng không nói không thể dùng ‘Vô lại.’”

Kháo! Kia này là hấn không đúng?

“Kia vừa rồi vạn nhất ta muốn là chết đuối người có phải hay không còn muốn gian, thi?”

Đường Tuấn Phổ mỉm cười nhìn Nhiêu Tông Tuấn, hai ngón tay nắm cầm hấn , “Người ngay từ đầu mục đích không phải là này?”

Nhiêu Tông Tuấn toàn thân có loại cảm giác vô lực, lúc trước ở trong nước bị không nhỏ kinh hách, hiện tại lên bờ lại tiếp tục bị dọa chấn kinh , hấn một lòng bản đã muốn mau siêu phụ hà.

“Cho dù là như vậy ——” hắn quay đầu đi, tiếp theo giây rồi lại bị Đường Tuấn Phổ kéo lại, bắt buộc hắn nhìn thẳng vào hắn, “Loại sự tình này cũng là phân rất nhiều loại tình huống.” Nhìn đến Đường Tuấn Phổ nhúm mi, hứng thú chính nùng nhìn hắn, Nhiều Tông Tuấn thở dài, có điểm đáng thương hề hề nhìn Đường Tuấn Phổ.

“Thiếu gia, ta chỉ làm Top(nằm trên) .” Người hiện tại nếu nguyện ý nằm dưới nhượng ta thượng ta cũng không ý kiến, tuy rằng không cái gì khí lực, bất quá thừa kị vẫn là có thể —— đương nhiên, Nhiều Tông Tuấn biết phía trước lời nói tất cả đều là nằm mơ.

Đường Tuấn Phổ không nói gì, một cây ngón tay chậm rãi ở Nhiều Tông Tuấn môi vuốt nhẹ, động tác mười phần ý tứ khiêu khích, cuối cùng thế nhưng còn theo hơi hơi mở ra thần phùng trung cài đi vào. Nhiều Tông Tuấn cảm thấy được đầu lưỡi bị thật mạnh xoa bóp một chút, rên rỉ một tiếng. Xong rồi! Rất có cảm giác!

Đường Tuấn Phổ đầu ngón tay có cổ thần nhiên hàm vị.

Nhẹ nhàng quấy trong chốc lát, Đường Tuấn Phổ vừa lòng rút ra ngón tay, đồng thời tay kia thì thân đến Nhiều Tông Tuấn hạ thể, cũng không có lập tức đi vuốt ve cái kia địa phương, chính là cố ý theo nơi nào lướt qua, rồi mới thoảng khỏi động nửa người trên, cúi đầu nhìn cái kia thành thực nam bộ phận sinh dục, nghiêm túc ánh mắt giống như ở tinh tế miêu tả giống nhau, mang trứ một loại cùng loại thưởng thức biểu tình, chuyên chú hình như là chưa thấy qua kia đồ vật này nọ giống nhau. Loại này phương pháp, có đôi khi so với trực tiếp đụng chạm kích thích còn muốn lớn. Cảnh tối lửa tắt đèn sờ cùng chính đại quang minh xem, người bình thường đều nguyện ý lựa chọn người trước, này cũng là vì cái gì có chút người làm tình thời điểm nhất định phải tắt đèn.

“Người ——” Nhiều Tông Tuấn nhăn nhó, hai chân có điểm mất tự nhiên lẫn nhau ma xát một chút, nói thật hắn cảm thấy được Đường Tuấn Phổ như vậy xem còn không trực tiếp đi lên cường hắn tới thống khoái điểm, “Người đây là —— “

“Người không mặc quần bơi chẳng lẽ không đúng vì theo ta làm loại sự tình này?” Đường Tuấn Phổ đột nhiên hỏi một câu.

Trời ạ! Nếu không phải đã muốn nằm trên mặt đất, Nhiều Tông Tuấn hiện tại nhất định ngã xuống đất không dậy nổi.

Đường Tuấn Phổ người như thế nói đã có thể có điểm tự kỷ a!

“Ta không phải không mặc, ta là nghĩ mặc không đặc mặc a!” Hắn tổng cộng

liền một cái quần lót, đêm nay giặt sạch ngày mai tiếp theo mặc, phủ đến bơi lội thật sự là xa xỉ.

“Hơn nữa ta cũng không có ham mê lửa thể !” Tất yếu giải thích vẫn là cần thiết .

Không nghĩ tới Đường Tuấn Phổ thân thủ ở Nhiều Tông Tuấn ngực sờ soạng một chút, rồi mới ngón trở chậm rãi ở tiểu khu trượt trứ, như là ở viết chút cái gì, rồi lại cảm giác không được.

Có điểm ngứa. Nhiều Tông Tuấn nuốt nước miếng một cái, cũng không dám động.

“Người thật sự không nghĩ theo ta làm? Ân?”

Nghĩ. Nếu là bình thường, Nhiều Tông Tuấn là rất thích ý cùng hấn giọng tình , bắt quá tình huống hiện tại không thể so bình thường.

“Ta —— ngô!” Mới vừa mở miệng, còn lại lời nói đã bị đổ trở về. Thần bị ngăn chặn, một loại ẩm áp xúc cảm làm cho Nhiều Tông Tuấn trước tiên liền phản ứng lại đây đó là Đường Tuấn Phổ môi.

Thấp nhiệt lưỡi ở bên môi liếm trong chốc lát, rồi mới từ giữa gian khe hở giữa dòng ngay cả trứ, Nhiều Tông Tuấn rất phối hợp mở ra miệng, linh hoạt đầu lưỡi liền không chút khách khí chui tiến vào, thuần thực động tác, vừa thấy liền biết là cái cao thủ.

Nhưng là so với hôn môi, Nhiều Tông Tuấn cũng sẽ không thua.

16. Chương 16

Hai tay đặt lên vai rộng lớn của Đường Tuấn Phổ , làm hai người càng thêm gần sát, tùy ý người sau dùng lưỡi ở trong miệng chính mình liếm lộng, quấy, Nhiều Tông Tuấn cực lực đáp lại , đồng thời chính mình cũng dùng đồng dạng phương thức đáp lại Đường Tuấn Phổ.

So với nữ nhân ngượng ngùng, hai nam nhân trong lúc đó không chút nào làm ra vẻ hàm thấp hôn nồng nhiệt, tuyệt đối có thể làm cho người ta hưng phấn đến tim đập nhanh hơn, hơn nữa gần như lộ ra trọn vẹn thân thể cố ý vô tình ma sát, dục vọng cơ hồ là từ một chút đốm lửa lập tức liền thiêu đốt thành hùng hùng liệt liệt hỏa.

Nhưng trước khi lý trí hồng mất, dục vọng vỡ đê , Nhiều Tông Tuấn vẫn là hô tạm dừng, hiện tại bị Đường Tuấn Phổ thượng, nhất định hội muốn đi hấn nữa cái mạng.

“Ân ~!” Hung ác tâm, Nhiều Tông Tuấn quay đầu đi, tách ra giữa hai miệng, còn chưa tới kịp nuốt vào chất lỏng bắt tại khóe miệng, trong bóng đêm lờ lờ tỏa sáng.

Thở hồng hộc nhìn Đường Tuấn Phổ, người sau trên mặt nhiễm trứ nồng đậm dục vọng hơi thở, Nhiều Tông Tuấn thoáng khép lại hai chân, che dấu một chút giữa hai chân cái gì đó có dấu hiệu ngắc đầu , dùng thật nhỏ nhẹ nói: “Người muốn làm, cũng phải chờ ta khôi phục lại làm đi?”

Đường Tuấn Phổ cười đến có điểm âm trầm , thân thủ “Ba” một tiếng vỗ mông của hắn , “Chờ người khôi phục người còn có thể ngoan ngoãn nằm làm cho ta thượng?”

Nói thật, sẽ không.

Tái sao vậy nói bọn họ hai người đáng người lực lượng ngang nhau, nào có không giãy dựa một phen đạo lý. Nhưng hiện tại, Nhiều Tông Tuấn giật giật bị thương kia chân, khẳng định hắn hiện tại hoàn toàn không phải Đường Tuấn Phổ đối thủ.

“Người đã sớm tính tốt?” Cẩn rằng.

“Không phải.” Đường Tuấn Phổ mỉm cười, vươn ngón trỏ phóng tới bên môi liếm một chút, động tác cùng biểu tình chỉ có thể dùng gợi cảm hình dung, “Chính là ngoài ý muốn.”

Nhiều Tông Tuấn bị hắn dùng động tác “Tà mị” dẫn tới thất thần, lập tức phía sau có cái gì đó theo hắn mông chen vào , Nhiều Tông Tuấn lập tức thân thể đều cương. Hiện tại hắn hiểu được Đường Tuấn Phổ vừa rồi cái kia động tác xem như sao vậy hồi sự.

Hắn bắt tay chỉ với vào hắn mông lý!

“Tê ~!” Nhiều Tông Tuấn đảo trườ một ngụm lãnh khí, cảm giác kia cắn ngón tay một chút hướng hắn trong thân thể chui, “Người, người —— “
“Đau không?” Đường Tuấn Phổ hỏi được đến là thực ôn nhu, nhưng trên tay động tác lại một chút cũng không có dấu hiệu đình .

Nhiều Tông Tuấn buồn hừ một tiếng, cùng với nói đau, chẳng nói là cảm thấy được kỳ quái. Lần đầu tiên bị người chạm vào cái kia địa phương, giống như có cái gì sinh vật ở hướng hắn trong thân thể chui, cho dù thân thể có thể nhận, tâm lý hắn cũng không tiếp thụ được a!

“nếu đau người sẽ đình? A ~” cảm thấy được người khó chịu, Nhiều Tông Tuấn ngắc đầu lên, trước mắt tối như mực cái gì cũng không có.

Rồi mới ngoài ý muốn chính là, Đường Tuấn Phổ thật sự ngừng. Cảm giác trong thân thể ngón tay rút đi ra ngoài, Nhiều Tông Tuấn phản ứng đầu tiên là nhẹ nhàng thở ra, lúc này lại nghe đến Đường Tuấn Phổ hỏi hắn.

“Người vừa rồi nói người chỉ làm Top?”

“Ân ~” không rõ hắn cái gì ý tứ, Nhiều Tông Tuấn theo bản năng lên

tiếng, rồi mới liền cảm giác chân bị ra đi. Sững sốt, cúi đầu vừa thấy, Đường Tuấn Phổ nửa quỳ ở hần giữa hai chân, hai tay phù trừ hần chân, chính giờ lên khoe miệng hướng hần cười. Xuống chút nữa xem, Nhiều Tông Tuấn da đầu đều run lên. Nguyên lai vừa rồi Đường Tuấn Phổ rút ra ngón tay phải đi thoát quần bơi đi.

Màu đen nồng đậm bộ lông trung cùng Nhiều Tông Tuấn tương xứng hùng vĩ tính khí đã muốn cao cao dựng thẳng lên, lập tức có thể “Ra trận”.

Nhiều Tông Tuấn có ý muốn chạy trốn , bởi vì hần biết rõ bị một cái thật lớn như vậy tiến vào đến chính mình mộng lý “Tàn sát bờ bãi” một phen là chuyện thật đáng sợ . Trên thực tế làm Đường Tuấn Phổ cúi thắt lưng đem tính khí chống ở hần hậu huyệt , rồi mới nói ta thích nhất xử nam , Nhiều Tông Tuấn đã xác chạy thoát.

Nghiêng người, Nhiều Tông Tuấn tay chân cùng sử dụng quyết trừ mộng đi phía trước đi, cũng không quản này tư thế có bao nhiêu buồn cười, ngay cả đã muốn thũng khởi một cái tiểu màn thầu chân cũng không chiếu cố. Hay nói giỡn! Vừa rồi Đường Tuấn Phổ tựa như cái biến thái giống nhau nhìn hần cười. Quỷ hút máu chuyên hấp xử nữ, mà hần chuyên ngoạn xử nam.

“Chạy đi đâu?” Đường Tuấn Phổ tay duỗi ra giống bắt tiểu hài tử giống nhau liền đem Nhiều Tông Tuấn cấp kéo trở về.

Đại ca ta xin người có thể hay không không cần biểu hiện giống như biến thái! Nhiều Tông Tuấn cơ hồ phải quỳ trên mặt đất cầu hần, Đường Tuấn Phổ càng là như thế này hần càng khấn trương.

Một lần nữa bị áp trên mặt đất, Nhiều Tông Tuấn giãy dụa , dùng sức đẩy vai Đường Tuấn Phổ , “Không được! Làm loại sự tình này không có tình yêu là không làm được!” Nói có điểm buồn nôn , nhưng ít ra cũng có thể biểu đạt ra ý tứ của hần.

“Vậy người đến câu dẫn ta là bởi vì yêu ta?”

“Ta thượng người khác không cần yêu, khả để cho người khác thượng ta chính là một khác hồi sự!” Nói sau hần lúc đó chỉ là xem như thăm dò đi! Đường Tuấn Phổ mi nhướng lên, châm chọc liền nói: “Người thật biết chiếm tiện nghi!”

Nhiều Tông Tuấn cầu xin tha thứ liền nói: “Chờ chúng ta vị trí trao đổi một chút người chỉ biết tâm tình của ta.”

Hừ lạnh một tiếng, Đường Tuấn Phổ nói: “Người sẽ không đợi cho ngày nào đó.” Nói xong giống linh ech giống nhau bắt được Nhiều Tông Tuấn một chân. Mà Nhiều Tông Tuấn hôm nay cũng biết được con ech sắp giải phẫu

là cái gì cảm giác.

“Thao! Người con mẹ nó buông ~!” Nặng động một chân lung tung đập.

“Ta hiện tại thật là phải thao người!” Chút không để ý tới hấn phản kháng, Đường Tuấn Phổ kéo Nhiều Tông Tuấn một chân quai đến chính mình trên lưng, một bàn tay đỡ chính mình tính khí hướng cái kia bí mật huyết động đưa đi.

“Không nên không nên! Cứ như vậy làm ta sẽ bị người giết chết !” Không có trốn cũng không có bảo hiểm bộ, ngay cả tiền diễn đều không có nếu không tính vừa rồi kia một cây ngón tay . Này làm sao là làm tình? Đây là chơi bạc mạng! Ngoạn mạng của hấn!

Nhiều Tông Tuấn giãy dụa thời điểm, Đường Tuấn Phổ đột nhiên cúi đầu hôn mặt hấn một chút, rồi sau đó giả bị hấn này ôn nhu vô cùng thân thiết động tác biến thành sưng sốt.

“Yên tâm ——” Đường Tuấn Phổ vươn đầu lưỡi liếm một chút chóp mũi của hấn , thực trêu mền động tác, cười tủm tỉm nhìn Nhiều Tông Tuấn nói, vốn tưởng rằng hấn có thể nói điểm ôn nhu an ủi , kết quả Đường Tuấn Phổ cuối cùng nói câu: “Đã chết ta liền gian thi.”

“A

~!!!!” Nhiều Tông Tuấn tiếng kêu khoảnh khắc cắt qua bầu trời đêm, tuyệt đối làm cho người ta hoài nghi có phải hay không đã xảy ra án mạng.

Lần này Đường Tuấn Phổ nhưng thật ra đủ thống khoái, đỉnh đầu đến cùng, tốc chiến tốc thắng! Lại khổ Nhiều Tông Tuấn, lần đầu tiên bị khai bao, lại không đụng tới cái ôn nhu .

“Đau đau đau!!!!” Đầu nói làm tình là “Tiểu tử một hồi “, mà hấn còn không có bắt đầu làm sẽ chết.

Đường Tuấn Phổ thật dài khẩu khí, bằng tâm mà nói, vừa mới tiến đi ,đi vào thời điểm không tính là thoải mái, nhưng bên trong thấp nhiệt xúc cảm cùng chặt trất vẫn là cho hấn cảm giác kích thích rất lớn , không có vào toàn bộ , toàn bộ lộ trình mập máy cùng tính khí nhảy lên hòa hợp nhất thể, cái loại này bị gắt gao bao vây cảm giác, làm cho khoái cảm dần dần đi lên, hơn nữa càng ngày càng khó lấy ngăn lại.

Nhiều Tông Tuấn một chân gắt gao ôm lấy hấn thắt lưng, bọn họ ngực dính sát vào nhau cùng một chỗ, Đường Tuấn Phổ nghe được Nhiều Tông Tuấn ở bên tai mình mắng , tuy rằng nội dung không quá hài hòa, nhưng nhỏ vụn thở dốc cùng nức nở thanh âm còn có chút mê người.

Nam nhân phát ra loại này thanh âm, sẽ làm người ta có loại dục vọng hung hăng làm nhục .

Thế là, Đường Tuấn Phổ bắt đầu đình động phần eo, nhượng tính khí chậm rãi hút ra một đoạn, tái hung hăng đung phải đi vào.

“A ~!” Mới thứ nhất hạ, khiến cho Nhiều Tông Tuấn thiếu chút nữa ngất xỉu đi. Vừa rồi là cái gì cũng nhìn không thấy, hiện tại hấn trước mắt tất cả đều là sao, vẫn là chợt lóe chợt lóe cái loại này.

“Người con mẹ nó chờ một chút không được a! Đau a! A ~ đình một chút đình một chút! Tê

~~ “

Mà phải vịn lại vịn không được mới là thống khổ nhất .

17. Chương 17

“Ân! Ô ~” có cảm giác khó thở , Nhiều Tông Tuấn chịu được cảm giác ruột không khoẻ , điều chỉnh hô hấp, cố gắng thích ứng chống đỡ thô to dị vật tiến tiến xuất xuất vào chính mình hậu huyết .

Mẹ nó! Đường Tuấn Phổ chỉ lo chính mình thích căn bản mặc kệ hấn, ngay cả này cũng phải chính hấn đến!

Đường Tuấn Phổ một khắc càng không ngừng ở hấn trong thân thể trều súc, Nhiều Tông Tuấn bị đâm cho trước sau dao động, ẩm ướt, lưng ở trên cổ ma xát đặc nóng lên, chịu không nổi hấn đành phải ôm lấy vai của người phía trên , cúi đầu chôn ở Đường Tuấn Phổ trên vai, một chút hấp khí.

“Chậm một chút ~ a!” Cuối cùng một tiếng, kêu đặc có điểm giống “Rên rĩ”.

Đường Tuấn Phổ ngừng một chút, trên mặt *** hơi thở chính nùng,

hỏi: “Xảy ra chuyện gì?” Trong thanh âm có một tia không kiên nhẫn.

Nhiều Tông Tuấn ủy khuất đến mau khóc, điều này sao giống ghét bỏ thê tử ở bên ngoài gặp mặt trượng phu ?

“Nếu người thật sự nghĩ gian thi ta sẽ không nói cái gì , nếu người không nghĩ, có thể hay không mời người không cần tự thỏa mãn chính mình ? Ta đây là người bằng xương bằng thịt , không phải nhân tạo . Người sung khí đứa nhỏ ngoạn lâu có phải hay không đã quên sao vậy cùng người khác làm?”

Lời hấn nói cùng có điểm nước mắt lưng tròng bộ dáng làm cho Đường Tuấn Phổ bật cười, nghĩ nghĩ, nghiêng đầu hôn Nhiều Tông Tuấn. So với vừa rồi đây là một nụ hôn ôn nhu, trong thời gian này nó thật sự rất hiệu quả .

Nhiều Tông Tuấn rên rĩ một tiếng, cả người triền đi lên, hé miệng cùng

lưỡi hân hôn đứng lên.

Thật lâu sau, hai người tách ra đều có điểm thở dốc đều có điểm dồn dập, đặc biệt Nhiều Tông Tuấn, trong thanh âm hoàn hơn một chút khác cái gì.

“Có cảm giác?” Đường Tuấn Phổ giơ lên khoe miệng nhìn hân, hạ thân ngừng động tác lại chậm rãi bắt đầu .

Nhiều Tông Tuấn đóng nhắm mắt, theo trong lỗ mũi hanh vài tiếng, chính xác so với vừa rồi tốt hơn nhiều, ít nhất không có cảm giác muốn nôn .

Hân giật giật thất lưng, nói: “Lại cho ta điểm cảm giác —— “

Động tác của hân làm cho chôn ở hân trong thân thể Đường Tuấn Phổ cũng hưởng thụ được đến phối hợp khoái cảm. Thế là, hân cúi đầu nói câu:

“Như người mong muốn.” Rồi mới lại hôn ở Nhiều Tông Tuấn.

“A ~ điểm nhẹ! Không trơn không được ~” kháng nghị bị xem nhẹ, tiếp theo là thời khắc nóng bỏng tình cảm mãnh liệt .

Đợi hai người đều tiến vào trạng thái sau , còn lại chỉ có Đường Tuấn

Phổ vô hết sức luật động cùng Nhiều Tông Tuấn lúc cao lúc thấp rên rĩ.

Gắt gao ôm chặt vai người trên, mồ hôi ướt đầy thân thể làm cho tay đều trượt xuống dưới, cảm giác được nam nhân cơ thể buộc chặt, Nhiều Tông Tuấn hơi hơi ngẩng đầu, liếm liếm môi, đầu lưỡi dính vào vị mồ hôi , làm cho hân nhớ tới hương vị ngón tay của Đường Tuấn Phổ .

“Thất lưng lại nâng lên cao một chút ——” Đường Tuấn Phổ đột nhiên nói một câu, thanh âm mang trứ một chút khàn khàn.

Nhiều Tông Tuấn bị đỉnh đặc run rẩy một chút, hoãn lại đây sau khi, hân nghiêng đầu ở Đường Tuấn Phổ trên cổ cắn một chút, vừa lòng nghe được người sau kêu rên, rồi mới vươn đầu lưỡi liếm chính mình dẫu rằng.

Đường Tuấn Phổ có chút thô bạo nắm cảm hân , hung hân hôn hân. Mang một chút trừng phạt ý tứ hàm xúc hôn sâu, làm cho hai người càng thêm đầu nhập.

Thẳng đến dục vọng mằm móng bùng nổ, Nhiều Tông Tuấn cảm thấy được trong thân thể nóng lên, Đường Tuấn Phổ ở hân trong thân thể bất tỉnh, rồi mới chính mình cũng theo sát bất đi ra, đem Đường Tuấn Phổ bụng phun đầy. Lần đầu tiên có thể dùng mặt sau đạt tới cao trào, chính hân đều không thể không bội phục chính mình.

Có loại phải thẳng thiên cảm giác —— thân thể giống như phao vào nước ấm.

“Ân!” Đường Tuấn Phổ rút đi ra thời điểm, Nhiều Tông Tuấn nhú mảy một chút , cảm thấy được mông lý còn giống như có đồ vật gì đó, rồi hân mới cảm giác được Đường Tuấn Phổ ghé vào lỗ tai hân thổi khí ——

“Người tên gì?” (pó tay anh công,làm cho đã rồi,hỏi tên gì! kakakaka^^)

“_____ “

Hắn nhất định phải giết hắn!

18. Chương 18

Nam nhân thân mình chính là hạ nửa người động vật, mà đối Nhiều Tông Tuấn người như vậy mà nói, tình ái trung chỉ cần thoải mái là tốt rồi.

Hơn nữa không thể phản kháng, kia cũng chỉ có hưởng thụ. Huống chi, hắn vẫn đối Đường Tuấn Phổ thực cảm thấy hứng thú.

Hiện tại xem ra, không chỉ có mặt bộ dạng là hắn chung ý đích cùng loại, thân thể cũng tuyệt đối làm cho người ta vừa lòng. Tuy rằng cùng trong dự đoán đích có chút xuất nhập, bất quá dù sao cũng phải mà nói, vẫn là một hồi làm cho người ta “Dục tiên dục tử” đích tình ái.

Nhiều Tông Tuấn ở trên giường nằm hai ngày.

Ngày đó buổi tối làm xong sau khi hắn ngất đi thôi. Là bị Đường Tuấn Phổ làm vụng đích vẫn là bị Đường Tuấn Phổ cuối cùng một câu khí vụng đích, hắn đã muốn không nghĩ đuổi theo cứu, bởi vì không cái gì hảo tranh đích, hai cái nguyên nhân đều đủ dọa người đích.

Đường Tuấn Phổ đem hắn khiêng hồi biệt thự đích thời điểm, Nhiều Tông Tuấn đích phù chân đặc đã muốn theo “Vụng tử tiểu màn thầu” biến thành “Sơn Đông đại màn thầu”.

“Uy! Ta nói người ngày đó hậu tới là sao vậy giúp ta tẩy trừ đích?” Ghé vào trên giường, Nhiều Tông Tuấn vẽ mặt thẩm vấn người bị tình nghi đích biểu tình hòa ngữ khí hỏi.

“Người làm cho người ta bảo ta đến chính là vì hỏi vấn đề này?” Đường Tuấn Phổ tọa ở một bên đích sofa thượng, một bên điểm khói một chút nói. Người hầu cấp tốc đích chạy đến thư phòng lý tìm hắn, khiến cho hắn nghĩ đến Nhiều Tông Tuấn sắp kiên trì không được. Bởi vì theo ngày đó buổi tối bắt đầu, Nhiều Tông Tuấn liền phát sốt.

Dùng Nhiều Tông Tuấn đích thoại nói chính là: phù chân, nơi nào cũng sưng lên, lại bị chà đạp cả đêm, không phát sốt mới là lạ.

Bởi vì trở lại biệt thự đã muốn là nửa đêm, Đường Tuấn Phổ cũng không nghĩ tái đánh thức người hầu, hơn nữa hắn khiêng trừ Nhiều Tông Tuấn, người sau bất tỉnh nhân thế, người trần truồng không nói, trên người dính đầy khả nghi đích màu trắng chất lỏng, là người vừa thấy có thể hiểu được bọn họ làm cái gì.

Sớm biết rằng trước hết đem hấn ở trong hồ gột rửa tái mang đã trở lại.

(Nhiều Tông Tuấn: thực ngoan độc a!)

Đạo cũng không phải sợ bị người biết, ở trong này hấn là chủ nhân, hấn nghĩ làm một chuyện gì đều không cần để ý ánh mắt của người khác, nhưng vấn đề là hấn hiện tại ăn luôn đích nhân là Nhiều Tông Tuấn, lấy bọn họ bình thường ở chung đích tình huống, người khác tám chín phần mười hội hoà nghi là hấn cường gian Nhiều Tông Tuấn.

Vì không làm cho hiểu lầm, Đường Tuấn Phổ vẫn là lựa chọn chính mình đến bang Nhiều Tông Tuấn làm việc hậu tẩy trừ. Hấn chưa làm qua loại sự tình này, nhưng nhìn theo Nhiều Tông Tuấn cỗ phùng lý chậm rãi chảy tới hấn trên đùi đích dịch thể, tưởng tượng đến đó là chính mình chiếu vào đi đích, Đường Tuấn Phổ vẫn là sẽ có loại không hiểu đích hưng phấn cảm giác. Ngón tay với vào cái kia đã muốn sưng đỏ không chịu nổi đích giờ địa phương hậu, Nhiều Tông Tuấn vô ý thức đích thấp suyễn nhượng hấn thiếu chút nữa cầm giữ không được. Bất quá xem bồn tắm lớn lý đích nhân chau mày vẽ mặt thống khổ, còn có kia chích thũng đặc tượng trư chân giống nhau đích chân, Đường Tuấn Phổ vẫn là rất có tự chủ đích áp chế dục vọng, tiếp tục giúp hấn tẩy trừ.

Tái làm tiếp nữa đích thoại chính là cầm thú.

“Cầm thú a —— cầm thú ——” hôn mê trung đích Nhiều Tông Tuấn đột nhiên thanh âm run rẩy trứ nói một câu.

Đường Tuấn Phổ sửng sốt, cuối cùng nhịn không được nở nụ cười một tiếng.

“Ngu ngốc.”

Bất quá Nhiều Tông Tuấn thân thể tổ chất rất tốt, nóng sốt cả đêm liền hạ sốt. Nhưng cái chân bị sưng lên lại muốn dưỡng một trận mới có thể tốt, dù sao “Tổn thương cân động cốt một trăm thiên”.

Vì có thể tốt nhanh lên, Hà Kinh hoàn cố ý giúp Nhiều Tông Tuấn làm xoa bóp, chỗ sưng lên thì dùng rượu để xoa bóp, rồi mới lấy tay đem máu bầm đẩy ra, là dùng cái gì biện pháp, liền là có chút đau, hơn nữa là càng dùng sức hiệu quả càng tốt, cho nên liền phi thường đau.

Nhiều Tông Tuấn nhẫn trôi qua. Ngay cả rên cũng chưa rên một tiếng, nhượng người làm công đối hấn nhìn với cặp mắt khác xưa.

Kỳ thật ở Nhiều Tông Tuấn xem ra, vẫn là ngày đó buổi tối “Hư thân” thời điểm có điều, so sánh đau. Đường nhiên, hấn sẽ không nói cho bất cứ kẻ nào biết..

Hiện tại xem ra, quan hệ của Nhiều Tông Tuấn cùng Đường Tuấn Phổ có thể nói là “Nâng cao một bước”. Bất quá, này cũng không có thay đổi cái gì. Không có nam nhân lại bởi vì làm tình một lần liền biến thành khanh khanh ta ta, ân ân ái ái, huống chi lúc đó lại không hề có tình yêu. Hơn nữa Đường Tuấn Phổ cùng Nhiều Tông Tuấn cũng không phải đem “Yêu” bắt tại bên miệng, đối hai nam nhân mà nói, so với yêu, tính ngược lại tới càng đáng tin cậy một ít đi.

Bất quá, một vài thông tin vẫn là rất cần thiết.

Nhiều Tông Tuấn sao vậy đều cảm thấy được chính mình chịu thiệt. Tuy rằng lúc sau hắn cũng không phản kháng, tuy rằng hắn cũng có thích đến, tuy rằng hắn không phải là người tính toán chi li, tuy rằng —— nhưng cái này dạng lập tức bị người thượng, làm cho hắn một chút chuẩn bị tâm lý đều không có.

Hơn nữa lần đầu tiên liền ngoạn “Dã chiến”, thử hỏi người nào có hắn như thế “May mắn”?

Cho nên, hắn nhờ người hầu kêu Đường Tuấn Phổ lại đây, bởi vì chính mình dường bệnh, gia hỏa không hề xuất hiện một lần.

Kháo! Hắn lại không đòi hắn phụ trách!

“Ta ngày đó tỉnh lại thời điểm cảm thấy được đau đầu, có phải hay không người đụng?” Phủ màu trắng áo ngủ, cởi bỏ hai hạt nút, Nhiều Tông Tuấn thật là có điểm người bệnh. Chính là trên chân đã muốn đỡ sưng, đi đường cẩn thận một chút vẫn là không thành vấn đề.

Đường Tuấn Phổ hút điều thuốc, đem cái bật lửa bỏ vào túi, nhìn hắn.

“Người đừng đem chính mình trên người tổn thương đều đổ trên đầu ta, ta chỉ là cho người mặt sau bị thương mà thôi.” Nói xong, còn nhìn thoáng qua mông của Nhiều Tông Tuấn.

“Kháo!” Mắng một câu, Nhiều Tông Tuấn đơn giản đem toàn bộ chăn đều đá văng ra, xuống giường đi chân không “Đặng đặng đặng” chạy chậm đến Đường Tuấn Phổ trước mặt, cùng hắn trên chân tổn thương so sánh với, phần eo không quá tự nhiên vặn vẹo ngược lại càng rõ ràng.

Đường Tuấn Phổ giơ lên khoe miệng.

“Người ít con mẹ nó cho ta được tiện nghi lại khoe mả! Đường Tuấn Phổ, lão tử cho người thượng cũng không có nghĩa là sẽ làm người bài bố!”

Sống lưng đứng đắc so với đỉnh, Nhiều Tông Tuấn chỉ Đường Tuấn Phổ nói được lòng đầy cảm phẫn, nhưng rất kích động hậu quả chính là đã quên chính mình ở địa phương đó vẫn đang “Trọng thương chưa lành”. Vừa mới

dứt lời, Nhiều Tông Tuấn liền cảm thấy được thất lưng mềm nhũn, chính người ngã về phía trước , vừa lúc một đầu đụng tiến Đường Tuấn Phổ trong ngực.

Có người “Yêu thương nhưng nhớ “, Đường Tuấn Phổ cũng sẽ không khó hiểu phong tình, thân thủ đem Nhiều Tông Tuấn ôm đến trong ngực. Người sau một trận rên rĩ.

“Nội thương” so với “Ngoại thương” nghiêm trọng hơn!

Giống như an ủi đắc vô vô lương Nhiều Tông Tuấn , hỏi: “Còn đau?”

Nhiều Tông Tuấn cúi đầu, cười lạnh một tiếng, “Người tới thử xem sẽ biết.”

Cười cười, Đường Tuấn Phổ hỏi: “Người cảm thấy được ta có thể sử dụng cái gì phương pháp an ủi người? Tiền? Trang sức? Hàng hiệu ? Xe thể thao? Hay là một cái danh phận cộng thêm vài câu lời ngon tiếng ngọt?”
Này đó hẳn đều có thể cấp, nhưng là còn lại , hẳn cái gì cũng cấp không được.

Lần này Nhiều Tông Tuấn cuối cùng ngẩng đầu, hung tợn trừng mắt nói:

“Người không bằng cho ta một bao ô gà bạch phượng hoàn, để ta bổ bổ huyết!”(giống như thuốc vậy á)

Đường Tuấn Phổ sững sờ.

“Họ Đường ! Đừng làm chính mình là đại tình thánh, người khác xem người là bảo vật ở trong mắt ,với ta người cũng chính là phía dưới kia căn đồ vật này nợ mà thôi!”

Nói xong , Nhiều Tông Tuấn vốn là đợi Đường Tuấn Phổ nổi trận lôi đình, đại khai sát giới , tuy rằng chính mình hiện tại trạng thái không được, nhưng tốt xấu cũng là nam nhân, muốn đánh một trận hẳn cũng là sẽ không thua

Nhiều Tông Tuấn nhất đi đứng đến trên mặt đất làm tốt hiểu tình huống chuẩn bị, chính là Đường Tuấn Phổ không có giống hẳn mong muốn trung nổi trận lôi đình, xem biểu tình càng không có đại khai sát giới , thậm chí so với vừa rồi còn giống như tốt điểm.

Lòng tràn đầy nghi hoặc không chiếm được giải đáp, Đường Tuấn Phổ đột nhiên thân thủ nhu liệu nhu đầu của hắn, khoe miệng hoàn mang trứ một tia làm cho người ta nhìn cảm thấy được ánh nắng tươi sáng mỉm cười.

“Ta hiện tại phát giác kỳ thật người cũng đỉnh đáng yêu .”

Nhiều Tông Tuấn ngớ ra. Người này sao vậy không ẩn tiểu thuyết ra đi ra chứ?

Lúc này Đường Tuấn Phổ đột nhiên một bàn tay ôm lấy hắn thất lưng, rồi mới dùng “ôm Công chúa ” đem hắn cả người ôm đi lên.

“Uy ~ người làm gì chứ a?” Nhiều Tông Tuấn vội vàng bắt lấy bờ vai của hắn, cho tới bây giờ chính là như vậy ôm qua người khác, hiện tại lần đầu tiên bị người khác như vậy ôm, cảm giác —— rất kỳ lạ.

Đường Tuấn Phổ đem Nhiều Tông Tuấn thả lại trên giường, người phong nhã giống như là vương tử, chính là này công chúa đáng người khôi ngô, bất quá cũng may Nhiều Tông Tuấn bộ dạng thanh tú tuấn mỹ, bức tranh này ban đầu nhìn cũng không có gì lạ, thậm chí vẫn là có vài phần mỹ cảm.

“Người hảo hảo nghỉ ngơi. Cần cái gì liền nói cho ta biết, hoặc là cùng Hà Kinh nói cũng được.” Đường Tuấn Phổ kéo lên chăn che ở Nhiều Tông Tuấn trên người, người sau nằm giống như là xác ướp ngàn năm.

“Một tháng sau, ta khiến cho người về nhà.” Đây cam đoan là nhất thời xúc động nói ra khẩu, nói xong Đường Tuấn Phổ lại cũng không có hối hận, chỉ là có chút mờ mịt nhìn trên giường Nhiều Tông Tuấn.

Ngay tại Nhiều Tông Tuấn nghĩ đến hắn cấp cho chính mình đến đây “Ngủ ngon hôn” thời điểm, Đường Tuấn Phổ quay người lại, cũng không quay đầu lại đi đi ra ngoài.

Đang mong đợi?

19. Chương 19

Biện pháp tốt nhất để thu phục một người là : trước chiếm lấy người của hắn, sau lại chiếm lấy tâm của hắn

Đây là Nhiều Tông Tuấn sau khi nằm hai ngày trên giường ngộ ra đạo lý.

Kịch tiểu thuyết tám mươi năm ngôn tình đã muốn không lưu hành. Nam diễn viên trước theo đuổi nữ diễn viên đuổi tới chết đi sống lại, đợi cho công hãm nữ diễn viên cuối cùng phòng tuyến được đến lòng của nàng, lại đến cái nhu tình như nước “Lần đầu thể nghiệm”, bình thường đều là một cái màn ảnh mang quá, nếu là ngôn tình tiểu thuyết có thể nhiều chương miêu tả.

Đợi ngộ ra đạo lý này, Nhiều Tông Tuấn cũng đến mức không sai biệt lắm.

Ở trong phòng ngày người một tuần, hắn cuối cùng nhận không được đi bên ngoài hít thở.

Sáng sớm chín giờ khí trời tốt lắm, vườn hoa hồng nở rất đẹp, đẹp đặc biệt ngay cả Nhiều Tông Tuấn đều lâm vào tiền “Lạt thủ tội hoa” mà cảm thấy bản khoan.

“Nhiều tiên sinh sớm a! Người đã muốn có thể đi lên a?” Đang ở cấp hoa viên tưới nước người làm vườn cười hướng hắn chào hỏi.

“A! Sớm!” Không biết có phải hay không bởi vì người làm vườn rất khách khí, Nhiều Tông Tuấn tổng cảm thấy được hân cười đến có điểm tối. Mà làm Nhiều Tông Tuấn ở hoa viên lý một đường đi tối, trên đường gặp được những người khác đều cung kính gọi hân “Tiên sinh”, thậm chí còn có cái nữ dung gọi hân “Nhiều thiếu gia”, nghe được Nhiều Tông Tuấn nổi da gà rớt nhất

Mới vài ngày, địa vị của hân liền thăng nhanh như thế?

“Các người hôm nay sao đối ta khách khí?” Nghe được hân thật không thói quen

Mấy nữ hài tử nhìn nhìn Nhiều Tông Tuấn, xoay người một trận vui cười chạy ra, trước khi đi kia ánh mắt nhìn xem Nhiều Tông Tuấn một trận hoảng hốt thêm chột dạ. Nghĩ tới nghĩ lui vẫn là cảm thấy được hân là là Đường Tuấn Phổ khiến cho quý.

Đem hân làm “Tiểu bạch kiểm” dưỡng? Hân Nhiều Tông Tuấn bị “Bất cóc” một lần đã bị bao dưỡng, truyền ra đi hân hoàn toàn sao có thể sống?

Thế là, cũng vô tâm tư thông khí, Nhiều Tông Tuấn quay đầu đi tìm Đường Tuấn Phổ.

Hỏi nữ dung, biết Đường Tuấn Phổ hiện tại ở thư phòng, Nhiều Tông Tuấn một đường đi một đường nghĩ, đợi lát nữa phải cùng Đường Tuấn Phổ nói gì? Kết quả tới rồi cửa thư phòng còn không có nghĩ ra cái nguyên do, giờ lên tay thời điểm, có một lát do dự.

“Ngài phải xử trí như thế nào hân —— “

Đột nhiên theo trong phòng truyền ra tới thanh âm, Nhiều Tông Tuấn nghe ra tới là Hà Kinh.

“Không có mặt khác biện pháp ——” là Đường Tuấn Phổ.

“Ta từng muốn lưu lại hân, nhưng là —— “

Lúc sau Nhiều Tông Tuấn không có nghe rõ ràng, sẽ không là ở nói hân chứ? Hân chính ghé vào ván cửa muốn nghe rõ ràng một chút, lại nghe đến Đường Tuấn Phổ nói một câu: “Duy nhất biện pháp chính là giết hân!”

“! ~!” Một tiếng, cửa lập tức bị phá mở, Đường Tuấn Phổ cùng Hà Kinh hoảng sợ, đồng thời nhìn về phía cửa.

Nhiều Tông Tuấn lưng hướng trời quỳ rạp trên mặt đất, thật lâu không thể nhúc nhích.

“Nhiều tiên sinh, người không sao chứ?” Hà Kinh đi quadiu hân, Đường Tuấn Phổ lại trước một bước đi đến Nhiều Tông Tuấn trước mặt, ngồi xổm

xuống.

“Sao vậy ?”

Nhiều Tông Tuấn còn quỳ rạp trên mặt đất, ngẩng đầu hướng hấn cười hắc hắc, “Chạy quá mau, chưa kịp phanh lại.”

Đường Tuấn Phổ thở dài cười, thân thủ đem hấn lập lên. Hà Kinh đi tới hướng hai người vuốt cằm, rồi mới đi ra ngoài.

“Người trên người tổn thương tốt lắm?”

“A? A!” Nhiều Tông Tuấn gật gật đầu, “Tốt lắm.”

Đường Tuấn Phổ ngồi vào dài điều sofa thượng, “Khó trách chạy trốn như thế mau.” Nói xong tựa tiểu phi tiểu nhìn Nhiều Tông Tuấn.

Nhiều Tông Tuấn cứng rắn ngẩng đầu lên đi qua đi ngồi vào Đường Tuấn Phổ bên cạnh, “Muốn gặp người, cho nên chạy trốn nhanh đi.” Hấn phải ới ra!

“Nga?” nhú mày, giống như nghe được cái gì không thể tư nghĩa chuyện,

Đường Tuấn Phổ hỏi: “Vì cái gì muốn gặp ta?”

Rốt cuộc không cần nói lời buồn nôn ghê tởm , Nhiều Tông Tuấn bay nhanh tự hỏi vài giây, nói: “Ta nghĩ cấp trong nhà đánh cái điện thoại.”

Đường Tuấn Phổ không nói chuyện.

“Ta đều như thế lâu không trở về, trong nhà mọi người khẳng định tìm ta tìm ngắt trời, muốn làm không tốt tìm người gợi ý đều bay đầy trời. Hơn nữa cũng không biết Masqu! được không? Còn có một đồng khoảng cách đẹp chỉ kém từng bước người bệnh đợi trừ ta đi cho bọn hấn bị phẫu thuật đầu!”

Giống đọc sách giống nhau nói xong, Nhiều Tông Tuấn tránh trừ Đường Tuấn Phổ chờ hấn phản ứng. Người sau giật giật khóe miệng, khụ một tiếng.

“Có thể.”

“Thật sự?” Quả nhiên có thân thể quan hệ hết thấy đều đầu có nói a!

Đường Tuấn Phổ thân thủ nâng lên cằm hấn , để sát vào hỏi: “Ta cái gì thời điểm đã lừa gạt người?”

Người gạt tathời điểm còn ít sao? Nhiều Tông Tuấn chớp một chút mắt,

Đường Tuấn Phổ cúi đầu hai người hôn tới rồi cùng nhau.

Trần trọc, lâu dài vừa hôn.

Thẳng đến hai người hô hấp bắt đầu dồn dập, Đường Tuấn Phổ một bàn tay thân đến Nhiều Tông Tuấn trên lưng chuẩn bị muốn cởi bỏ đai lưng của hấn .

“Không được!” Nhiều Tông Tuấn giãy dụa né tránh.

“Xảy ra chuyện gì?”

“Vừa rồi chạy quá nhanh, mặt sau miệng vết thương giống như lại nứt ra rồi.” Có điểm đáng thương hề hề liền nói.

Đường Tuấn Phở mặt nhăn nhú mày, nói: “Muốn hay không ta xem một chút?”

“Không cần. Người chỉ cần không làm hấn tăng thêm thì tốt rồi.”

Thở dài, Đường Tuấn Phở buông hấn ra, có điểm tiếc nuối .

Nhiều Tông Tuấn âm thầm nhẹ nhàng thở ra, ***g ngực khiêu dắc sắp theo ngực đi ra.

“VẬY người gọi điện thoại đi!” Đường Tuấn Phở lấy quá một bên điện thoại di động đưa cho hấn.

Cuối cùng có thể cùng đại ca nhị ca liên hệ! Nhiều Tông Tuấn chạy nhanh quen thuộc bắt thông trong nhà điện thoại. Đánh hổ thân huynh đệ! Thời điểm mấu chốt còn phải là nhà mình huynh đệ!

Điện thoại rất nhanh chuyển được, chính là vang nửa ngày vẫn là không ai tiếp, thẳng đến một cái ôn nhu giọng nữ nói: thực xin lỗi! Ngài bắt đánh đập điện thoại không người tiếp nghe.

Đúng a! Hiện tại lúc này bọn họ đều đi làm đi! Tuy rằng chính mình bị “Bắt cóc” các huynh đệ còn có thể dường như không có việc gì đi đi làm, nhưng Nhiều Tông Tuấn an ủi chính mình dù sao bọn họ trong lòng hoàn lo lắng hấn là được.

Trước tìm đại ca đi! Lại bắt thông Nhiều Tông Lễ di động, rất nhanh liền thông, cũng rất nhanh còn có nhân tiếp, bắt quá đối phương thanh âm làm cho Nhiều Tông Tuấn sửng sốt.

“Là ai?” Tục tăng giọng nam, thấu trứ một cỗ âm hung ác hòa khàn khàn, cùng Nhiều Tông Lễ thanh âm quả thực là kém , chính là uống tam bình tương du cũng không đạt được hiệu quả.

“Người là ai? Đại ca của ta đâu?”

“Đại ca người?” Đối phương nghi hoặc một tiếng, rồi mới hỏi: “Đại ca người là Nhiều Tông Lễ?”

“đúng! Người là ai?” Nhiều Tông Tuấn có nghiến răng nghiến lợi hỏi.

Đối phương không có trả lời hấn, chính là nói một câu: “Hấn mệt chết đi đang ngủ! Người quá vài ngày lại gọi lại đây.”

Hấn đại ca này ngủ một giấc muốn ngủ tới khi hạ cuối tuần? Nhiều Tông Tuấn đang muốn mở miệng mắng, điện thoại đã muốn “Đô” một tiếng bị cúp, cứ thế hấn đành phải nhìn trong tay điện thoại sửng sờ.

Đại ca, ta nhớ rõ người rõ ràng là khoa phụ sản a?

“Xảy ra chuyện gì?” Nhìn hấn sửng sốt , Đường Tuấn Phở hỏi.

“Không có việc gì! Đại ca của ta đang ở vội, hấn bằng hữu hội giúp ta chuyển cáo . A! Còn phải nói cho ta biết nhị ca một tiếng.” Đem hy vọng

ký thác ở tại Nhiều Tông Nghĩa trên người, Nhiều Tông Tuấn lại ấn hạ điện thoại.

Lần này chờ đợi thời điểm hơi dài một chút, nhưng cuối cùng là có người tiếp nghe xong. Chẳng qua Nhiều Tông Tuấn hoàn chưa kịp mở miệng, điện thoại lý một người nam nhân thở hồng hộc nói câu: “Hắn đang ở vội, lát nữa lại gọi tới.” Rồi mới chính là một mảnh vội âm.

Nhiều Tông Tuấn hòa Đường Tuấn Phổ hai mặt nhìn nhau, người trước lại vẻ mặt xấu hổ.

“Đại ca người nhị ca thật sự lo lắng người?” Đường Tuấn Phổ có chút buồn cười hỏi.

Nhiều Tông Tuấn không nói chuyện. Kỳ thật hắn cũng muốn biết.

20. Chương 20

Mười hai giờ đêm, không có một âm thanh nào, một mảnh yên lặng.

Cửa sổ lầu hai biệt thự lặng lẽ mở ra, có một sợi dây thừng dùng sàng đan buộc vào nhau, theo cửa sổ thả xuống dưới. Không quá nhiều lâu, một bóng người theo dây thừng chậm rãi trượt xuống dưới, mỗi hoạt hạ một khoảng cách hay dùng chân ở trên tường giảm một chút, chuyên nghiệp động tác leo núi, người xuống dưới đúng là Nhiều Tông Tuấn.

Đương nhiên, hắn nửa đêm không phải đến luyện tập leo núi. Hắn là muốn chạy trốn.

“Đường Tuấn Phổ người này âm hiểm tiểu nhân! Trước *** sau giết! Vô tình vô nghĩa!” Theo cửa sổ xuống dưới thời điểm, Nhiều Tông Tuấn miệng nhỏ giọng mắng

Tuy rằng hắn không thể trăm phần trăm khẳng định cái kia “Chỉ có thể giết hắn” người ta nói chính là hắn, nhưng không sợ ngoài ý muốn chỉ sợ vạn nhất, tri nhân tri diện bất tri tâm /(nhìn bên ngoài ko biết được lòng dạ bên trong/)! Vẫn là lo lắng mới tốt..

Hai chân chạm đất thời điểm, Nhiều Tông Tuấn ngẩng đầu cuối cùng nhìn liếc mắt một cái mặt trên cửa sổ phòng Đường Tuấn Phổ, nhú nhú mày —— rồi mới vừa ngoan hung ác cắn răng một cái. Hiện tại không phải ngoạn “tình ái” thời điểm, mặc kệ được không trước vượt qua trước mắt này một cửa, ngày sau hắn sẽ có cơ hội tìm Đường Tuấn Phổ tính sổ!

Hạ quyết tâm, Nhiều Tông Tuấn xoay người hướng cửa lớn chạy đi.

Cửa lớn ngay tại trước mắt, tự do liền ở ngoài cửa. Ngay tại hắn lập tức chỉ muốn tới cửa thời điểm, phía sau đột nhiên truyền đến tiếng bước

chân, không phải người , mà là động vật . Nhìn lại, quả nhiên là kia ba con chó săn. Chính là tình huống lần này đã muốn không thể so trước kia, Nhiều Tông Tuấn đã muốn cùng chúng nó kết hạ thâm sâu “Hữu nghị”. Nhiều Tông Tuấn dừng lại xoay người, ba chó săn chạy đến bên người hắn thẳng diêu cái đuôi. Ngồi xổm xuống sờ sờ đầu ba con chó, Nhiều Tông Tuấn thở dài, mới vừa nhận thức không vài ngày muốn đi, thật là có điểm luyến tiếc.

“Cũng là bọn người mới haoe, trung thành lại tin cậy!” Lần lượt từng cái vỗ vỗ đầu chúng, Nhiều Tông Tuấn nâng lên trong đó một cái đầu nhìn nhìn, “Người này cầu cái mũi có điểm nghiêng, lần sau có cơ hội ta giúp người chỉnh nha! Hôm khác gặp lại!”

Đứng lên , Nhiều Tông Tuấn đi đến phía trước cửa sắt , giật giật ngón tay, từ từ lui lại mấy bước rồi mới chạy lấy đà, vài cái nhảy liền trở mình đi ra ngoài. Hoàn hảo Đường Tuấn Phổ không giống có kẻ biến thái có tiền trên cửa gắn điện.

Tới rồi ngoài cửa, Nhiều Tông Tuấn thở vài hơi, quay đầu lại nhìn thoáng qua. Trong cửa ba con chó đứng ở bên lưới sắt vẫy vẫy cái đuôi mắt cũng không chớp nhìn hắn, phát ra vài tiếng đồng loại .

Nhấp hé miệng, Nhiều Tông Tuấn hướng chúng nó khoát tay áo, rồi mới ngẩng đầu nhìn thoáng qua xa xa biệt thự, xoay người chạy trong bóng đêm. Lấy được tự do cảm giác dị thường tốt đẹp, Nhiều Tông Tuấn như là một con khỉ bị thả lại vùng núi sâu, tận tình chạy trốn trốn, hô hấp nhanh.

Bất quá hưởng thụ năm phút cảm giác tự do , hắn vẫn là vẫy tay một cái, ngăn lại một chiếc tắc xi đêm khuya hoạt động . Thẳng đến Masqu!.

Vì cái gì không trở về nhà?

Vô nghĩa! Hắn tất cả gia sản đều ở Masqu! Đâu! Huống hồ chiếu hôm nay gọi điện thoại tình huống xem, hắn hai vị ca ca ở nhà có thể tính là phi thường tiểu nhân, cùng với cửa không ra, không bằng đi trước Masqu! Lấy cái chìa khóa bảo hiểm. Hơn nữa hắn còn phải đi lấy tiền trả tiền xe.

Tắc xi đi nửa ngày, cuối cùng là tới nơi, hoàn hảo trên đường không kẹt xe, ngay cả đèn đỏ cũng chưa đụng tới vài cái, bằng không Nhiều Tông Tuấn cảm thấy được hắn có thể đắc hừng đông mới có thể đến Masqu!.

“Người chờ ta một chút, ta đi vào cầm tiền liền ra đưa người.” Nhiều Tông Tuấn bên mở cửa xe bên đối lái xe nói.

“Khách nhân, người sẽ không vừa đi sẽ không quay lại chứ? cả nhà ta phải dựa vào ta lái xe đêm mang ít tiền trợ cấp gia đó!” Lái xe sư phó quay

lại nhìn hần, nhìn qua hai mươi xuất đầu một chút, cặp mắt cười đến giống loan chớp chớp ánh trắng, thần tình viết trứ “Gạt người” hai chữ. Nhiêu Tông Tuấn ngược mắt xem thường, “Người ở trong thành chạy vài vòng, ta không trách cứ người ‘Tể khách’(nghỉ ngơi) sẽ không sai lầm rồi. Đợi trứ!” Nói xong đẩy cửa ra xuống xe.

Rạng sáng thời gian, toàn bộ Masqu! Tối như mực im ắng, tuy rằng là trung tâm chính hình, nhưng dù sao coi như là gian bệnh viện, hơn nữa thân mình vị trí liền có điều, so sánh, chung quanh cũng không cái gì náo nhiệt địa phương, ngay cả ven đường vài cái cách xa nhau đèn đường đều so với nơi khác tối một ít. Nhiêu Tông Tuấn lần đầu tiên như thế muộn Masqu!, này không khí làm hần đều có điểm cảm thấy sợ hãi, không khỏi bắt đầu bội phục vừa rồi kia lái xe thể nhưng cũng dám đưa hần lại đây. Tối cươt, trên cửa trứ khóa, một cái “Ngừng kinh doanh tu sửa” bài tử theo bên trong bắt tại pha-lê trên cửa, Nhiêu Tông Tuấn nghĩ hần là là nhân viên nhóm tìm không thấy hần treo lên đi. Như thế gần nhất, cũng không biết Masqu! Ngừng kinh doanh vài ngày.

Nhiêu Tông Tuấn đi đến bên cạnh bồn hoa lý, thân thủ đẩy ra rồi một gốc cây không biết kêu cái gì hoa, rồi mới ở nê sĩ khi đào trong chốc lát, cuối cùng đào ra một phen cái chìa khóa.

Đi ra ngoài, chuẩn bị một một cái chìa khóa là việc trọng yếu phi thường n. Đương nhiên, giấu kín địa điểm nhất định phải bí mật.

“Chi ~” một tiếng, bình thường chưa từng có chú ý tới, nguyên lai cửa này mở ra thanh âm như thế vang.

Masqu! bên trong so với bên ngoài càng tối, Nhiêu Tông Tuấn cũng bắt chấp đi mở đèn đại sảnh, hơn phân nửa đêm bệnh viện đột nhiên sáng đèn, làm sao đều cảm thấy được không ổn. Hoàn hảo hần quen thuộc địa hình, một đường bên sờ bên đi, đi tới chính mình cửa văn phòng. Không có đã lâu vui sướng, Nhiêu Tông Tuấn hiện tại thậm nghĩ chạy nhanh cầm đồ vật này nọ về nhà.

Vội vàng đẩy cửa đi vào sau khi hần chuyện thứ nhất chính là thân thủ đi sờ cạnh cửa chốt mở, nhưng mà dưới chân lại đột nhiên bị cái gì đồ vật này nọ bán một chút, không hề phòng bị, Nhiêu Tông Tuấn thẳng tắp té về phía trước, hoàn hảo thời điểm mấu chốt hần mặt hướng bên cạnh nghiêng, bằng không mũi hần có thể liền cần một lần nữa chỉnh một chút.

“Ai ~” chậm rãi theo trên mặt đất ngồi xuống, Nhiêu Tông Tuấn nhu nhu cảm, quay đầu lại nhìn là cái gì đồ vật này nọ gạt chân hần. Nằm trên

mặt đất đen tuyền một đoàn, hình như là một người.

Nhiều Tông Tuấn cảm đều đã quên khép lại.

Giết, giết người? văn phòng của hắn biến thành hiện trường giết người ?

Hay là nơi giấu sát?

Nghi ngờ, kỳ thật tất cả đều là Nhiều Tông Tuấn trong nháy mắt đích ý

tưởng, nghĩ này đó đồng thời hắn đã muốn bay nhanh đứng lên bật đèn.

Nháy mắt trong phòng sáng lên, làm cho người ta hai mắt nhất thời khó có thể thích ứng. Nhiều Tông Tuấn nhắm mắt không khoả cảm giác, nhìn về phía người trên.

Đầu tiên mất khoảnh khắc, hắn nghĩ đến chính mình xuất hiện ảo giác, ngay cả tâm đều theo run rẩy một chút. Bởi vì người trên mặt đất nằm trù bỏ cả người đều là máu, theo diện mạo đến dáng người đều cơ hồ cùng Đường Tuấn Phổ giống nhau như đúc. Rồi mới Nhiều Tông Tuấn nhận ra đến đây, này nam nhân chính là cái kia Đường Tuấn Phổ muốn tìm bị hắn chỉnh hình .

Chính là kia trương mặt từng hoàn mỹ hiện nay đã muốn bị hủy diệt bảy mươi phần trăm, có thể trừ bỏ vì hắn Nhiều Tông Tuấn, đã muốn không có bao nhiêu người có thể tưởng tượng ra hắn nguyên lai bộ dạng.

Giống người thường giống nhau, Nhiều Tông Tuấn cơ hồ sợ ngây người.

Nhưng hắn lập tức lại phản ứng lại đây, vài bước vọt tới nam nhân bên cạnh đi thử xem đối phương hô hấp, tuy rằng rất nhẹ , nhưng động mạch chủ vẫn đang có dấu hiệu nhảy lên .

Nhiều Tông Tuấn tạm thời thở dài nhẹ nhõm , lại nhìn nam nhân trên máu trên mặt đã muốn bắt đầu biến thành màu đen, hắn hắn là nằm ở trong này có một đoạn thời gian.

“Lý tiên sinh ~ Lý tiên sinh?” Thân thủ khinh khê đẩy thôi nam nhân vai, “Lí Đại Bảo?” Tuy rằng biết này có thể không là nam nhân tên thật, nhưng Nhiều Tông Tuấn vẫn là thử kêu vài tiếng.

Đối phương vẫn là không cái gì phản ứng, xem ra hắn là là khí lực dùng hết. Không dám dễ dàng tùy tiện di chuyển hắn, Nhiều Tông Tuấn xem xét một chút nam nhân trên mặt tổn thương, lại duỗi tay kiểm tra rồi một chút hắn trên người có hay không có xương cốt gãy , xác định tình huống chính là so với trong tưởng tượng hảo như vậy một chút, lại cũng không phải không có thuốc nào cứu được.

“Lý tiên sinh a ~ một tháng không tới, đây ngươi trước tiên đến cho dù, vấn đề là ngươi đến , vì cái gì mỗi lần đều phải khảo nghiệm của ta

chỉnh hình kỹ thuật đâu? Lần này Picasso không chơi, theo ta ngoạn ‘Sinh hóa nguy cơ’ a!” Tuy rằng biết này người đến khẳng định không đơn giản, bất quá trời sinh “Khổ trung mua vui” tính cách làm Nhiều Tông Tuấn lúc này cũng không quên nói một cái sự mang nói móc vui đùa.

“Chống đỡ một chút, ta đưa người đi bệnh viện.” Tuy rằng nơi này cũng là bệnh viện, bất quá hần đã muốn cung cấp quá phục vụ, kế tiếp sẽ không ở năng lực của hần . Nhiều Tông Tuấn đang muốn đem nam nhân nâng dậy đến, lại nhớ tới đến chính mình đồ vật này nợ còn không có lấy, thế là trước đứng lên đi lấy chính mình áo khoác, rồi mới bên ngoài còn chờ một vị “Chủ nợ “, xem ra cái này có năng lực cấp vị kia lái xe sư phó gia tăng “Gia dụng”.

Ngay tại Nhiều Tông Tuấn mới vừa đem áo khoác mặc vào thời điểm, bên ngoài hành lang lý đột nhiên truyền đến một trận tiếng bước chân, hần bắt đầu tưởng “Chủ nợ” đợi không kịp tới cửa đòi nợ, rồi mới hần phát không đúng ——

Không phải một người cước bộ!

Mãnh liệt dự cảm sẽ phát sinh cái gì sự tình gì , Nhiều Tông Tuấn cơ hồ là không có lo lắng trước tiến lên đem nam nhân kéo dài tới chính mình bàn công tác phía dưới, sẽ đem ghế dựa chắn ở phía trước. Đợi hết thấy vừa mới lộng thỏa thời điểm, cửa lập tức bị người từ bên ngoài phá khai. Nhiều Tông Tuấn ngẩng đầu, vài người giống u linh giống nhau đổ vào phòng, vừa thấy chính là không phải người lương thiện.

Ngay tại hần sững sốt , cuối cùng một cái vào rõ ràng là”Đầu mục” của những người này

Thâm nâu tóc người ngoại quốc, không! Hần là nói con lai mới đúng. Thân hình cao lớn rồi lại không giống thuần khiết người phương Tây như vậy cường tráng, dù sao cũng phải mà nói, nam nhân bề ngoài càng tiếp cận phương đông người, trừ bỏ cặp ánh mắt hổ phách sắc . Mang một cổ âm lãnh huyết tính.

Này nam nhân tuyệt đối là là loại hình”Giết người không chớp mắt” .

Nhiều Tông Tuấn cơ hồ ở trước tiên còn có loại cảm giác này.

21. Chương 21

Tầm mắt của nam nhân dừng trên mặt ở Nhiều Tông Tuấn dừng lại trong chốc lát, rồi mới quay đầu đi lạnh lùng đánh giá bốn phía.

“Xin hỏi ——” Nhiều Tông Tuấn lộ ra một chút chức nghiệp mỉm cười, hỏi:

“Có cái gì ta có thể giúp các vị sao? Nếu muốn cố vấn một chút liên quan chính hình vấn đề, thỉnh chờ chúng ta hôm nay thời điểm mở cửa lại đến được không?”

Đối phương chậm rãi đem tầm mắt lại chuyển qua trên mặt hắn, vài giây sau khi, hỏi: “Ngươi là nơi này đích chính hình y sư?” Tiếng Trung phát âm phi thường tiêu chuẩn.

“Đúng vậy.”

“Mấy tháng trước có cái nam nhân tại ngươi nơi này làm mặt bộ chính hình sao?”

Nhiều Tông Tuấn ngay cả một giây cũng không có chần chờ liền khẳng định hắn nói chính là vị kia “Lí Đại Bảo tiên sinh”!

Hắn chẳng những đã làm chính hình, hơn nữa người nọ hiện tại liền nằm ở hắn cái bàn thấp. Nhưng là hắn có thể như thế nói sao? Trừ phi muốn chết!

“Ta mỗi ngày phải tiếp đãi rất nhiều cái mặt bộ chính hình khách nhân, không biết ngươi nói chính là người nào?”

Nam nhân cầm gương lên, bên người một người lập tức theo bao vải lý xuất ra một cái ảnh chụp đưa tới Nhiều Tông Tuấn trước mặt. Nhiều Tông Tuấn cúi đầu vừa thấy, tâm quá!

“Ngượng ngùng. Không cái gì ẩn tượng.” Ngẩng đầu thật có lỗi hướng đối phương cười.

Nam nhân nheo lại mắt, nguyên bản liền âm hung ác ánh mắt càng thêm sắc bén nhìn Nhiều Tông Tuấn.

“Chúng ta chính hình bác sĩ chỉ để ý chính hình bộ dáng chưa bao giờ nhớ khách nhân chính hình diện mạo trước kia.” Lời này chính hắn đều nghe đến quen tai. Nhiều Tông Tuấn mới vừa nói xong, trước mắt ảnh chụp liền lại thay đổi một cái, này trương càng thực. Đường Tuấn Phổ thôi!

“Kia có phải hay không chính thành cái dạng này người tổng nên nhớ đi?”

Đối phương ngữ khí nhưng thật ra thực bình thản, nhưng không biết vì cái gì lại làm cho người ta liên tưởng đến nếu nói không nhớ rõ sẽ bị

“Lấy máu” đích hậu quả.

Nhiều Tông Tuấn cứng ngắc gật gật đầu.

“Hanh ~” cười lạnh một tiếng, nam nhân đột nhiên hỏi: “Ngươi giống như rất lạnh tĩnh?”

“Ách?”

“Người bình thường, đụng tới loại tình huống này đều sẽ không giống người như thế bình tĩnh —— “

Nhiều Tông Tuấn ra vẻ thoải mái mà cười, “Ta luôn luôn có điều,so sánh khác người.”

“Phải không?” Lúc này nam nhân giống như thoải mái không ít, khóe miệng tươi cười cũng có chút sung sướng hương vị, hấn đối Nhiều Tông Tuấn nói: “Một người càng là ở thời điểm máu chốt quá mức bình tĩnh, giống nhau chỉ có hai khả năng:một là không tầm thường. hai là chột dạ.” Hấn tựa hồ là muốn cho người xét chỗ ngồi.

Chẳng qua Nhiều Tông Tuấn đã muốn quyết định giả ngu đến cùng.

“Người không cần sợ hãi, ta cũng không có không tin người nói .” Nam nhân nâng lên chân, chậm rãi hướng Nhiều Tông Tuấn đi tới, chân dài chính là mới có lợi, vài bước liền cùng Nhiều Tông Tuấn mặt đối mặt.

“Của ta người ở trong này giám thị vài ngày, trừ bỏ vừa mới bắt đầu của người vài vị nhân viên ra vào ở ngoài, không có những người khác xuất hiện quá.”

Khó trách bọn hấn hơn phân nửa đêm như thế mau liền chạy đến, chính mình vừa rồi xuống xe thời điểm có thể có đã bị theo dõi.

“Kia ý của người là ——” Nhiều Tông Tuấn ảm đạm cười, thực mờ mịt hỏi. Nếu không phải lại đi phía trước chỉ muốn thiệp đến nam nhân trong ngực, hấn thật đúng là nghĩ tái đi phía trước đi vài bước, hảo làm cho bọn họ lỵ cái bàn xa một chút.

“Không cái gì. Ta tới mục đích cũng không phải vì hấn —— hơn nữa” nam nhân thực khách khí vươn tay vỗ vỗ vai hấn, rồi mới đột nhiên nắm ngón tay nhất tĩnh, bắt được Nhiều Tông Tuấn đầu vai, hạ giọng nói: “Cho dù ta không tìm hấn hấn cũng hoạt không được bao lâu, ta làm gì lại lãng phí thời gian tìm một cái người sắp chết ? Có phải hay không?”

Một lời nói mang hai ý nghĩa , Nhiều Tông Tuấn khóe miệng nhất liệt, cười gượng hai tiếng.

“Cáp, cáp!”

Nam nhân buông ra vai hấn , Nhiều Tông Tuấn cảm thấy được bả vai giống như trúng “Cửu âm bạch cốt trảo “, nội thương không nhẹ. Mà lúc này lại nghe đối phương nói một câu: “Bác sĩ, ta cần người theo ta đi một chỗ.”

Tuy rằng trước mắt trạng huống chỉ biết cự tuyệt là khẳng định vô dụng , nhưng Nhiều Tông Tuấn vẫn đang rất muốn hỏi một câu: hấn đi còn có thể hay không trở về?

Sáng sớm ngày mới tờ mờ sáng, sương mù dày đặc còn chưa hoàn toàn tán đi, hẻo lánh hồi trên đường, một chiếc cao cấp xe có rèm che lý bay

nhANH CHẠY TRỨ.

Mới thoát ra hổ khẩu, lại điệu nhập lang oa.

Trước sau bắt quá mấy giờ, Nhiêu Tông Tuấn lại lại một lần nữa bị “Bắt cóc”. Tần suất so với nghỉ phép cao hơn nữa.

Trong xe, Nhiêu Tông Tuấn cùng nam nhân cùng nhau ngồi ở phía sau, người sau hơi hơi cúi đầu, im lặng nhắm mắt dưỡng thần. Không khí tựa hồ coi như có thể, nhưng cũng chỉ có Nhiêu Tông Tuấn mới biết được trong xe không gian là nhiều áp lực.

Quay đầu nhìn thoáng qua ngoài cửa sổ xe, đi quá lớn, trừ bỏ ngẫu nhiên xuất hiện mấy cây ở ngoài, cơ hồ cái gì cũng thấy không rõ lắm.

Quên đi! Dù sao hấn sớm sẽ không biết nơi này là chỗ nào .

Bắt quá nghĩ là như thế nghĩ, lại vị tất là ai đều có thể giống trong tưởng tượng giống nhau rộng rãi.

Nhiêu Tông Tuấn đặt ở đầu gối thượng tay, ngón tay không ngừng mà lặp lại gõ trúng, tiết lộ trứ nội tâm bất an. Cùng bị Đường Tuấn Phổ mang đi lần đó bất đồng, lần này đích bất an đã muốn không phải ngôn ngữ có thể hình dung , hoàn toàn là một loại bản năng trực giác.

Nguy hiểm.

“Người không cần như thế khẩn trương.” Bên người đột nhiên nói một câu, còn giống như có mỉm cười.

Nhiêu Tông Tuấn quay đầu, phát hiện nam nhân cũng không có trợn mắt. Cũng là, chính mình đích xác có điểm thật chặt trương.

Không khẩn trương! Không khẩn trương!

“Người kêu cái gì tên?”

“Không khẩn trương —— không! Nhiêu Tông Tuấn!”

Nam nhân bật cười, tuy rằng này chê cười đỉnh đại , nhưng hấn cũng chỉ là khoe miệng độ cong gờ lên đờn một chút.

Mà Nhiêu Tông Tuấn nháo ra này chê cười, chính mình đều muốn cười, lại chỉ có “Hối hận” cười.

“Nhiêu bác sĩ ——” nam nhân nhẹ nhàng kêu một tiếng, rồi mới mở mắt ra ngẩng đầu nhìn Nhiêu Tông Tuấn nói: “Thật có lỗi, đến bây giờ còn không có tự giới thiệu. Tên đầy đủ có chút dài, cho nên người có thể trực tiếp bảo ta Rider.”

“Ách?” Sững sốt.

“Xảy ra chuyện gì?”

Nhiêu Tông Tuấn lắc đầu, “Không cái gì.” Ngừng một chút sau khi, lại

hỏi: “Cái kia, Rider tiên sinh, chúng ta còn muốn bao lâu mới có thể đến?” Mở lại chỉ muốn xuất cảnh đi?

“Nhanh đến. Đợi một chút, đừng sốt ruột.” Này tính cái gì đáp án?

“Ta có thể hỏi một chút đến cùng tìm ta có cái gì sự sao?”

“Tôi rồi sẽ biết.” Nói xong, Rider lại nhắm mắt lại, lần này hoàn điều chỉnh một chút tư thế, xem ra muốn ngủ một lát.

Đều chuẩn bị ngủ một giấc còn gọi “Nhanh đến “? Nhiều Tông Tuấn ở trong lòng đem Rider hung hăng rút vài vòng.

Lại khôi phục vừa rồi tình huống, không có người nói chuyện cũng cái gì đều không thể làm, vì tìm điểm sự tình dời đi một chút lực chú ý, Nhiều Tông Tuấn bắt đầu lặng lẽ đánh giá bên cạnh nam nhân.

Nói thật, phía trước vẫn không chú ý tới, hiện tại nhìn kỹ, Nhiều Tông

Tuấn phát hiện này kêu Rider nam nhân bộ dạng thể nhưng có vài phần giống ——

Trong lòng trào ra nhất cổ quái dị cảm giác, làm cho người ta, thực không thoải mái.

22. Chương 22

Tuy rằng nói là mời, nhưng thực tế Nhiều Tông Tuấn bị hai nam nhân ngoại quốc to cao ấn đến trên sofa . Nguyên bản sofa khi ngồi xuống áp lực sẽ không nặng,nhưng khi hấn đột ngột ngồi xuống thì áp lực tăng lên gấp đôi . Hai nam nhân buông ra hấn thời điểm Nhiều Tông Tuấn cơ hồ là nhảy lên.

Nhiều Tông Tuấn bị đưa đến một nơi tuyệt đối thích hợp ẩn thân bí mật thôn trang nhỏ, liếc mắt nhìn toàn bộ thôn một cái có thể nhìn đến hơn phân nửa. Mà Rider trụ địa phương còn lại là nơi này lớn nhất nhìn qua cũng là căn phòng lớn xưa nhất.

Ngồi ổn sau , Nhiều Tông Tuấn bất động thanh sắc đánh giá một chút bốn phía, phòng ở tuy rằng cũ , nhưng trang hoàng cũng coi như không tồi, nhìn ra được trước kia là một phòng ở không tồi,thì ở nơi này người phi phú tức quý, tức thời niên đại cứu viễn, cũng vẫn có thể nhìn ra được một chút hoàn cảnh trước kia.

Rider đối hai cái thủ hạ sử cái ánh mắt, hai người liền đi ra ngoài.

Trong phòng chỉ còn lại có hấn cùng Nhiều Tông Tuấn, người sau đột nhiên cảm thấy được chính mình giống như còn khấn trương hơn hồi nãy nữa .

“Thôn này đã muốn bị bỏ quên không sai biệt lắm ,người trong thôn đều dọn đi, cho nên toàn bộ thôn không còn lại bao nhiêu người. Này phòng ở

là nơi ở mà ta vừa trở về không bao lâu, cho nên mấy ngày nay đang chuẩn bị đem nơi này hảo hảo sửa chữa lại một chút.” Rider ngồi trên một sofa khác, mỉm cười nhìn Nhiều Tông Tuấn nói.

Nhiều Tông Tuấn càng nghe càng cảm thấy được nơi này là “Quý thôn”.

“Nhiều bác sĩ làm chỉnh hình bác sĩ đã bao lâu?” Rider đột nhiên hỏi một câu.

Tuy rằng không biết hẳn vì sao đột nhiên quan tâm chính mình, Nhiều Tông Tuấn vẫn là trả lời, “Gần bốn năm.”

“Nga? Cũng không tính lâu lắm —— bắt quá cũng khó trách, Nhiều bác sĩ như thế tuổi trẻ, nhưng kỹ thuật chỉnh hình cũng đã đạt tới ‘Lô hỏa thuần thanh’.” (như trình độ cao)

Nhiều Tông Tuấn nhún mày một chút, dự cảm bất hảo lại tới nữa.

“Kia khuôn mặt Đường Tuấn Phổ, thật là làm rất thật a!”

Quả nhiên, cùng Đường Tuấn Phổ có liên quan.

Rider đột nhiên đứng lên, nhìn Nhiều Tông Tuấn hơi hơi thay đổi sắc mặt cười cười. Cái kia tươi cười lại là phi thường xinh đẹp

“Liền bởi vì rất giống như thật, cho nên ta vừa thấy đến khuôn mặt kia liền hận không thể hủy hoại hẳn.” Đứng ở trước mặt Nhiều Tông Tuấn, Rider loan hạ thắt lưng vươn hai tay đem Nhiều Tông Tuấn vây ở hẳn cùng sofa, “Người xem đến kia khuôn mặt bị ta hủy diệt sao? Một đao một đao cắt vỡ cái ‘Mặt nạ’ dối trá đó, nhìn hẳn trong vũng máu giã dũa vụn vụn, kia hình ảnh, quả thực xem một trăm lần cũng không hội ngấy.”

Nhiều Tông Tuấn sắc mặt trắng bệch, môi mím thành một cái thẳng tắp, đã muốn âm thầm nuốt vô số lần nước miếng. Chỉ cần nghe Rider nói cũng đã có chút làm cho người ta sồn tóc gáy, nhưng mà vấn đề là vẻ mặt của hắn, Nhiều Tông Tuấn chỉ có thể liên tưởng đến là: biến thái.

Bắt quá có một chút có thể khẳng định: Rider cùng Đường Tuấn Phổ khẳng định không phải cái gì “Hòa bình hữu hảo” quan hệ. Cụ thể không nghĩ tìm hiểu, cũng không tới phiên hắn đến có thể tìm hiểu, hiện tại hàng đầu nhiệm vụ là tự bảo vệ mình.

“Này —— ta cũng không biết Đường Tuấn Phổ, khách nhân phải chỉnh thành cái gì dạng cũng không phải ta có thể quyết định.”

“Không biết Đường Tuấn Phổ?” Rider châm chọc cười, tới gần xem cái kia tươi cười, làm cho người ta cảm thấy được là loại quý dị, không đúng thật yêu diễm.

“Nhiều Tông Tuấn bác sĩ, người đều ở nhà hắn gần một tháng, hiện tại lại

theo ta nói không biết Đường Tuấn Phổ, chẳng lẽ các người cùng một chỗ
ngây người một tháng còn không biết đối phương kêu cái gì tên?”

Gốc gác đều bị người ta mò nhất thanh nhị sở, giả bộ ngốc cũng không có
dùng. Nhiều Tông Tuấn lúc này cuối cùng hoàn toàn tuyệt vọng. Thế là hắn
bất cứ giá nào.

“Người đến cùng muốn thế nào?”

Dù sao hắn chính là chính Đường Tuấn Phổ đích mặt, tội nhân thiên cổ
chính là hắn.

“Không cần khẩn trương, ta sẽ không đem người làm thế nào.” Rider cười
cười, thân thủ sờ sờ mặt hắn, lạnh như băng đầu ngón tay, làm Nhiều
Tông Tuấn trên cổ nổi lên một trận da gà.

Rider buông ra cánh tay đứng lên, nói: “Ta chỉ là muốn cho người giúp ta
chỉnh hình mà thôi.”

Cáp a? Tuyệt đối không nghĩ tới sẽ là như thế này, Nhiều Tông Tuấn
nhượng mảy, khó có thể tin thành thử Rider, nói: “Không, không phải
đâu? Muốn nói chỉnh hình người hắn là so với ta cường đi?” (Rider là
nhất bộ thiết kế phiên trung nhân vật phản diện, năng lực vi cải tạo
nhân loại)

Nói xong Nhiều Tông Tuấn cười gượng hai tiếng, nhưng mà đã thấy Rider
trên mặt không có một chút ý tứ nói giỡn, tươi cười cũng dần dần tiêu
thất.

“Của ta ý tứ là, Rider tiên sinh, mặt của người đã muốn rất tuấn tú,
thật sự là không cần chỉnh.”

Rider lắc đầu, nói: “Cám ơn của người khách lệ. Bất quá, ta cũng không
phải bởi vì dung mạo thật là xấu mà phải chỉnh hình.”

Đó là vì cái gì? Bất quá Nhiều Tông Tuấn cũng không có đợi cho Rider
trả lời, rồi sau đó chính là một trận cười khê.

“Ha hã a ~” nhưng hiệu quả cũng tuyệt đối ghê rợn.

Nhiều Tông Tuấn kỳ thật cảm thấy được chính mình không có không có lý do
đáp ứng. Dù sao chỉnh hình là tự do của người khác, nói như vậy chỉ
cần khách nhân cần bọn họ đã ở điều kiện cho phép điều kiện đầu tiên là
tận lực thỏa mãn, tuy rằng trước mắt vị này đã muốn vượt xa cần chỉnh
hình phạm vi, nhưng người ta có này đặc thù “Ham mê” hắn cũng không hảo
can thiệp, hơn nữa tối là tối trọng yếu một chút là: hắn hiện tại ở
người ta địa bàn, cần bản không tới phiên hắn nói chuyện.

Trong đầu bay nhanh phân tích một chút, Nhiều Tông Tuấn hướng Rider gật

gật đầu.

“Có thể. Người đã quyết định ta cũng ko thể nói gì khác , chỉ cần chỉnh xong rồi chính người không hối hận là được.”

Rider chậm rãi giờ lên khoe miệng, “Không, ta đương nhiên sẽ không hối hận.”

“Tốt lắm. Nói đi! Người muốn chỉnh như thế nào?” Nhiều Tông Tuấn theo sô pha thượng đứng lên, gần gũi bắt đầu dùng ánh mắt chuyên nghiệp phân tích mặt Rider , “Trước tiên là nói về mắt, đệm mũi, gọt má, mở góc mắt , cắt mắt hai mí, căng mặt tất cả người đều không cần, nếu vẫn làm đã vượt qua. Ta chỉ là chỉnh hình bác sĩ, còn không có tu luyện đến ‘Cải tạo nhân loại’ .”

“Ta muốn chỉnh thành bộ dáng Đường Tuấn Phổ .”

“Nga ~ chỉnh thành Đường ——” Nhiều Tông Tuấn ngậy ngấn cả người.

Nhìn hấn về mặt hoài nghi chính mình thính lực biểu tình, Rider thế là

còn nói một lần: “Ta muốn người đem của ta mặt chỉnh hình thành bộ dáng của Đường Tuấn Phổ . Người đã muốn chỉnh quá một lần, hấn là không có cái gì khó khăn đi?”

Có! Khó khăn rất lớn.

“Chính là —— ta ——” hấn rõ ràng nhớ rõ vừa rồi Rider còn nói hấn hận Đường Tuấn Phổ a!

“Sao vậy? Không muốn?”

“không ~ không phải ——” Nhiều Tông Tuấn có điểm lấp bắp, nhìn Rider về mặt con lai , cuối cùng ấp a ấp úng liền nói: “Không phải ta không nghĩ giúp người chỉnh, mà là —— người này phần cứng điều kiện không được a!”

Hấn chính là tái lợi hại cũng không có thể đem ngoại quốc tinh tinh chỉnh thành Trung Quốc hầu tử a!

Này không phải chỉnh hình. Đây là cải tạo.

Nhưng thực đáng tiếc, người nào đó tựa hồ đã muốn không nghe lời hấn nói.

“Nếu người đáp ứng , giải phẫu hoàn thành sau ta liền phái người đưa người trở về. Nếu người hiện tại không đáp ứng, ta đây liền ở chỗ này chờ đến người đáp ứng mới thôi.”

Nói đến này phân thượng, đã muốn cự tuyệt lấy có.

“Ta có rất nhiều thời gian. Đã muốn đợi như thế nhiều năm, ta không cần đợi lát nữa cái vài năm.”

Chính là ta để ý! Nhiều Tông Tuấn thiếu chút nữa kêu đi ra, hấn cũng

không nghĩ cùng một cái biến thái ở trong này vài năm, tuyệt đối đoán mệnh .

Bất quá trước đó, “Ta có cái vấn đề —— “

Rider nhìn hần, dùng ánh mắt nói cho hần có thể hỏi.

“Người vì cái gì phải chỉnh thành Đường Tuấn Phổ ? Người tựa hồ —— đối hần không cái gì hảo cảm.”

“Hảo cảm?” Rider cúi đầu nở nụ cười, giống như nghe được một cái vấn đề buồn cười .”Đường Tuấn Phổ chưa bao giờ thiếu người đối hần có hảo cảm , nhưng là, ta tuyệt đối sẽ không là một trong số đó, cho dù là đến ngày tận thế .

23. Chương 23

Sự tình sai lầm giống như một bước đi sai lầm trong cờ vua . Nhiều Tông Tuấn không phải là người chơi cờ , hần chính là một quân cờ trong đó , lại giống như là cái gì đó có tác dụng giống nhau. Đây mình nghi hoặc không chiếm được đáp án, ngay cả gặt đầu một cái đều không có.

Hần bị nhốt một mình tại một gian phòng, toàn bộ phòng chỉ có một cái cửa sổ, vẫn là bị đóng kín . Mỗi ngày cửa đều có hai cái nam thay phiên bắt tay canh gác, so với cục cảnh sát bảo hộ nhân chứng còn muốn hơn.

Một ngày ba bữa cơm có người đưa vào , không có máy tính không có TV cũng không có radio, ăn no cũng chỉ có thể ngẩn người hoặc là ngủ, đương nhiên chỉ cần hần ngủ giống trư giống nhau.

Bất quá, liên tiếp ba ngày trôi qua, Rider một lần đều không có xuất hiện ở trước mặt Nhiều Tông Tuấn . Tựa hồ đúng như hần nói , hần hiểu được là thời gian, căn bản không vội.

Nhưng Nhiều Tông Tuấn đã muốn gấp đến độ giống kiến bò trên chảo nóng.

Mỗi ngày từ sáng đến tối giống “Tiểu lư lặp lại” (con lừa nhỏ luôn làm một việc giống nhau) giống nhau ở trong phòng , trong lòng tính toán tiếp theo phải làm như thế nào? Rider cùng Đường Tuấn Phổ đến cùng là quan hệ gì ? Còn có, cái kia bị hần giấu ở hần văn phòng , hiện tại đến như thế nào?

Nhắc đến người kia, hần trong lòng luôn luôn sẽ có cảm giác không hiểu , nói không rõ sở, nhưng nói đến vị trí toàn bộ sự tình nguyên nhân gây ra cũng là bởi vì người kia, tổng hoàn là có chút đặc biệt dừng để ý

Bất quá hiện tại, Nhiều Tông Tuấn tối để ý vẫn là Rider muốn chỉnh thành Đường Tuấn Phổ . Hần Đường Tuấn Phổ chính là rất tuần tú, cũng không đến nỗi đến mỗi người đều bắt chước chỉnh hình thành hần. Hơn nữa một người rõ ràng hận cái kia, rồi lại phải đổi thành người kia, này tính cái gì?

Nằm ở trên giường lăn qua lộn lại suy nghĩ trong chốc lát, Nhiều Tông

Tuấn cho ra kết luận là: chỉnh thành người kia bộ dáng rồi mới soi gương tự ngược.

Cuối cùng, Nhiêu Tông Tuấn cảm thấy được vẫn là cùng Rider thương lượng một chút. Tỷ như khuyen hân một chút, ở trên mặt động đao tử chuyện tình, vẫn là hảo hảo lo lắng một chút a!

Mở ra cửa, Nhiêu Tông Tuấn vốn tưởng rằng giống trước ở cửa gặp hai cái “Môn thần” đứng, kết quả mở cửa phát hiện ngoài cửa ngay cả nửa thân ảnh đều không có. Nhìn phải, nhìn trái, không ai ngăn đón tự nhiên là không thể tốt hơn, Nhiêu Tông Tuấn một đường chạy chậm, đương nhiên hân không phải không nghĩ tới cứ như vậy chạy đi ra bên ngoài, nhưng có thể xem tình hình bốn phía, chạy trốn đứng lên so với Đường Tuấn Phổ nơi nào khó khăn lớn hơn, cho nên vẫn là buông tha cho.

Không biết Rider ở nơi nào, Nhiêu Tông Tuấn đành phải nơi nơi loạn dạo không mục đích gì, làm hân nghi hoặc chính là hôm nay toàn bộ trong phòng rất im ắng, hân đi nửa ngày một người cũng không đụng tới. đi lâu, vẫn không có nhìn thấy một người, Nhiêu Tông Tuấn trong lòng có điểm không vị trí.

Còn muốn nhớ tới Rider nói qua ngay từ đầu: ‘Này thôn đã muốn bỏ quên không sai biệt lắm ——’ sau lưng một trận lạnh cả người.

Không ngừng nhắc nhở chính mình đừng nghĩ như vậy nhiều, Nhiêu Tông Tuấn tùy tiện đẩy ra mấy gian phòng nhìn một chút, không xem hoàn hảo, vừa thấy liền không giống như là có người từng sống qua.

Uy ~ cũng, nhưng đừng nói với hân đây là “Nhân quỷ tình chưa xong” (chuyện tình người và quỷ) a!

Thật vất vả tìm được rồi một gian nhìn qua sạch sẽ không ít, Nhiêu Tông Tuấn đem hy vọng toàn bộ ký thác ở trong này, chậm rãi đi vào, phòng so một gian vừa rồi đều phải lớn hơn rất nhiều, hình như là mấy gian thông cùng một chỗ, rồi mới có chút cảm giác âm lãnh, hơn nữa thực trống không, cơ hồ chưa có cái gì gia cụ bài trí. Nhiêu Tông Tuấn mọi nơi nhìn nhìn, lại đi phía trước thời điểm, phát hiện phía trước có ánh sáng mơ hồ. Đến gần thấy, Nhiêu Tông Tuấn đứng ở tại chỗ.

Phòng bố trí, nghiêm nhiên chính là cái linh đường. Chính là cùng linh đường thoáng có chút bất đồng, một cái bàn thờ thượng xếp một ít hoa quả linh tinh gì đó, mặt trên tường treo một tấm hình, không có quan tài, ngọn nến cùng tiền giấy vài thứ kia, nhưng làm cho người tacảm giác vẫn đang cùng linh đường không khác biệt.

Vách tường bốn phía ngọn đèn hân ám làm cho cả phòng có điểm sương mù, Nhiều Tông Tuấn nơm nớp lo sợ chậm rãi đi phía trước đi rồi một chút, muốn nhìn thanh kia ảnh chụp người trên là ai, nếu là Rider ——

Cuối cùng thấy rõ, đầu tiên không phải Rider.

Cám ơn trời đất! Thật dài nhẹ nhàng thở ra, Nhiều Tông Tuấn lại ngẩng đầu nhìn nhìn ảnh chụp, ảnh chụp thượng là cái tuổi trẻ nam nhân, tuy rằng không phải Rider, nhưng là kia khuôn mặt, Nhiều Tông Tuấn tổng cảm thấy được ở nơi nào gặp qua, hơn nữa —— một bên nghĩ một bên xoay người, lại thiếu chút nữa đụng vào người phía sau .

“Ngô oa ~” Nhiều Tông Tuấn kêu một tiếng, hướng sau lui từng bước ngừng đầu vừa thấy, thiếu chút nữa không tái kêu ra tiếng.

“Người, người sao vậy?” Hắn chỉ trừ đối phương mặt, “Người sao có thể sửa mau như vậy ?”

Đối phương lông mày nhíu xuống , trừng hắn nghiêng răng nghiêng lợi liền nói: “Là ai chỉnh? Trừ người ra ai còn có thể đem người khác chỉnh thành của ta bộ dáng?”

Không chỉ có bộ dáng là Đường Tuấn Phổ, liên thanh âm cũng giống nhau như đúc!

“Đường Tuấn Phổ?!” Nhiều Tông Tuấn kêu một tiếng, cuối cùng phát hiện người trước mắt là thật Đường Tuấn Phổ.

Đường Tuấn Phổ nhìn Nhiều Tông Tuấn vẻ mặt khiếp sợ , hùng hổ liền nói:

“Một người còn nhận được ta?”

Lời này vừa nói ra, vốn nhất kích động còn muốn đi lên cho hắn cái ôm Nhiều Tông Tuấn ngừng lại, ngay cả vươn tới cánh tay đều chưa kịp buông.

“Xảy ra chuyện gì?” Hắn đương nhiên nhận ra được là Đường Tuấn Phổ a!

“Chính mình không nói một tiếng chạy không nói, hoàn tùy tùy tiện tiện liền cùng người xa lạ đi rồi, còn đáp ứng giúp người khác chỉnh hình, ngày nào đó ta xuất môn phát hiện trên đường tất cả đều là ‘Đường Tuấn Phổ’ nhất định là ngươi làm!”

Xem ra hắn cái gì đều đã biết. Nhiều Tông Tuấn có điểm xấu hổ thu hồi tay, bất quá có một số việc hay là muốn nói rõ .

“Kính nhờ a! Không phải ta tùy tiện tiện tiện liền cùng người xa lạ đi rồi, cũng không phải ba tuổi tiểu hài tử, là ta không đi người ta không đáp ứng a! Điểm ấy người hắn là so với ta rõ ràng đi! Huống hồ ta còn không giúp hắn chỉnh đâu!”

Thấy hắn phản bác đạo lý có một đồng, Đường Tuấn Phổ thở dài, cuối cùng

lộ ra sinh khí bên ngoài bình thường biểu tình. Hắn tay duỗi ra, đem Nhiều Tông Tuấn kéo vào chính mình trong ngực, ôm lấy.

Ôm thật lâu, hiện tại cảm giác đứng lên hoàn là phi thường có cảm giác an toàn , Nhiều Tông Tuấn trong lòng nóng lên, hồi ôm hắn.

“Vậy người vì cái gì chạy trốn?”

Hiện tại, Nhiều Tông Tuấn thực khẳng định ngày đó Đường Tuấn Phổ cùng Hà Kinh ở trong phòng nói cũng không phải hắn, không có nguyên nhân, chính là cảm giác. Nhưng nói ra cũng quá mất mặt, thế là, nghĩ nghĩ, nói: “Ta chính là đột nhiên nhớ nhà, cho nên đợi không kịp trước hết về nhà nhìn xem, cho nên không nói với người .”

“Đợi không kịp đến ngay cả môn cũng không đi trực tiếp đi cửa sổ?”

Ai? Xong rồi! Đã quên dây thừng còn bắt tại cửa sổ đâu! Đang muốn phải sao vậy hồ lộng , Nhiều Tông Tuấn đột nhiên nhớ tới nhất kiện là trọng yếu hơn sự, thì phải là hỏi Đường Tuấn Phổ: “Người sao vậy lại ở chỗ này?”

“Ta cho hắn phát thiệp mời, hắn tự nhiên liền ở trong này.” Trả lời hắn không phải Đường Tuấn Phổ, mà là không biết cái gì thời điểm tới được Rider.

Nhìn đến Rider, Đường Tuấn Phổ buông ra Nhiều Tông Tuấn, biểu tình lý hơn một chút lãnh khốc.

“Người cuối cùng lại đã trở lại, Rider.”

Rider nở nụ cười một chút, nói câu: “Đã lâu không thấy. Không nghĩ tới còn có thể sống nhìn thấy người.”

“Ta đã cho người cơ hội, nhưng người tựa hồ chính là không quý trọng ——” Đường Tuấn Phổ lạnh lùng nhìn nói.

“Ta chỉ hội quý trọng mỗi một lần có thể giết chết người cơ hội. Đến nỗi mạng của ta, ta đã sớm không cần. Chẳng sợ dùng mạng của ta có thể đổi đến người một cái cánh tay ta cũng vậy nguyện ý , Đường Tuấn Phổ, ta chính là yêu mến nhìn đến người bị phá phá hư !”

Đường Tuấn Phổ trào phúng giờ giờ lên khoe miệng, “Rider, người thật đúng là điên rồi.”

“Đúng vậy! Ta đã sớm điên rồi. Danh Hi chết ngày đó, ta liền theo hắn cùng chết —— ha ha ha ~” nói đến cuối cùng, Rider ngửa đầu cười ha hả, một cái anh tuấn nam nhân cười thành cái kia bộ dáng, làm cho người ta cảm thấy được có loại cảm giác thác loạn .

“Đường Tuấn Phổ, ta biết người sẽ đến. Danh Hi đã chết năm năm, người ngay cả một gốc cây hương cũng chưa cho hắn thắp, hắn không có mộ , bởi

vì hắn tro cốt ở ta nơi này. Được không? Hắn sống thời điểm là của người , nhưng là hắn hiện tại vĩnh viễn theo ta cùng một chỗ, người đừng còn muốn thấy hắn một mặt, ngay cả chạm vào cũng không có thể gặp mặt hắn một chút!”

Nhìn biểu tình đã muốn gần như vận vẹo , Nhiều Tông Tuấn không thể không nói, cùng chính mình nói nói thời điểm Rider hoàn được cho là thực bình thường , chỉ là thấy Đường Tuấn Phổ sau khi mới bị “Bức điên”.

Mà lúc này Đường Tuấn Phổ nghe xong Rider nói, mặt mày nhăn quá chặt chẽ , hắn về phía trước đi rồi hai bước, nói: “Người đem Danh Hi tro cốt trả lại cho ta, lần này người làm hết thấy ta có thể không truy cứu.”

Rider châm chọc cười, lắc lắc đầu, “Nếu khi đó người đem Danh Hi cho ta, hắn sẽ không phải chết. Hiện tại hắn đã chết người còn muốn theo ta tranh hắn, Đường Tuấn Phổ, người thật là có đủ chán ghét.”

Nhiều Tông Tuấn xem như cơ bản nghe hiểu được. Sự tình kỳ thật rất đơn giản, chính là một hồi tam giác luyến.

Đường Tuấn Phổ cùng Rider đồng thời yêu mến thượng cái kia Danh Hi , mà Danh Hi hắn là là yêu mến Đường Tuấn Phổ , kết quả bởi vì cầu yêu không được làm cho nhất phương “Bởi vì yêu thành hận “, tóm lại Danh Hi đã chết. Nhưng si tình Rider đại ca nhiều năm qua vẫn đối Danh Hi nhớ mãi không quên, cuối cùng “Tương tư thành tật “, thành có tinh thần phân liệt khuynh hướng biến thái.

Này giải thích hắn là đủ toàn diện. Nếu hắn đoán được đúng vậy, trên tường kia trưng ảnh chụp chính là Danh Hi.

Đến nỗi Đường Tuấn Phổ bên kia, Nhiều Tông Tuấn bĩu môi, ít nhất thổ lộ nhìn qua hắn cuộc sống gia đình tạm ổn quá đắc dĩ làm dịu dích.

“Vậy người đến cùng nghĩ như thế nào?” Đường Tuấn Phổ hỏi Rider.

“Ta muốn thay thế được người.” Rider chỉ trứ hắn, lạnh lùng cười trứ,

“Đường Tuấn Phổ, ta muốn thay thế được người, như vậy Danh Hi sẽ trở lại ta bên người, chúng ta có thể vĩnh viễn cùng một chỗ!”

Đường Tuấn Phổ lắc đầu, “Danh Hi đã muốn đã chết.”

Rider sửng sốt, rồi mới lộ ra mờ mịt biểu tình, nhưng rất nhanh lại bị thật sâu oán hận sở thay thế được, “Là người hại chết Danh Hi ! Là người hại chết hắn , Đường Tuấn Phổ, ta sẽ không tha thứ của người.” Nói xong, hắn xoay người đi đến phía trước ảnh chụp Danh Hi , nhìn kia trưng ảnh chụp, vươn tay một lần lại một lần vuốt ve mặt Danh Hi .

Thật cẩn thận bộ dáng như là sợ làm đau , nguyên nhân chính là như thế

cũng làm cho người ta không đành lòng xem tiếp nữa.

Lúc này Nhiều Tông Tuấn cũng cuối cùng nhận không được, thân thủ lôi kéo Đường Tuấn Phổ góc áo, người sau quay đầu nhìn hấn.

“Người đừng đem hấn biến thành càng ngày càng biến thái!” Hấn nhỏ giọng nói một câu.

Đường Tuấn Phổ điều một chút đầu, “Không phải ta đang ép hấn, là chính hấn đang ép chính mình.” Rồi mới lại nhìn về phía Rider, “Hấn tinh thần xuất hiện dị thường đã muốn một đoạn thời gian rất dài .”

Nhiều Tông Tuấn không nghĩ tới hội là như thế này, hấn lần đầu tiên cùng Rider gặp mặt khi người sau hoàn toàn nhìn không ra có cái gì không đúng, đến sau hấn cũng chỉ là nghĩ đến Rider là có một chút biến thái mà thôi.

“Hấn này vài năm luôn luôn tại nước ngoài, ta nghĩ đến hấn trạng huống hội hảo một chút, nhưng không nghĩ tới chính là càng ngày càng nghiêm trọng.”

“Người, luôn luôn tại giám thị hấn?”

Quay đầu nhìn Nhiều Tông Tuấn, Đường Tuấn Phổ cười trứ thử dài, “Ta chỉ là ở hấn bên người xếp vào vài người làm cho bọn họ định kỳ hướng ta hội báo tình huống của hấn mà thôi. Bất quá xác tựa như người theo như lời , hấn chỉ cần vừa thấy đến ta sẽ trở nên cực đoan đứng lên, bệnh tình cũng sẽ nghiêm trọng. Nhưng hấn vĩnh viễn đều sẽ không tha khí hủy diệt mục tiêu của ta.”

“Bởi vì người hại chết Danh Hi?” Nhiều Tông Tuấn hỏi.

Sửng sốt một chút, Đường Tuấn Phổ nói: “Của ta xác thực có trách nhiệm. Nhưng là, Danh Hi kỳ thật là Rider không cẩn thận ngộ sát .”

Còn không có đặc Nhiều Tông Tuấn biểu đạt ra bản thân kinh ngạc loại tình cảm, Rider đột nhiên đi đến trên bàn đem Danh Hi đích ảnh chụp lấy xuống . Vừa rồi hành động cùng biểu tình hoàn quỷ dị đặc dọa người , hiện tại nhìn qua đã muốn bình thường không ít, cuối cùng nhìn thoáng qua Đường Tuấn Phổ cùng Nhiều Tông Tuấn, tùy sau lấy trứ ảnh chụp xoay người ly khai.

“Hấn muốn đi đâu a?” Nhiều Tông Tuấn cảm thấy được hiện tại tùy ý một cái “Bệnh nặng nhân sĩ” nơi nơi chạy loạn thật sự là không nên.

Đường Tuấn Phổ nói: “Không quan hệ. Đây phòng đã muốn là nơi nơi là người của ta, sẽ không làm hấn rời đi .”

Quả nhiên! Nhiều Tông Tuấn nghĩ thầm, rằng gia hỏa này quả nhiên là có chuẩn bị mà đến, đan thương thất mã một mình sấm hang hổ loại sự tình

này hiện tại đã muốn không lưu hành.

“Chúng ta đây hiện tại đi trở về?” Nói thật này “Quý ốc” đã muốn nhớ hấn sắp có tâm lý bóng ma.

“Không ~ chúng ta còn phải ở trong này ở một đêm. Ta lần này phải muốn tìm đến Danh Hi tro cốt.” Đường Tuấn Phổ nhìn hấn nói xong dặt tay Nhiều Tông Tuấn nói: “Yên tâm đi! Ta làm mọi người cùng nhau tìm, đem nơi này trở mình cái lần, trước ngày mai khẳng định có thể tìm được .”

Không nói chuyện, Nhiều Tông Tuấn gật gật đầu, rời đi thời điểm, hấn nhìn thoáng qua Rider ly khai phương hướng .

24. Chương 24

Đêm đó, Đường Tuấn Phổ đem tất cả người mang tới phải đi tìm Danh Hi tro cốt. Hấn hiểu biết Rider, chỉ có như vậy đồ vật này nọ, hấn vô luận đi đến làm sao đều đã mang theo trên người .

“Người trước hảo hảo nghỉ ngơi một chút, ngày mai xuất phát thời điểm ta sẽ gọi người.”

“Thật sự không cần ta hỗ trợ sao?” Nhiều Tông Tuấn ghé vào trên giường hỏi đang muốn xuất môn Đường Tuấn Phổ.

Đường Tuấn Phổ nhìn hấn cười cười, đột nhiên lại đi vòng vèo trở về lập tức bỏ nhào vào Nhiều Tông Tuấn trên người, cho người sau một cái nóng bỏng hôn sâu, nhưng cũng là điểm đến tức chỉ.

Nhiều Tông Tuấn thoáng có điểm dồn dập thở dốc ánh mắt có điểm ướt át nhìn hấn.

Hít sâu một hơi, Đường Tuấn Phổ giờ lên khóe miệng có khác sở chỉ liền nói: “Hiện tại không cần người hỗ trợ, đợi trở về sau khi hiểu được người vội .”

“Cút ~!”

Đợi Đường Tuấn Phổ cười đi ra ngoài sau , Nhiều Tông Tuấn biểu tình trên mặt cũng chậm rãi lui bước. Bọn họ cái gì cũng không làm, không chỉ có chính là bởi vì ai đều không có cái kia tâm tình.

Đường Tuấn Phổ là bởi vì vì Danh Hi, mà hấn muốn hiểu được chuyện tình thật sự nhiều lắm. Cuối cùng, thật sự không có biện pháp nằm ở trên giường giả bộ ngủ, Nhiều Tông Tuấn cuối cùng vẫn là quyết định đi làm điểm chính mình phải làm chuyện.

“Nhiều tiên sinh!” Một đường đi tới, đụng tới không ít thủ hạ của Đường Tuấn Phổ , đều coi như có lễ phép cùng Nhiều Tông Tuấn chào hỏi.

Nhiều Tông Tuấn hướng đối phương gật gật đầu, tùy ý chung quanh đi lại cũng không có người ngăn đón hấn.

“Đồ vật này nọ, tìm được rồi sao?” Hấn hỏi.

Đối phương lắc đầu, “Còn không có. Bất quá toàn bộ phòng ở đều nhanh lật tung, còn kém lấy .”

Nhiều Tông Tuấn nghĩ nghĩ, hỏi: “Rider đâu?”

“Ở bên kia lầu các cuối hành lang , vẫn không đi ra , hỏi hấn nói hấn cũng không trả lời. Đường tiên sinh làm cho chúng ta đừng đi quấy rầy hấn.”

Nói cảm ơn, Nhiều Tông Tuấn theo hành lang đi đến gian lầu các cuối cùng, lên mấy thang lầu sau, đẩy ra cửa khép hờ, bên trong địa phương không tính lớn, trừ bỏ chất đồng một số thùng không biết chứa gì , cũng không còn gì khác. Nhiều năm không có đánh lâu chùi, thùng thượng đã muốn tích thật dày một tầng tro bụi, làm cho người ta theo bản năng không dám phát ra quá lớn tiếng vang, sợ đem tro bụi thổi bay .

Rider ngồi ở sàn nhà , đưa lưng về phía cửa, thấp trứ đầu không biết đang nhìn cái gì, Danh Hi ảnh chụp đặt ở một bên. Nhiều Tông Tuấn bước nhẹ, chậm rãi đi rồi qua, trên mặt đất tro bụi thượng ấn một ít dấu chân cùng dấu tay, không biết sao vậy , Nhiều Tông Tuấn trong lòng đột nhiên có chút khó chịu.

Hấn đi đến Rider bên cạnh ngồi xổm xuống, người sau vẫn đang không có phản ứng, chính là cúi đầu nhìn trên mặt đất tro bụi.

Nhiều Tông Tuấn thở dài, “Ta khó được đồng tình tâm tràn ra một lần, đối tượng thế nhưng cũng là người như vậy gia hỏa!” Nhìn thoáng qua trên mặt đất ảnh chụp, Nhiều Tông Tuấn thân thủ bắt nó lấy lên, cẩn thận xem tường tận ảnh chụp người trên.

Quả nhiên, cùng hấn nghĩ đến giống nhau ——

“Danh Hi đâu?” Rider đột nhiên hỏi một câu, như là đang hỏi Nhiều Tông Tuấn, hoặc như là đang hỏi chính mình.

Nhiều Tông Tuấn cười khổ một tiếng, nhìn hấn hỏi: “Người nói, người là thực điên đâu? Hoặc là giả điên a?”

Rider ngẩng đầu, có chút mờ mịt nhìn hấn.

“Người yêu mến Danh Hi?” Nhiều Tông Tuấn hỏi hấn.

Gật đầu.

“Vậy người vì cái gì giết hấn?”

Như là biết chính mình tội không thể thứ, Rider vươn một bàn tay nắm ngón tay cắm vào chính mình tóc lý, hấn nói: “Ta không phải cố ý . Ta

không phải cố ý nổ súng bắn trúng Danh Hi —— ta không nghĩ bắn hấn , ta nghĩ giết người không phải hấn —— “

Vậy nhất định là muốn giết Đường Tuấn Phổ. Nhiều Tông Tuấn cơ hồ là hoàn toàn khẳng định này đáp án.

Đường Tuấn Phổ, Rider còn có Danh Hi ba người quan hệ, Nhiều Tông Tuấn đã muốn không nghĩ lại đi miệt mài theo đuổi, bởi vì bọn họ hiện tại một cái đã chết, cái kia sống còn không bằng đã chết, Đường Tuấn Phổ trong lòng là sao vậy nghĩ hấn không biết, nhưng là theo hấn nhất định phải tìm được Danh Hi tro cốt điểm này đến xem, đồng tình cũng tốt, bắn khoản cũng thế, Danh Hi trước sau đều là người hấn sẽ không dễ dàng quên mất . Không sao cả. Mọi người đã chết, còn có thể được không đâu? Mấu chốt là hiện tại người sống , tỷ như trước mắt vị này.

Người nói phải đi, người liền đơn giản đi cái hoàn toàn, ngay cả nam nữ nhân thú cũng không phân cái loại này, kia vô luận người làm cái gì sự đều có lý do không phụ trách nhiệm, khả giống Rider như vậy nửa điên nửa không, khi tốt khi xấu gián đoạn tính , thật đúng là có điểm khó làm.

Nhiều Tông Tuấn đồng tình Rider. Bởi vì vừa rồi hấn lúc gần đi cuối cùng nhìn hấn kia liếc mắt một cái.

Hấn nói cho hấn: hấn cái gì đều không có, nhưng chỉ có này cuối cùng giống nhau đồ vật này nọ, thỉnh hấn không muốn lấy đi.

Lúc ấy Nhiều Tông Tuấn không có hiểu được, mà hiện tại, chính là Rider phải chỉnh hình thành Đường Tuấn Phổ bộ dáng, hấn đều có thể lý giải. Trừ bỏ cùng người thường có lối suy nghĩ ở ngoài, còn lại , cũng bắt quá là dự đoán được sở yêu tình yêu mà thôi.

Cái gọi là thay thế được, bắt quá chỉ dùng để một cái “Giả tướng” đến lừa gạt hai người mà thôi.

Lúc ban đầu là tình yêu mất đi, rồi mới hơn nữa các loại cực đoan cảm tình, như là các loại gia vị thêm cùng một chỗ, cuối cùng kết quả chỉ có thể là biến chất.

Cầm lấy Danh Hi ảnh chụp đặt ở Rider bên cạnh đối chiếu một chút, Nhiều Tông Tuấn động lú lười.

“Người phải chỉnh hình , so với Đường Tuấn Phổ vẫn là chỉnh thành hấn ta cảm thấy được rất tốt. Nguyên bản liền bộ dạng như thế giống, cũng khó trách ——” loại này tương tự trình độ, nói không có huyết thống quan hệ cũng không có người tin tưởng.

Nam nam mến nhau , còn là huynh đệ. Loại này cảm tình, thường thường hỗn loạn giữa tình huynh đệ và tình yêu , Rider khẳng định đa đa thiếu thiếu có chút “Luyến huynh” hoặc là “Luyến đệ” tình tiết, đây là hần kết quả phân tích .

“Ta nói Rider đại ca a ~” Nhiều Tông Tuần bàn khởi chân ngồi vào trên mặt đất, cùng Rider đến đây cái “Xúc đầu gối mà nói “, tuy rằng người sau giống như không có cái gì phải lý ý tứ của hần.

“Lớn lên giống hoặc không giống cũng không phải người có thể yêu là ai lý do, nếu chỉ là vì kia một cái mặt, ta có thể cho người tạo mười tám Danh Hi đi ra. Nhưng là tựa như mặt nạ giống nhau, cuối cùng chính là cái giả tướng —— người có rãnh ở trong này làm mặt nạ xem mặt nạ, không bằng đi ra ngoài tìm xem ‘Thứ hai xuân’. Nhìn người bộ dáng này sẽ không vẫn là xử nam đi? Người có bao nhiêu lâu không có sinh hoạt ***? Có hay không lấy tay giải quyết a?”

Buổi nói chuyện, một nửa thời gian đều có triết lý sắc thái, lúc sau lại hoàn toàn thay đổi vị. Hần là muốn nếu trước lấy Rider hiện tại chỉ số thông minh nghe không hiểu , kia nữa sau hần là dễ dàng lý giải hơn đi? Dù sao đều không sai biệt lắm, đều là hần muốn biểu đạt ý tứ.

Không biết có phải hay không hần nói có hiệu quả, lặng yên lâu ngày đích Rider cuối cùng ngẩng đầu lên, nói: “Ta đáp ứng quá Danh Hi, hội hảo hảo chiếu cố hần cả đời .”

Vỗ vỗ vai hần, Nhiều Tông Tuần tỏ vẻ lý giải, “Ta mười tuổi thời điểm đáp ứng ngồi cùng bàn Tiểu Hồng lớn lên sau khi cưới nàng làm lão bà. Kết quả vài năm sau khi ta phát hiện chính mình ưa nam nhân.”

“Người không hiểu ——” Rider lắc lắc đầu, “Nếu không thể xác định đối hần cảm tình là cái gì, ta đây thà rằng tin tưởng thì phải là tình yêu.”

Một tay sờ cằm, Nhiều Tông Tuần lẳng lặng nhìn hần trong chốc lát, hỏi: “Người nghĩ cùng Danh Hi cùng một chỗ?”

“Nghĩ vấn đề này, một chết đi. Ta đáp ứng quá hần, hội vĩnh viễn cùng hần cùng một chỗ .”

Nhiều Tông Tuần cười nhạo một tiếng, nhẹ giọng nói: “Của người Danh Hi, bị người tự tay hủy diệt rồi ——” người muốn tới cái gì thời điểm mới có thể phát hiện đâu?

25. Chương 25

Trở lại phòng , Đường Tuấn Phổ đã muốn trở lại. Trên người vẫn đang mặc áo sơ mi cùng quần dài, bán nằm ở trên giường hút thuốc, xem ra cũng là vừa trở về không bao lâu.

Nhiều Tông Tuấn cười cười, hẳn vẫn là lần đầu tiên nhìn đến Đường Tuấn Phổ như thế suy sút bộ dáng.

Nhìn đến hẳn đã trở lại, Đường Tuấn Phổ hướng hẳn mỉm cười, theo trên giường ngồi xuống.

“Thật có lỗi.” mở miệng, dĩ nhiên là nói cái này. Ngay cả Nhiều Tông Tuấn đều cảm thấy được ngoài ý muốn.

“Người nói với ta?”

Đường Tuấn Phổ bốn phía nhìn một chút, hỏi: “Trong gian phòng này còn có những người khác sao?”

“Có hay không những người khác ta không biết, người có phải hay không Đường Tuấn Phổ lúc này thật cần hoài nghi.” Nhiều Tông Tuấn niết trứ cảm cao thấp đánh giá hẳn.

“Ta chỉ là cảm thấy được phát sinh loại sự tình này, thế nhưng không với người giải thích gì, liền đi làm việc khác .” Trong giọng nói vẫn là có thể làm cho người ta cảm giác được chân thật.

Nhiều Tông Tuấn nhún vai, “nếu ta là nữ , hiện tại nhất định bỏ nhào vào trong ngực người làm nũng.”

Đường Tuấn Phổ nhíu mi, “Người là nam cũng có thể nha!”

“May mắn người nhớ rõ ta là nam , kia sau này liền ít theo ta nói những thứ “buồn nôn” này!” Đi đến bên giường đặt mông ngồi ở Đường Tuấn Phổ bên người, Nhiều Tông Tuấn thân thủ đem hẳn thuốc đoạt lại . Hai người cùng chung một cây thuốc, cũng là hai nam nhân trong lúc đó một loại tình thú.

“Tìm được chưa?” Nhiều Tông Tuấn hỏi.

Lắc đầu.

“Chúng ta ngày mai đi về trước, ta sẽ lưu lại một nhóm người tìm tiếp .”

Nhiều Tông Tuấn đem thuốc phóng tới miệng, yên lặng hút hai hơi, lại hỏi: “Rider —— người tính toán làm như thế nào?”

Lần này Đường Tuấn Phổ nhưng thật ra có điểm ngoài ý muốn.

“Sao vậy? Người thực quan tâm hẳn?”

Nhiều Tông Tuấn không phủ nhận.”Có thể thả hẳn đi sao?”

“Không có khả năng.” Cơ hồ là không hề chần chờ trả lời.

“Kháo! Hắn đều một cái nửa ngốc nghếch người còn cùng hắn so đo cái gì a?”

“Hắn phải người giả mạo ta giết trưởng lão trong tộc, ta phải đem hắn mang về cấp những người khác một cái giao đãi.”

“Hắn đều là cái dạng này người mang về có cái gì dùng? Các người muốn đánh hắn hay là muốn giết hắn a?” Nhiều Tông Tuấn rống lên một câu, thời gì mà còn “Hình phạt riêng”! Nhìn tân triều một người sao vậy tư tưởng như thế lạc hậu!

Đường Tuấn Phổ nhăn mày, mắt nghi hoặc nhìn hắn, “Người xảy ra chuyện gì? Bất quá mấy giờ qua người mà bắt đầu cùng Rider nói chuyện? hay là vừa rồi ở lâu các lý hắn theo người nói cái gì, cho người biến hóa như thế lớn?”

“Khụ ~!” Nhiều Tông Tuấn một ngụm khói sang tiến cổ họng lý, “Khụ khụ! Đây người cũng nghe lên?”

“Người chuyên môn đi tìm hắn, chẳng lẽ chỉ là vì cùng hắn tán gẫu việc nhà? Cùng nhất người điên!”

Giống như vừa mới lành miệng vết thương, bị xé mở một chút, kế tiếp nếu không vui điểm đình chỉ, còn lại cũng rất nhanh sẽ bị bong ra từng mảng. Bất quá lấy Đường Tuấn Phổ cùng Nhiều Tông Tuấn này hai người tính tình mà nói, phải dừng lại là rất khó.

“Cái gì kẻ điên? Người ta chính là bán điên mà thôi! Người mới là người điên đâu!”

“Người vì một người điên mắng ta?”

“Chửi thì sao? Một người điên người cũng muốn cùng hắn so đo, huống hồ căn bản là không phải hắn phải người đi giết người gia lão đầu !”

“Người sao vậy biết đến?” Đường Tuấn Phổ lạnh lùng nhìn Nhiều Tông Tuấn hỏi, “Người cùng hắn ở cùng một chỗ bất quá vài ngày, liền như thế hiểu biết hắn? hay là nói, người cho tới bây giờ chính là cùng nam nhân ở vài ngày có thể đem đối phương từ đầu đến chân hiểu biết tất cả?”

Nếu nói lúc trước bị Đường Tuấn Phổ nửa bắt buộc cướp đi hậu đình lần đầu tiên khi còn không có tiêu, kia hắn hiện tại này lời nói đối Nhiều Tông Tuấn mà nói không thể nghi ngờ là lửa cháy đổ thêm dầu.

Nhiều Tông Tuấn tức giận đến cái trán gân xanh bạo khởi, răng nanh cắn chặt “Xèo xèo” vang, nhìn Đường Tuấn Phổ nửa ngày chưa nói ra một chữ, toàn bộ mặt trưởng đắc đỏ bừng, vừa thấy chính là tức giận đến không nhẹ. Ngay tại Đường Tuấn Phổ có như vậy một chút hối hận chính mình xúc động mà nói sai, đột nhiên nhìn đến Nhiều Tông Tuấn loan hạ thất lực

trên mặt đất tìm cái gì đồ vật này nọ.

Vừa định cúi đầu xem hắn ở tìm cái gì, Nhiều Tông Tuấn lại đột nhiên đứng lên, trên tay cầm một đôi dép lê.

“Ba!” một chút liền đem dép lê sút tới rồi Đường Tuấn Phổ trên mặt, Nhiều Tông Tuấn mắng một câu: “Của người miệng liền cùng đôi dép này thối giống nhau ! Xứng một đôi !” Nói xong cũng không quay đầu lại mở cửa mà ra.

Đường Tuấn Phổ ngồi ở trên giường, ôm trứ cái mũi, mắt cũng không chớp nhìn cánh cửa đến bây giờ còn tại run , nghĩ thầm,rằng hắn xong rồi!

Mỗi lần Nhiều Tông Tuấn vừa kéo diên thời điểm hắn đều cảm thấy được hắn đặc biệt đáng yêu.

Nửa giờ sau , Đường Tuấn Phổ cuối cùng biết Nhiều Tông Tuấn hôm nay là thật trù diên rồi. Hắn ở trong phòng mới vừa rửa mặt, thủ hạ tiến vào báo cáo, nói Nhiều Tông Tuấn hỏi bọn hắn mượn một chiếc xe nói là phải ra đi dạo, kết quả đến bây giờ còn không có trở về. Rồi mới bọn họ phát hiện, Nhiều Tông Tuấn còn giống như thuận tiện đem Rider cùng nhau đi. Đây nghe vào Đường Tuấn Phổ cái lỗ tai lý liền cùng “Bỏ trốn” không cái gì khác biệt!

“Chết tiệt!” Hung hăng mắng một câu, hỏi: “Bọn họ đi đã bao lâu?”

“hai mươi phút .”

“con mẹ nó lỗ mãng làm sao? Truy! Đều đuổi theo! Nhất định phải đem bọn họ bắt trở về!”

“ạ! Đã muốn có mấy người người đi trước đuổi theo!”

Mà bên kia, Nhiều Tông Tuấn lái xe, cấp tốc trên đường chạy trên đường lớn. Nhìn thoáng qua Rider ngồi ở ghế phụ, người sau im lặng nghiêng đầu nhìn ngoài cửa sổ, tuy rằng là buổi tối bên ngoài một mảnh tối đen, căn bản nhìn không tới cái gì. Bớt thời giờ ngấm liếc mắt một cái pha-lê thượng phản xạ ra Rider , cũng là không có một tia biểu tình

Nhiều Tông Tuấn phát giác hôm nay Rider dị thường phối hợp chính mình, liên quan hắn “Trốn chạy” thời điểm, người sau cũng là thực nghe lời theo sát hắn lên xe, đừng nói là trốn chạy, có thể kéo hắn đi chết cũng không chối trong nháy mắt

Nắm giữ tay lái, Nhiều Tông Tuấn có chút tự nhủ nói: “Tuy rằng người bắt cóc ta, bắt quá trù bỏ uy hiếp ta một chút ở ngoài cũng không đối ta nghiêm hình tra tấn , một ngày ba bữa cơm cũng không ít quá, xem như đối ta không tồi. Đáng tiếc ta không quyền không thế, che chở là che chở

không được người, hiện tại cũng chỉ có thể như vậy báo đáp người.”

Rider vẫn đang không nhúc nhích, đã không quay đầu lại nhìn hắn cũng không nói nói. Bất quá Nhiều Tông Tuần nhưng thật ra không ngại.

Nhưng là không quá nhiều lâu, phía sau truyền đến một trận ngọn đèn, Nhiều Tông Tuần theo kính chiếu hậu thấy, ở trong lòng kêu một tiếng không tốt!

“Đáng chết! Như thế liền đuổi theo!” hối hận chính mình vừa rồi quá chậm, Nhiều Tông Tuần mạnh nhấn ga, tốc độ xe độ là nhanh, bất quá không kiên trì vài giây liền lại chậm lại. Nguyên nhân rất đơn giản, Nhiều Tông Tuần một chân chịu quá tổn thương, hơn nữa thực đúng dịp kia bị thương chân là chân phải.

Nhấn ga, nháy mắt đau đặc kia kêu một cái “Đau triệt nội tâm”.(đau đến tận tim,nát gan nát ruột)

“Tổn thương cân động cốt một trăm thiên “(bị thương gân cốt phải mất một trăm ngày),người xưa nói thật sự là đúng .

26. Chương 26

Kỳ thật đối người lái xe mà nói, tổn thương đến chân đều là giống nhau , nhưng với người bình thường mà nói đều là không thể gia tốc cũng không thể phanh lại . Nhiều Tông Tuần vận khí không tồi, chân phải tuy rằng bị thương nhưng chân trái vẫn đang hoàn hảo không tổn hao gì, chặt dừng ngay không thành vấn đề. Chính là chẳng lẽ hiện tại hắn chỉ có thể phanh lại?

“Kháo!” Mắng một câu, Nhiều Tông Tuần cắn răng lại nhấn ga, kết quả mồ hôi lạnh đều toát ra đến đây. Nhìn thoáng qua “Truy binh “phía sau càng ngày càng tới gần , Nhiều Tông Tuần ở trong lòng tính toán hiện tại bị nắm trở về hậu quả có mấy loại khả năng.

“Ta đến.”

“Ai?” Quả thực không thể tin được chính mình nghe được cái gì, Nhiều Tông Tuần vừa mới quay đầu, liền thấy Rider theo ghế phụ đi lại đây, rồi mới bắt lấy hắn quần áo đem hắn cả người hướng về phía trước nhấc tới, trực tiếp ném tới ghế sau.

Nhiều Tông Tuần thất lưng đầu tiên là đang ngồi trung gian khe hở , vừa mới bắt đầu vẫn là càng giãy dụa càng siết chặt, rồi mới lại cảm giác được xe liên tiếp vòng vài lần, có vài lần vẫn là ngồi chỗ cuối chạy , này chẳng lẽ chính là trong truyền thuyết “Drift”?

Drift Nhiều Tông Tuấn chưa thấy qua, nhưng lớn từng này, lại lần đầu tiên có cảm giác say xe .

Không quá nhiều lâu, đợi tốc độ xe cuối cùng chậm lại một chút ,hắn cũng thật vất vả đi ra , ngẩng đầu vừa thấy, phát hiện bọn họ phía sau đã muốn một chiếc xe cũng nhìn không tới. Mà Rider đang ở thuần thực thao túng trứ hai chiếc thuyền song song bàn, đánh loankỹ thuật cùng F1 liều mạng hơn.

Bất chấp hoan hô thắng lợi, Nhiều Tông Tuấn hỏi trước một câu: “Rider đại ca, người lời nói thật nói cho ta biết đến cùng là điên thật hay là điên giả ?”

Sau một lúc lâu , chỉ nghe Rider thì ào ào nói nói một câu: “Ai biết được —— “

Nhiều Tông Tuấn ghé vào ghế sau, mở ra cửa sổ thả điểm không khí mới mẽ tiến vào.

“Ta mặc kệ người là điên thựchoặc là điên giả , tóm lại ta lúc này xem như hết lòng quan tâm giúp đỡ. Sau này người đi đường người , ta đi đường ta, ngày sau không gặp, cho dù gặp cũng không cùng đường, cho dù cùng đường cũng là người lạ.” Đây vài câu nguyên nói có phải hay không như thế nóihắn không thể khẳng định, nhưng ý tứ là tám chín phần mười. “Còn có, người cái kia —— thủ hạ! Có phải hay không kêu Lí Đại Bảo ta không dám khẳng định, chính là cái kia chính thành Đường Tuấn Phổ rồi mới tái giả mạo hắn đi giết người hảo giá họa cho hắn... cái kia, hắn còn chưa có chết. Tuy rằng ngày đó xem là có điểm nguy hiểm, bất quá hắn thân thể tổ chất không tồi, hắn là có thể vượt qua. Tóm lại ta chính là nghĩ nhắc nhở người một chút, khó được có người đối với người như vậy trung tâm, hơn nữa lại —— “

“Các người là không phải muốn biết Danh Hi tro cốt ở nơi nào?” Rider đột nhiên cài hỏi một câu.

Nhiều Tông Tuấn tuy rằng không rõ hắn vì cái gì hỏi cái này, nhưng là theo bản năng vẫn là gật gật đầu.

Rider cười đến có điểm quỷ dị, tuy rằng hắn luôn luôn làm cho người ta là loại cảm giác này, chính là lần này loại cảm giác này ,vừa có điểm khác. Dem xe chạy đến ven đường ngừng lại, Rider xoay người nhìn Nhiều Tông Tuấn, tà tà cười, tái xứng thượng kia khuôn mặt, làm cho người ta cảm thấy được có điểm đột ngột rồi lại nói không nên lời cái cụ thể nguyên nhân.

“Trở về nói cho Đường Tuấn Phổ, hần vĩnh viễn, cũng không có khả năng tìm được Danh Hi tro cốt.”

Nhiều Tông Tuấn nhăn lại mi nhìn hần, “ý gì?”

“Tựa như nói qua , Danh Hi đúng là vẫn còn hội vĩnh viễn theo ta cùng một chỗ, thẳng đến cùng hợp nhất thể, không bao giờ... nữa dùng tách ra ——” phát hiện Nhiều Tông Tuấn hơi hơi thay đổi sắc mặt, hần nở nụ cười, kia tươi cười ở nói cho Nhiều Tông Tuấn hần nghĩ đến không có sai, chính là hần trong tưởng tượng như vậy.

Không có khả năng —— Nhiều Tông Tuấn chính mình kiệt lực phủ nhận ý nghĩ của chính mình, hần thật là ở điện ảnh lý nhìn đến quá cái loại này sự, hần cũng đã nghĩ đến quá. Nhưng là làm hần nhận chuyện thật như vậy , vẫn là nhất định cho hần thời gian.

“Người thật là —— kẻ điên!”

“có một ngày, người có thể cũng sẽ theo ta giống nhau .” Như là cuối cùng đời khuyên, Rider vươn hai ngón tay phóng tới bên môi, rồi mới ý vị thâm trường nhìn Nhiều Tông Tuấn liếc mắt một cái, mở cửa xe xuống xe. Thẳng đến cửa xe một lần nữa bị đóng cửa nháy mắt, Nhiều Tông Tuấn vẫn đang thật lâu vẫn chưa lấy lại bình tĩnh. Hần biết cái kia nam nhân không có nói giỡn, hần theo như lời mỗi một câu đều là thật sự.

Ngực giống như áp cái gì đồ vật này nọ, đồ đạc hần có điểm thở không nổi. Thẳng đến hần không biết cái gì thời điểm đóng lại cửa kính xe, bịt kín nhỏ hẹp trong không gian, Nhiều Tông Tuấn ngay cả chính mình tim đập cùng tiếng hít thở đều nghe được rõ ràng

Trong thân thể có một người khác tồn tại, phương pháp như vậy, chẳng lẽ thật sự xem như “Vĩnh hằng”?

27. Chương 27

Nhiều Tông Tuấn nhớ khi hần học tiểu học làm văn viết về ước mơ của mình là : cải tạo nhân loại. Lúc ấy hần không nghĩ ra vì cái gì lão sư không cho hần đạt điểm, thậm chí khi lão sư về nhà còn bắt hần nhất định phải đi qua con đường cao,lấy móng tay thữ đâm vào lớp xe . Lúc ấy đối với học sinh tiểu học mà nói, kia chính là cái “thực tiễn”.

Bất quá hiện tại hần hiểu được, bởi vì bài văn đó căn bản là đang viết bậy bạ. Lúc ấy với hần từ nhân loại này có thể đều là theo TV mang đến trường .

Cải tạo nhân loại, hần còn không bằng đi cải tạo đại tinh tinh!

Cho nên, hiện tại mỗi một cái đến Masqu! Người đến làm chính hình đều bị hấn xem thành đại tinh tinh. Mỗi ngày đối bọn họ nghiên cứu làm sao cần cắt một dao làm sao thêm một miếng, như thế nhiều năm qua, Nhiêu Tông Tuấn lần đầu tiên sinh ra đối “Thảm mỹ một nhọc”, hơn nữa bắt đầu hoài nghi chính mình cái gì gọi là “Duy mỹ chủ nghĩa”.

Masqu! từng cái nhân viên đều cảm giác được lão bản từ nghỉ phép trở về bắt đầu có chút không có tinh thần, hỏi hấn còn nói không có gì, một đám đi lên “Nói bóng nói gió” rồi lại im lặng.

Mà bọn họ cũng không biết, tình huống của Nhiêu Tông Tuấn, theo trình độ nào đó mà nói, có thể được xưng là: tư xuân.(hoài niệm tuổi trẻ)

Hôm nay, tiến bước thứ ba tinh tinh —— không! Khách nhân sau, hộ sĩ nói cho Nhiêu Tông Tuấn, có một khách nhân không có hẹn trước muốn gặp hấn.

“Là cái dễ nhìn nga ~~!” Hộ sĩ có điểm bất quá nói, vẻ mặt hưng phấn.

“Có thể. Làm cho hấn vào đi!” Nhiêu Tông Tuấn hứng thú nói cúi đầu nhìn trong tay bệnh lịch, tính toán trừu diệu nhiều ít mỡ mới có thể đem này thất lạng biến, lần tế một chút.

Dễ nhìn? Dễ nhìn còn chính hình? Nghi biến, lần “Suy ca” nga?

Hộ sĩ rời đi không bao lâu, tiếng đập cửa lại vang lên, nhẹ nhàng hai cái, lại làm cho người ta cảm thấy được rất có lễ phép.

“Mời vào!” Cũng không ngẩng đầu lên kêu một tiếng, Nhiêu Tông Tuấn trên giấy đã khởi bản nhấp.

Nhưng mà ngay tại cửa bị đẩy ra trong nháy mắt, Nhiêu Tông Tuấn nghe thấy được một cổ quen thuộc hương vị, không phải vị nước hoa của người nào đó, càng xác thực nói hấn là hương vị đặc thù của người đó

Cơ hồ là cùng lúc, hấn liền khẳng định vào là ai.

Nhiêu Tông Tuấn ngẩng đầu, đối người tới lộ ra một chút chức nghiệp hóa mỉm cười.

“Người hảo! Mời ngồi.”

Cao lớn lại anh tuấn nam nhân cũng hướng hấn mỉm cười, ngồi xuống nháy mắt thoáng rộng mở áo sơ mi cổ áo có thể nhìn xem càng sâu, thật gợi cảm.

Kinh hồng thoáng nhìn! Nhiêu Tông Tuấn thanh một chút cổ họng, hỏi: “Có cái gì ta có thể đến giúp của người?”

“Ta nghĩ chính hình.” Nam nhân mở miệng, thanh âm cùng ngữ khí như là đang nói chuyện yêu đương, dùng ở hiện tại trường hợp này, thật sự là có chút giận dữ.

“Đương nhiên. Tới nơi này không lẽ người muốn ăn cơm.” Trên thân hướng

về phía sau, Nhiều Tông Tuấn hai tay khoanh ở trước ngực.

“Nghĩ chỉnh làm sao?”

Nam nhân mỉm cười, “Bác sĩ, người cảm thấy được ta cần chỉnh cái gì?”

Nhiều Tông Tuấn sao vậy nghe đều cảm thấy được những lời này như là ở làm nũng.

“Ân ~” không kiên nhẫn trên mặt đất hạ quét nam nhân hai mắt, Nhiều Tông Tuấn cúi mắt cầm lấy bút ở chỉ hạ loạn viết, “Khóe miệng có điểm lớn , cái mũi rất cao! Ánh mắt có chút vô thần, còn có —— cằm rất nhọn, phải mài một ít!” Chiều như vậy xem ra, này ngũ quan trên cơ bản đều đắc “Đại tu” một phen.

Kỳ quái! Rõ ràng là người gặp người thích để nhìn, lúc này này khuôn mặt lại chính là xem không vừa mắt!

Đối hẳn “Khủng hoảng” hoàn toàn không có phủ định ý tứ, nam nhân thậm chí còn hỏi: “Còn gì nữa không sao?”

“Vậy người còn muốn chỉnh làm sao?” Nhiều Tông Tuấn mặt nhăn hỏi. Muốn hay không ta đem người cải tạo cùng tinh tinh hợp thành phẩm a?

“Là còn có cái địa phương phải —— cần bác sĩ xem một chút.” Nam nhân trên thân thoáng về phía trước , có điểm hấp dẫn hỏi: “Có thể phiên toái người xem một chút sao?”

Này vương bát đản cái gì thời điểm học được loại này “Thiếu niên khang” (giọng thiếu niên) ? Rõ ràng đều nhanh là cái đại thúc còn giả bộ!

Trong lòng nghĩ là như thế nghĩ, nhưng Nhiều Tông Tuấn hành động cùng tư tưởng rõ ràng không đồng nhất

“Có thể. Làm sao?”

Nam nhân đứng lên, trước cởi trên người khăn áo khoác quải đến lưng ghế dựa , lại hỏi: ” có địa phương nào có thể nằm một chút sao?”

“Nằm? Vì cái gì phải nằm?”

Tối cười, “Nằm xem phương tiện thôi!”

Có cái gì địa phương, là nằm xem phương tiện ? Hơn mười tuổi ngây thơ thiếu niên có thể không quá hiểu được, nhưng Nhiều Tông Tuấn đã muốn là nhanh bốn ba mươi *** đang trung niên, thế là chỉ dùng không đến ba giây thời gian, hần liền phản ứng lại đây hẳn là cái gì ý tứ!

“Đi mẹ người biến thái! Ai muốn nhìn người kia biểu diễn!” Nhiều Tông Tuấn chỉ người đang ở cởi đai lưng mắng, “Nói sau có chỉnh hình chỉnh nơi nào kia sao?” Hơn nữa hẳn nơi nào có cần hay không chỉnh hình hẳn đã sớm thanh lâm lạc!

Sáng sớm tới nơi này liền đem hấn làm hầu tử đùa giỡn, đùa giỡn hấn tốt lắm sao?

Xoay người, Nhiều Tông Tuấn quyết định không hề để ý tới này biến thái, hấn phải tiếp tục nghiên cứu “Tĩnh tĩnh”! Nhưng mà mới vừa đi nửa bước, còn chưa kịp bước lần thứ hai đã bị người theo phía sau ôm lấy. Sau朦胧 mặt có cái cứng rắn cứng rắn gì đó chống trứ hấn, cái này tốt lắm! Không cần cởi quần áo có thể trực tiếp xem chán.

“Đường, Tuấn, Phổ!”

“Ân?” Người phía sau mang ý cười lấy chóp mũi ở trên mặt hấn cọ cọ.

“Người buổi sáng xuất môn thời điểm không quản hảo của người hạ nửa người sao? Hay là buổi sáng lên thời điểm đã quên cho người tiểu đệ mát xa?”

Đường Tuấn Phổ “Phốc xuy” một tiếng cười đi ra.

“Thân ái, người nói chuyện phương thức thật sự là càng lúc càng lớn mật. Bất quá ta yêu mến!” Nói xong ở Nhiều Tông Tuấn mặt hung hăng hôn một cái.

Một tháng không gặp mặt, đã lâu vô cùng thân thiết hành động làm cho Nhiều Tông Tuấn trong lòng hỏa diệt không ít.

“Người vì cái gì hôm nay trở về không nói cho ta biết? Đột nhiên chạy đến Masqu! Đến giả mạo khách nhân.”

“Ta chỉ là muốn cho người một kinh hỉ.” Đường Tuấn Phổ cười trứ nói:

“Bất quá, ta cũng không giả mạo khách nhân. Ta là thật sự tới tìm người xem bệnh.” Nói xong lại dùng hạ thân ma sát trứ Nhiều Tông Tuấn cổ gian.

“Người đi nhầm địa phương. Ta nơi này là trung tâm chỉnh hình, muốn xem bí tiểu khoa thỉnh đến bệnh viện phòng khám bệnh bộ đăng ký!” Nói là như thế nói, nhưng là gần một tháng không có làm thân thể vẫn là dễ dàng bị trêu chọc nổi lên ***.

Nhiều Tông Tuấn có cảm giác.

Hạ thân chậm rãi cọ sát trứ hấn, Đường Tuấn Phổ đồng thời ở hấn cần cổ gặm cắn, cùng bình thường không nhanh không chậm bất đồng, hôm nay Đường Tuấn Phổ động tác bởi vì cấp bách mà rõ ràng dẫn theo một tia thô bạo.

“Ân ~” Nhiều Tông Tuấn bị hấn cắn đắc có điểm đau, rên rỉ một tiếng.

“Không đi nhầm ~” Đường Tuấn Phổ tối giật giật hạ thân, “Hấn biến, lần quá lớn, cần người giúp ta lộng nhỏ một chút.”

Tuy rằng rất muốn nói lấy đao thiết diệu, nhưng tay bị nắm trứ phóng tới cái kia địa phương thời điểm, Nhiều Tông Tuấn vẫn là nhịn không được cảm

cái kia đồ vật này nọ. Không có biện pháp! Cùng Đường Tuấn Phổ cùng một chỗ ba tháng, sinh hoạt *** thật sự là hài hòa đến không được.

Nguyên lai làm thụ cũng có thể như thế thoải mái, Nhiêu Tông Tuấn đã muốn hoàn toàn quên chính mình trước kia nói chỉ làm Top .

“Ngoan ~ bắt nó phóng xuất, nghẹn gần một tháng đều nhanh nghẹn hỏng rồi!”

“Thiết ~ đánh chết ta cũng không tin người một tháng lý không dùng tay giải quyết!” Nhiêu Tông Tuấn bĩu môi, vẫn là nghe rớt ra Đường Tuấn Phổ khóa kéo, tay đi vào cầm kia căn hình trụ vật thể —— hảo nóng!

“Chính mình động thủ sao vậy có thể với người nơi nào so với?” Đường Tuấn Phổ bên này cũng không nhàn , tay theo mặt sau thân đến Nhiêu Tông Tuấn trước ngực vuốt ve, rồi mới cởi bỏ hai khóa cúc áo áo sơ mi với vào trong quần áo, Nhiêu Tông Tuấn trên người còn phủ bạch áo dài, thị giác hưởng thụ cũng là phi so với tầm thường.

Theo hai người chính thức bắt đầu kết giao sau khi, cho tới hôm nay mới tổng cộng ba tháng. Một tháng trước là vu cảm tình làm sâu sắc , tới rồi cái tháng thứ hai liền biến thành gian tình lửa nóng thời kì, rồi mới hùng hùng liệt liệt hỏa còn không có đốt hoàn, Đường Tuấn Phổ liền bởi vì tham gia Đường gia kế thừa nghi thức mà bị bắt “Đi xa tha hương “, đến một cái “Điều không thả(ị) gà không sinh trứng” để ”Tĩnh tu”.

Sống một tháng cuộc sống của hòa thượng .

Hiện giờ cuối cùng gặp mặt, tiểu biệt thắng tân hôn, hai người đều có điểm rục rịch, trong lúc nhất thời đều phải cầm giữ không được. Cứ thế vu hai người đều đã quên bọn họ hiện tại là ở Masqu! viện trưởng kiêm bác sĩ văn phòng lý.

“Bác sĩ, khách nhân tiếp theo đều đợi đã lâu, thỉnh hỏi các người ——” hộ sĩ vừa rồi vội vàng đẩy cửa vào , rồi mới bị trước mắt hình ảnh sốc đến nỗi không thể nói tiếp được, miệng cũng quên phải khép lại.

Mà lúc này Nhiêu Tông Tuấn đang cùng Đường Tuấn Phổ ngực tựa vào nhau, hai tay người sau đang ở gáy người trước trước ngực , mà người trước trong tay còn lấy người sau khổ gian kia một cây. Hai người bị vào một người dọa, thân thể cứng đờ, trên tay động tác toàn bộ dừng lại, chính làm cho người ta hộ sĩ nhìn cái rãnh mạch bọn họ đang ở làm “Chuyện tốt”.

So với mới vừa khai trương thăm khám, hiện tại Masqu! sinh ý đã muốn tốt lắm gấp mấy lần. Mỗi ngày hẹn trước khách nhân tuy rằng không tính nhiều, nhưng bởi vì chỉ có một bác sĩ, cho nên công tác vẫn sắp xếp đặc tràn đầy , hôm nay buổi sáng đột nhiên lập tức đến đây vài cái khách

nhân đều là có quá hẹn trước hoặc là vừa tới cửa . Nhiều Tông Tuấn xem một người khách nhân xem như thế lâu, làm cho mấy khách phía sau đợi đặc có chút không kiên nhẫn.

Khách nhân hơn, hộ sĩ thiếu, tự nhiên còn có điểm liên ứng phó không được, cho nên người nhất vội, tiểu hộ sĩ còn có điểm nôn nóng, lập tức đã quên gõ cửa liền vào được. Tuy rằng biết có thể hội quấy rầy đến bác sĩ cùng khách nhân , nhưng là trước mắt câu thông phương pháp không khỏi cũng quá ——

Nhất là Nhiều Tông Tuấn vẽ mặt ***, nguyên bản anh tuấn thanh tú trên mặt phiểm trừ một tia đỏ ửng, so với bình thường càng nhiều vài phần quyến rũ, nguyên lai, nam nhân cũng là có thể dùng này từ Kỳ thật Nhiều Tông Tuấn là sợ tới mức thêm xấu hổ !

“Ta, ta, ta chỉ là ——” trong tay còn cầm lấy “Chứng cứ phạm tội “, Nhiều Tông Tuấn hết đường chối cãi, chỉ có thể cứng rắn trứ da đầu nói: “Này, vị tiên sinh này ngại phân thân quá lớn, muốn biến nhỏ một chút, ta đang giúp hấn xem!”

“A ~?” Trẻ tuổi hộ sĩ vẽ mặt “Đả kích “, quay đầu chạy vội rời đi.

“A ~! ~!” Nhiều Tông Tuấn chạy nhanh sús điếu trong tay gì đó, vội vàng sửa sang lại quần áo, “Xong rồi xong rồi! Cái này xong rồi! Làm chính mình nhân viên nhìn đến loại sự tình này, sau này ta còn sao vậy ở bọn họ trước mặt làm người a?”

Đường Tuấn Phổ bởi vì bị đột nhiên đánh gãy mà cảm thấy bất mãn, cũng không lý quần áo, tùy tiện hướng Nhiều Tông Tuấn ghé trên ngồi xuống, còn không ngại đang lộ ở bên ngoài phân thân.

Nhiều Tông Tuấn mặc xong quần áo vừa quay đầu lại liền nhìn đến như thế một bộ “Dâm loạn” hình ảnh, tức giận đến hận không thể xông lên đi đá hấn kia vận mệnh bản.

Đường Tuấn Phổ không sao cả nói một câu: “Nghiêm trọng thì không cần mở cái gì chỉnh hình , đổi thành trung tâm mát xa đi!”

“Ai? Vì cái gì?” Nhiều Tông Tuấn khó hiểu hỏi. Mát xa mà nói, vẫn là nhị ca của hấn có điều,so sánh am hiểu.

Tà khí cười, Đường Tuấn Phổ nhìn hấn mõ cái địa phương có khác sở chỉ liền nói: “Có thể mỗi ngày đều giúp ta ần, ma a ~ “

Nhiều Tông Tuấn đời này chỉ dùng quá hai câu nói hình dung Đường Tuấn Phổ vị trí ở trong lòng hấn .Một câu là: diện mạo của hấn là loại hấn yêu thích nhất. Một câu khác là: toàn thân cao thấp cũng chỉ có kia ờ

vật này nọ là còn có thể.

Hiện tại, hẳn biết hẳn toàn bộ nói đúng.

28. Chương 28

Ba tháng trước ——

Nhiều Tông Tuấn trở lại Masqu! thời điểm, người kia vẫn là đã chết. Bất quá không phải chết ở hẳn bàn công tác hạ, cũng không phải chết ở Masqu!, mà là ở có người ở cách đó không xa bồn hoa lý phát hiện hẳn thi thể.

Vốn tưởng rằng, hẳn sẽ đến dẫn hẳn đi . Chính là, chung quy chính là nghĩ đến ——

Bởi vì nam nhân tại Masqu! Chỉnh quá hình, cho nên Nhiều Tông Tuấn bị cảnh sát kêu đi cảnh cục làm ghi chép, nhưng bởi vì mấy ngày nay hẳn cũng không ở, cho nên cuối cùng chính là hỏi hẳn một ít liên quan vụ nam nhân khi còn sống đại khái tình huống, cũng không có cái gì đặc biệt , chính là làm cảnh sát hỏi Nhiều Tông Tuấn hay không nhớ rõ nam nhân tướng mạo ban đầu, Nhiều Tông Tuấn lặng yên.

Rồi mới, hẳn lắc lắc đầu, cười cười nói: “Thật có lỗi. Ta đã quên.”

Không phải ác ý cố ý giấu diếm cái gì, chính là hẳn đã muốn không biết nói cái gì nữa.

Bởi vì hẳn do dự cùng không xứng hợp, cảnh sát không có lập tức thả hẳn đi. Nhiều Tông Tuấn nghĩ đến chính mình sẽ bị đóng cửa ít nhất một ngày một đêm, nhưng mà buổi chiều còn có người đến thông tri nói hẳn có thể về nhà.

Mở mịt đi đến cửa cục cảnh sát , ánh mặt trời đều cảm thấy được chói mắt. Rồi mới, dưới ánh mặt trời, hẳn thấy được kháo ở trên xe Đường Tuấn Phổ, tiêu sái giống như là tới tiếp được đi làm về bạn gái.

Đáng tiếc, nơi này chỉ có một nam nhân từ cục cảnh sát đi ra .

Đối một người mà nói là trong dự kiến , mà cái kia có chút ngoài ý muốn gặp nhau, rõ ràng vài ngày trước mới cãi một trận, Nhiều Tông Tuấn còn lấy dép lê ném Đường Tuấn Phổ, nhưng lần này gặp mặt, hai người đều thực tâm bình khí hòa.

Nhiều Tông Tuấn không nói được một lời lên xe, Đường Tuấn Phổ lặng yên lái xe. Đến cuối cùng xe là dừng khi nào, dừng ở nơi nào, Nhiều Tông Tuấn một mực không biết.

Rồi mới, bọn họ ở trong xe ngồi.

Lại một lát sau , Đường Tuấn Phổ trước mở miệng, nói: “Rider thi thể hôm trước bị tìm được rồi.”

Kia trong nháy mắt, Nhiều Tông Tuấn ngoài ý muốn bình tĩnh. Nhưng là vẫn đang rất khó chịu, cảm giác thật giống như là sớm chỉ biết tin tức này giống nhau, hiện tại được đến chứng thật, khổ sở đã là không thể tránh được, rồi lại sớm đã có chuẩn bị tâm lý.

Cảm giác kì lạ.

Đường Tuấn Phổ nhìn thoáng qua vẫn lặng yên Nhiều Tông Tuấn, có một đoạn thời gian, đại khái vài phần chung, hẳn thấy không rõ hẳn suy nghĩ cái gì.

Rồi mới hẳn nghe được Nhiều Tông Tuấn chậm rãi mở miệng nói: “Ta ngay từ đầu nói người kia mặt giống Picasso, kỳ thật là lừa gạt người.”

Nhiều Tông Tuấn cúi đầu mỉm cười, tươi cười lý thú trừ vài phần thần nhiên đau thương, “Cái kia nam nhân, bộ dạng rất giống Danh Hi —— mặt mày, có vài phần —— “

Đường Tuấn Phổ cũng không nói gì cái gì, im lặng đến lặng yên.

“Yêu đặc rất cố chấp, có thể hội bỏ qua rất nhiều. Bất quá, cuối cùng vẫn là cùng nhau ly khai.”

Cảm tình có thể có nhiều mặt, nhưng tên là tình yêu chỉ có kia duy nhất một loại. Bỏ lỡ, không biết còn có thể hay không lại đến? Cái gì thời điểm có thể đến? Tối, có phải hay không cái kia chính là của người cái kia ——

Nếu như vậy, gì chứ phải buông tha cho trước mắt đâu?

Thật dài thở dài, Nhiều Tông Tuấn nhắm mắt trong chốc lát, khi mở mắt, hẳn quay đầu nhìn Đường Tuấn Phổ, giờ lên khóe miệng cười.

“Người còn không lái xe, chẳng lẽ đêm nay phải ở trong này qua đêm?”

Nhìn hẳn lặng yên vài giây, Đường Tuấn Phổ có điểm tiếc nuối liền nói:

“Địa phương nhỏ quá.”

“Vô nghĩa! Chẳng lẽ... to như mặt cổ?”

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/danh-y-cai-cao-tu-phuong>